

РЕШЕНИЕ

№ 5848

гр. София, 12.09.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 18.12.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7769** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба вх. № 53-00-235/25.02.2013 г. по описа на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (“ОДОП”) – С. при Централното управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.2 и адрес за кореспонденция – [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. А. М., срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/07.11.2012 г., издаден А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП–С., в частта, потвърдена с Решение № 212/04.02.2013 г. на директора на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, за допълнително установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м.10.2010 г., м.11.2010 г., м.01 – м.04.2011 г. и м.06.2011 г. поради непризнатото му право на приспадане на данъчен кредит по издадени от [фирма] през данъчен период м.11.2010 г. - фактура № 1339/01.11.2010 г. за ДДС–1212.60 лв., фактура № 1343 от 05.11.2010 г. за ДДС – 2 593.80 лв., фактура №

1347/12.11.2010 г. за ДДС – 1 411.58 лв., фактура № 1351/22.11.2010 г. – 1 653.74 лв., фактура № 1355 от 26.11.2010 г. – 1 171.12 лв., и през данъчен период м.01.2011 г. - фактура № [ЕГН] от 04.01.2011 г. за ДДС – 1 619 лв., фактура № [ЕГН] от 21.01.2011 г. за ДДС – 2 723 лв., фактура № [ЕГН] от 26.01.2011 г. за ДДС – 1 932 лв., общо 14 316.84 лв., по издадени от [фирма] през данъчен период м.10.2010 г. – фактура № 2031 от 15.10.2010 г. за ДДС – 1 675.84 лв. и фактура № 2039 от 26.10.2010 г. за ДДС – 1 633.04 лв., общо 3 308.88 лв., по издадени от “Е.” Е. през данъчен период м.02.2011 г. фактура № 34 от 01.02.2011 г. за ДДС – 2 359.20 лв., фактура № 37 от 02.02.2011 г. за ДДС – 2 248.96 лв., фактура № 39 от 03.02.2011 г. за ДДС – 1 260.96 лв., фактура № 43 от 04.02.2011 г. за ДДС – 2 049.18 лв. и фактура № 45 от 07.02.2011 г. за ДДС – 2 121.33 лв., общо 10 039.63 лв., по издадени от [фирма] през данъчен период м.10.2010 г. фактура № 481 от 05.10.2010 г. за ДДС – 2 352.32 лв., фактура № 482 от 06.10.2010 г. за ДДС – 2 748.04 лв., фактура № 484 от 07.10.2010 г. за ДДС – 1 618.03 лв., фактура № 487 от 08.10.2010 г. за ДДС – 810 лв., фактура № 488 от 11.10.2010 г. за ДДС – 505.60 лв., фактура № 490 от 13.10.2010 г. за ДДС – 3 037.37 лв., фактура № 492 от 14.10.2010 г. за ДДС – 2 690.92 лв., фактура № 495 от 16.10.2010 г. за ДДС – 2 352.32 лв., фактура № 498 от 18.10.2010 г. за ДДС – 1 618.90 лв., фактура № 500 от 19.10.2010 г. за ДДС – 3 231.12 лв., фактура № 502 от 20.10.2010 г. за ДДС – 2 718.40 лв., фактура № 504 от 27.10.2010 г. за ДДС – 1 617.60 лв., фактура № 506 от 28.10.2010 г. за ДДС – 1 521.60 лв., фактура № 508 от 29.10.2010 г. за ДДС – 1 419.60 лв., и през данъчен период м.01.2011 г. фактура № 694 от 06.01.2011 г. за ДДС – 2 124.44 лв., общо 31 142.42 лв., по издадени от [фирма] през данъчен период м.10.2010 г. фактура № 17 от 01.10.2010 г. за ДДС – 3 272.90 лв., фактура № 20 от 08.10.2010 г. за ДДС – 3 226.71 1 лв., фактура № 22 от 11.10.2010 г. за ДДС – 3 033.15 лв., общо 9 532.76 лв., по издадени от [фирма] през данъчен период м.06.2011 г. фактура № 1351 от 01.06.2011 г. за ДДС – 153.92 лв., фактура № 1354 от 06.06.2011 г. за ДДС – 240 лв., фактура № 1358 от 12.06.2011 г. за ДДС – 183.52 лв., фактура № 1363 от 18.06.2011 г. за ДДС – 217.60 лв., фактура № 1366 от 21.06.2011 г. за ДДС – 256 лв., фактура № 1368 от 23.06.2011 г. за ДДС – 164 лв., фактура № 1371 от 27.06.2011 г. за ДДС – 142.08 лв., общо 1 357.12 лв., по издадени от [фирма] през данъчен период м.02.2011 г. фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г. за ДДС – 2 460 лв., през

данъчен период м.03.2011 г. фактура № [ЕГН]/04.03.2011 г. за ДДС – 253.08 лв., фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г. за ДДС – 309.56 лв., фактура № [ЕГН] от 07.03.2011 г. за ДДС – 198 лв., фактура № [ЕГН] от 08.03.2011 г. за ДДС – 337.44 лв., фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г. за ДДС – 677.98 лв., фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г. за ДДС – 590.52 лв., фактура № [ЕГН] от 10.03.2011 г. за ДДС – 571.16 лв., фактура № [ЕГН]/11.03.2011 г. за ДДС – 156.80 лв., фактура № [ЕГН] от 04.04.2011 г. за ДДС – 1 419.94 лв. и фактура № [ЕГН]/05.04.2011 г. за ДДС – 1 743.20 лв., общо 8 717.68 лв. Органите по приходите приели, че по посочените фактури няма действително извършени доставки на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС и доставки на услуги по чл.9 ЗДДС, поради което и на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС не признали право на приспадане на данъчен кредит за начисления по тях ДДС. Жалбоподателят оспорва тези констатации и изводи като незаконосъобразни и необосновани с подробни съображения в шест пункта. Първо, в тежест на органите по приходите било да докажат своите твърдения по безспорен начин – по реда и с доказателствените средства по ДОПК – в конкретния случай направените фактически установявания по ревизионния акт не били доказани по този начин и ред. Въпреки че всички събрани от ревизията доказателства удостоверявали наличието на доставки и обратното не били събрани такива, които да изключват осъществяването им, направеният извод, че такива са налице бил нелогичен, необоснован, в нарушение на принципа за обективност по чл.3, ал.2 ДОПК, изискващ ревизионните актове да се основават само на действителните факти от значение за случая, не на предположения, съмнения и недоказани твърдения. Изводите на органите по приходите се базирали само на непредставяне на доказателствата от доставчиците при извършените им насрещни проверки, което не можело да е основание да се санкционира ревизираното лице. Второ, всички законови предпоставки за възникването и упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1, чл.69, ал.1, т.1 и чл.71, т.1 ЗДДС били изпълнени. “П. А.Д.” било получило стоки и услуги, доставени му от регистрирани по ЗДДС дружества, които били използвани за негови облагаеми доставки, притежавало фактури, издадени му от регистрирани по ЗДДС лица. Трето, неправилно органите по приходите обосновавали своите изводи за липса на доставки с непредставени от доставчиците доказателства. Четвърто, неправилно органите по

приходите не зачели представените от жалбоподателя касови бележки като доказателства за извършени разплащания по фактурите за това, че същите не били издадени от нерегистрирани фискални устройства. П., според практиката на С., за да се признае на получателя било достатъчно да притежава фактура и не можело да се изисква от него да разполага с доказателства, в частност, че доставчикът му е данъчно задължено лице, разполагал е със стоките, бил е в състояние да ги доставчик, че изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на ДДС и че не притежава други документ освен фактурата (решение на С. от 22.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11). Шесто, ирелевантни за правото на данъчен кредит на [фирма] били констатациите на органите по приходите за липса на кадрова обезпеченост при доставчиците му [фирма] и [фирма] (решение на С. от 06.09.2012 г. по дело С-324/11). Жалбоподателят иска от съда да отмени РА № [ЕГН]/07.11.2012г., издаден А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП–С., в оспорената част за определените задължения по ЗДДС за м.10 и м.11.2010 г., м.01, м.02, м.03, м.04 и м.06.2011 г., да установи задълженията му за тези данъчни периоди в декларираните им размери и да му присъди направените по делото разноски.

Ответникът Директорът на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП не представи отговор на жалбата съгласно чл.163, ал.2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. В съдебно заседание процесуалният негов представител юрисконсулт К. я оспори с искане да бъде отхвърлена по съображенията, изложени в Решение № 212/04.02.2013 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор К. от Софийска градска прокуратура дава заключение, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен и обоснован, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да се отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, от фактическа страна установи:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 12033586/03.05.2012 г., издадена от С. Т. К. на длъжност началник на сектор “Ревизии” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП – С. на основание чл.112 и чл.113 ДОПК е възложено да бъде извършена ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция и адрес по чл.8 ДОПК – [населено

място], [улица], ет.2, за задълженията за ДДС за периода 01.10.2010г. – 31.12.2011г., от А. К. К. - главен инспектор по приходите – ръководител на екип и А. А. Н. – старши инспектор по приходите, която да завърши в срок до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта – л.225 от том I на делото.

Съгласно чл.113, ал.2 ДОПК ЗВР № 12033586/03.05.2012 г. е връчена на [фирма] на 14.05.2012 г., от когато е обратното електронно съобщение от електронен адрес [\[електронна поща\]](#) по чл.30, ал.6 ДОПК, с което е потвърдено получаването ѝ – л.227 от том I на делото.

ЗВР № 12033586/03.05.2012 г. е подписана лично от С. Т. К. на длъжност началник сектор “Ревизии” в отдел “Ревизии” на Дирекция “Контрол” при ТД на НАП-С., на която с т.І.10 от Заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП-С. на основание чл.11, ал.1, т.1 ЗНАП са възложени функциите на компетентен орган за издаването на заповеди за възлагане на ревизии на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК – л.423 от том II на делото.

С ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г. от [фирма] са изискани на основание чл.37, ал.2 и 3 ДОПК:

- 1) първични счетоводни документи за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2010 г.;
- 2) оборотни ведомости, главни книги, касови документи, банкови документи за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2010 г.;
- 3) извлечения по хронология по всички счетоводни сметки;
- 4) всички договори, анекси, споразумения и други документи, свързани с предмета на дейност на дружеството;
- 5) всички видове документи за извършено разплащане;
- 6) справки № 1 до № 5;
- 7) справки № 46 до № 64;
- 8) източници за финансиране на дейността;
- 9) доказателства за материално-техническа и кадрова обеспеченост;

10) лицензи, разрешителни и други документи, които са необходими за осъществяване на дейността;

11) заверени копия на фактури във връзка с получени доставки от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] с информация за мястото и датата на тези доставки и вида им; по кои договори и протоколи са извършени; начинът им на заплащане; за какво се използват тези доставки от дружеството.

ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г. е изпратено [фирма] на обявения електронен адрес [електронна поща](#) с електронно съобщение на орган по приходите от състава на ревизионния екип по чл.29, ал.4 ДОПК от 06.06.2012 г. (л.236 от том I от делото); на 11.06.2012 г. получаването на това искане с приложенията е потвърдено с обратно електронно съобщение по чл.30, ал.6 ДОПК на управителя на [фирма] – гръб на л.236 от том I от делото.

В дадения му 14-дневен срок за изпълнение на ИПДПОЗЛ изх.№ К.-3142/06.06.2012 г. от [фирма] е постъпила молба с приложени под опис документи, заведени с вх. № К. 3142#1/26.06.2012 г. в ТД на НАП – С., Офис – Б. (л.1 от приложение № 1 към делото), според които дружеството:

- не притежава свои складове, офиси, производствени помещения – декларация – гръб на л.14 от приложение № 1 към делото и справка № 1 – гръб на л.15 от приложение № 1 към делото;

- наема складово помещение с площ от 150 кв.м. в средната част на склад, целият с площ от 700 кв.м., находящ се в [населено място],[жк], [улица] по договор за наем с [фирма] от 24.12.2009 г. срещу месечен наем от 350 евро – л.13 – 14 от приложение № 1 към делото;

- няма наети лица по трудови договори - декларация на л.14 от приложение № 1 към делото;

- финансира се от заемни средства по: 1) договор за кредит № 010-473040/30.06.2008 г. с [фирма] за 40 000 лв., отпуснати като оборотни средства за търговска дейност – л.2 от приложение № 1 към делото с Анекс № 1/29.10.2009 г.

Анекс № 2/28.04.2010 г., Анекс № 3/28.03.2011 г. – л.3, 4 и 5 от приложение № 1 към делото с Договор за особен залог на стоки в оборот № 03-010-473040 от 28.03.2001 г. – л.6 от приложение № 1 към делото; 2) договор за банков кредит № 66550/29.05.2009 г. с “Р. (Б.)” ЕАД за 55 739.24 евро с Анекс № 1/15.04.2010 г. и Анекс № 2/21.07.2010 г. – л.7 – 12 от приложение № 1 към делото;

- няма налични моторни превозни средства – справка № 2 на л.16 от приложение № 1 към делото;

- наличните му машини, стоки, оборудване и стопански инвентар са посочени в опис към справка № 3 – л.17 от приложение № 1 към делото;

- няма краткосрочни и дългосрочни инвестиции – гръб на л.17 от приложение № 1 към делото;

- вземанията му към трети лица към 31.05.2012 г. са общо 148 246 лв. по фактури към 13 дружества, посочени с фирмите и номерата им по ДДС – гръб на л.18 от приложение № 1 към делото;

- задълженията му към кредитори към 31.05.2012 г. са общо 220 604 лв. по фактури от 14 дружества, посочени с фирмите и номерата им по ДДС – гръб на л.19 от приложение № 1 към делото;

- финансови му отчети за ревизираните 2010 и 2011 г. са съставени съгласно чл.34 – 35 ЗСч от Ю. З. П. – декларация по чл.13 вр. чл.17, ал.1 ДОПК – л.20 от приложение № 1 към делото;

- за периода 01.10.2010 г. – 31.12.2010 г. са представени: 1) оборотна ведомост на синтетичните сметки с натрупване – гръб на л.79 и л.80 от приложение № 1 към делото; 2) главна книга със салда – гръб на л.80 и л.81 от приложение № 1 към делото; 3) аналитични регистри за сметка 304 (стоки), сметка 411 (клиенти), сметка 421 (персонал), сметка 444 (вземания по съдебни спорове), сметка 453 (разчети за ДДС), сметка 454 (разчети за данъци върху доходите на физическите лица), сметка 461 (разчети за НОИ), сметка 462 (разчети за здравно осигуряване), сметка 501 (каса в левове), сметка 509 (други парични средства), сметка 601 (разходи за материали), сметка 602 (разходи за външни услуги), сметка 603 (разходи за амортизации), сметка

604 (разходи за заплати), сметка 605 (разходи за социални осигуровки), сметка 609 (други разходи), сметка 611 (разходи за основна дейност), сметка 602 (разходи на лихви), сметка 624 (разходи за валутни операции), разходи 629 (други финансови разходи) – л.82 – 102 и 106 от приложение № 1 към делото; 4) хронологичен регистър – гръб на л.102 – 105 от приложение № към делото;

- за периода 01.01.2011 г. – 31.12.2011 г. са представени: 1) оборотна ведомост на синтетичните сметки с натрупване – гръб на л.106 от приложение № 1 към делото; 2) главна книга със салда – гръб на л.107 – л.108 от приложение № 1 към делото; 3) аналитични регистри за сметка 304 (стоки), сметка 411 (клиенти), сметка 421 (персонал), сметка 444 (вземания по съдебни спорове), сметка 453 (разчети за ДДС), сметка 454 (разчети за данъци върху доходите на физическите лица), сметка 461 (разчети за НОИ), сметка 462 (разчети за здравно осигуряване), сметка 501 (каса в левове), сметка 509 (други парични средства), сметка 601 (разходи за материали), сметка 602 (разходи за външни услуги), сметка 603 (разходи за амортизации), сметка 604 (разходи за заплати), сметка 605 (разходи за социални осигуровки), сметка 609 (други разходи), сметка 611 (разходи за основна дейност), сметка 602 (разходи на лихви), сметка 624 (разходи за валутни операции), разходи 629 (други финансови разходи) – гръб на л.108, 109 – 150 и л.176 от приложение № 1 към делото; 4) хронологичен регистър - л.151 – 175 от приложение № към делото;

- копия от издадени от [фирма]: 1) фактура № 17 от 01.10.2010 г. за габиони 2x2x1/1 – 150 бр. единична цена – 103.63 лв., стойност 15 544.50 лв., транспорт склад С. – 820 лв., данъчна основа - 16 364.50 лв.; ДДС – 3 272.90 лв., сума за плащане – 19 637.40 лв. с касова бележка; 2) фактура № 20 от 08.10.2010 г. за габиони 3x2.50x1/2 – 85 бр. единична цена – 180.63 лв., стойност – 15 353.55 лв., транспорт склад С. – 780 лв., данъчна основа - 16 133.55 лв., ДДС – 3 226.71 лв., сума за плащане – 19 360.26 лв. с касова бележка; 3) фактура № 22 от 11.10.2010 г. за габиони 3x2.50x1/2 – 75 бр. с единична цена – 191.81 лв., транспорт склад С. – 780 лв., данъчна основа - 15 165.75 лв., ДДС – 3 33.15 лв., сума за плащане – 18 198.90 лв. с касова бележка – л.54 – л.57 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от [фирма]: 1) фактура № [ЕГН]/01.10.2010 г. на [фирма]

за стоки с превоз, съвпадащи с тези по фактура № 17/01.10.2010 г. от [фирма] при данъчна основа – 16 525 лв., ДДС – 3 305 лв., сума за плащане – 19 830 лв.; 2) фактура № [ЕГН]/11.10.2010 г. на [фирма] за стоки с превоз, съвпадащи с тези по фактура № 20/08.10.2010 г. от [фирма] при данъчна основа – 16 292.50 лв., ДДС – 3 258.50 лв., сума за плащане – 19 551 лв. и 3) фактура № [ЕГН]/11.10.2010 г. на [фирма] за стоки с превоз, съвпадащи с тези по фактура № 22/11.10.2010 г. от [фирма] при данъчна основа – 15 315 лв., ДДС – 3 063 лв., сума за плащане – 18 378 лв.

- копия от издадени от [фирма]: 1) фактура № 2031 от 15.10.2010 г. за СВ (студено валцувана) ламарина ZN 0.5/1000/2000 – 5.310 т с единична цена – 1578 лв. – стойност – 8 379.18 лв., данъчна основа - 8 379.18 лв., ДДС – 1 675.84 лв., сума за плащане - 10 055.02 лв. и 2) фактура № 2039 от 26.10.2010 г. за СВ ламарина ZN 0.8/1000/2000 – 5.480 т с единична цена – 1490 лв., стойност – 8 165.20 лв., данъчна основа - 8 165.20 лв., ДДС–1 633.04 лв., сума за плащане–9 798.24 лв. – л.77–79 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от [фирма] на [фирма] ЕИК[ЕИК] 1) фактура № 4327/15.10.2019 г. за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 2031/15.10.2010 г. от [фирма] при данъчна основа – 8 469.45 лв., ДДС – 1 693.89 лв., сума за плащане – 10 163.34 лв. и 2) фактура № 4338/27.10.2010 г. за стоки, съвпадащи с тези по № 2039/26.10.2010 г. от [фирма] при данъчна основа - 8 274.80 лв., ДДС – 1 654.96 лв., сума за плащане – 9 929.76 лв.;

- копия от издадени от [фирма]: 1) фактура № 34 от 01.02.2011 г. за **платна за кофраж метални** – 200 бр. – единична цена – 16.50 лв. – стойност – 3 300 лв., и **шпризи за кофраж 3 600** – 180 бр. – единична цена – 47.20 лв. – стойност – 8496 лв., данъчна основа – 2359.20 лв., ДДС – 2359.20 лв., сума за плащане – 14 155 лв. с касова бележка; 2) фактура № 37 от 02.02.2011 г. за арматурно желязо немерно – 5.12 т – единична цена – 1090 лв. – стойност – 5 580 лв., шпризи за кофраж 3 600 лв. – 120 бр. – единична цена – 47.20 лв., стойност – 5 664 лв., данъчна основа – 11 244.80 лв., ДДС – 2 248.96 лв., сума за плащане - 13 493.76 лв. с касова бележка; 3) фактура № 39 от 03.02.2011 г. за

стеги за кофраж – 400 бр. – единична цена – 4.90 лв. – стойност – 1 960 лв., **пирони** – 2 150 кг – единична цена – 1.40 лв. – стойност – 3010 лв., **тел горен** – 940 кг с единична цена – 1.42 лв. – стойност – 1 334.80 лв., данъчна основа – 6 304.80 лв., ДДС – 1260.96 лв., сума за плащане – 7 565.76 лв. с касова бележка; 4) фактура № 43 от 04.02.2011 г. за **шпризи за кофраж** – 20 бр. – единична цена – 47.20 лв., стойност – 944 лв., **шпилки комплект** – 250 бр. с единична цена – 10 бр., стойност – 2 500 лв., **платна за кофраж метален** – 50 бр., единична цена – 16.50 лв., стойност – 825 лв., **OSB3 15 лист** – 145 бр. – 41.22 лв., стойност – 5 976.90 лв., данъчна основа – 10 245.90 лв. ДДС – 2049.18 лв., сумата за плащане – 12 295.08 лв. с касова бележка; 5) фактура № 45 от 07.02.2011 г. за **18 вида строителни материали** – данъчна основа – 10 606.65 лв., ДДС – 2121.33 лв., сума за плащане – 12 727.98 лв. с касова бележка – л.26 – 30 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от **[фирма]** на **[фирма]** ЕИК[ЕИК] 1) фактура № 4435/15.02.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 34/01.02.2011 г. от **[фирма]**, при данъчна основа – 11 961.30 лв., ДДС – 2 392.96 лв., сума за плащане – 14 353.56 лв.; 2) фактура № 4438/16.02.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 37/02.02.2011 г. от **[фирма]**, при данъчна основа – 11 494.40 лв., ДДС – 2 98.88 лв., сума за плащане – 13 793.28 лв.; 3) фактури № 4443/18.02.2011 г. и № 4449/24.02.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 43/04.02.2011 г. от **[фирма]**; 4) фактура № 4452/28.02.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 45/07.02.2011 г. от **[фирма]**, при данъчна основа – 11 080.33 лв., ДДС – 2 216.07 лв., сума за плащане – 13 296.40 лв.;

- копия от издадени от **[фирма]** 1) фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г. за **работа по ВиК инсталация на обект в къща в [населено място]** – единична цена – 12 300 лв., стойност – 12 300 лв., данъчна основа – 12 300 лв., ДДС – 2 460 лв., сума за плащане – 14 760 лв., 2) фактура № [ЕГН]/04.03.2011 г. за **теракол 25 кг** – 90 торби – единична цена – 14.06 лв., стойност 1265.40 лв.,

данъчна основа – 1 265.40 лв., ДДС – 253.08 лв., сума за плащане – 1518.48 лв. с касова бележка; 3) фактура № [ЕГН] от 07.03.2011 г. за **арматурна заготовка** – 1.420 т – единична цена – 1090 т – единична цена – 1547.80 лв., данъчна основа – 1 547 лв., ДДС – 309.56 лв., сума за плащане – 185.36 лв.; 4) фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г. за **щендери втора употреба комплектувани** – 3 бр. – единична цена – 330 лв., стойност - 990 лв., ДДС – 198 лв., сума за плащане – 990 лв., ДДС – 198 лв., сума за плащане – 1188 лв. с касова бележка; 5) фактура № [ЕГН] от 08.03.2011 г. за **теракол 25 кг** – 120 торби – единична цена – 14.06 лв., стойност – **1687.20 лв.**, данъчна основа – 337.44 лв., ДДС – 337.44 лв., сума за плащане – 2024.64 лв. с касова бележка; 6) фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г. за **арматурна заготовка** – 3.110 т – единична цена – 1 090 лв. – стойност – 3 889.90 лв., стойност – 3 889.90 лв., ДДС – 677.98 лв., сума за плащане 4 067.88 лв. с касова бележка; 7) фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г. за **теракол 25 кг** – 210 торби – единична цена – 14.06 лв., стойност – **2 952.60 лв.**, данъчна основа – 2 952.60 лв., ДДС – 590.52 лв., сума за плащане – 3543.12 лв. с касова бележка; 8) фактура № [ЕГН]/10.03.2011 г. за **арматурна заготовка** – 2.620 т – единична цена – 1 090 лв. – стойност – 2855.80 лв., стойност – 2855.80 лв., ДДС – 571.16 лв., сума за плащане – 3426.96 лв. с касова бележка; 9) фактура № [ЕГН]/11.03.2011 г. за **тави за щендери** – 8 бр. – единична цена – 98 лв., стойност – 784 лв., ДДС – 156.80 лв., сума за плащане – 940.80 лв., 10) фактура № [ЕГН] от 04.04.2011 г. за **теракол 25 кг** – 50 торби, **перлобетон – 25 кг** – 80 торби, **платна кофраж 3 слоя** 60 кв.м., **кант 32** – 80 торби, **основи за колони с прът** – 150 бр., данъчна основа – 7 099 лв.70 лв., сума за плащане – 8 519.64 лв. с касова бележка; 11) и фактура № [ЕГН]/05.04.2011 г. за **СВТ 1x16 – 1000 м**, **СВТ с2x10 – 600 м**, **СВТ с3x6 – 400 м**, данъчна основа – 8 716 лв., ДДС – 1 743.20 лв., сума за плащане – 10 459.20 лв. – л.31 – л.39 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от **[фирма]** на **[фирма]** 1) фактура № 448/31.03.2011

г. за стоки, съвпадащи с тези по получени фактури № [ЕГН]/04.03.2011 г., № [ЕГН]/08.03.2011 г., № [ЕГН]/10.03.2011 г., 2) фактура № 447/30.03.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по получени фактури № [ЕГН]/09.03.2011 г., № [ЕГН]/07.03.2011 г., № [ЕГН]/10.03.2011 г., 3) фактура № 448/31.03.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по получени фактури № [ЕГН]/04.03.2011 г., № [ЕГН]/08.03.2011 г., № [ЕГН] от 10.03.2011 г.; 3) фактура № 445/21.02.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по получени фактури № [ЕГН]/07.03.2011 г., № [ЕГН]/11.03.2011 г. и №[ЕИК]/21.102.2011 г.; 4) фактури № 449/28.04.2011 г., № 4501/29.04.2011 г., № 4502/29.04.2011 г. и № 4504/29.04.2011 г. за стоки, съвпадащи с тези по получени фактури № [ЕГН]/05.04.2011 г. и № [ЕГН]/04.04.2011 г.;

- копия от издадени от **[фирма]** 1) фактура № 1351/01.06.2011 г. за **поцинков тел ф.2.2** – 520 кг – единична цена 1.48 лв., данъчна основа – 769.90 лв., ДДС – 153.92 лв., сума за плащане – 923.52 лв. с касова бележка; 2) фактура № 1354/06.06.2011 г. за **капаче за колове 50 мм** – 500 бр., единична цена 2.40 лв., данъчна основа – 1200 лв., ДДС – 240 лв., сума за плащане – 1440 лв. с касова бележка, 3) фактура № 1358/12.06.2011 г. за **поцинков тел ф. 3.0** – 620 кг, единична цена – 1.68 лв., данъчна основа – 917.60 лв., ДДС – 183.52 лв., сума за плащане – 1101.12 лв. с касова бележка; 4) фактура № 1363/18.06.2011 г. за **кол за ограда 50 мм** – 68 бр., единична цена – 16 лв., данъчна основа – 1088 лв., ДДС – 217.60 лв., сума за плащане – 1305.60 лв. с касова бележка; 5) фактура № 1366 от 21.06.2011 г. за двигател – **редуктор 0.8 Kw втора употреба** – 1 бр., единична цена – 1280 лв., данъчна основа – 2180 лв., ДДС – 256 лв., сумата за плащане – 1536 лв. с протокол за въвеждане в експлоатация и касова бележка; 6) фактура № 1368 от 23.06.2011 г. за ДДС – 164 лв. за **размотаваща стойка** с водач – 1 бр. с единична цена – 820 лв., данъчна основа – 820 лв., сума за плащане – 984 лв., с протокол за въвеждане в експлоатация и касова бележка; 7) фактура № 1371 от 27.06.2011 г. за **поцинков тел ф.2.2** – 480 кг –

единична цена 1.48 лв., данъчна основа – 710.40 лв., ДДС – 142.08 лв., сума за плащане – 852.48 лв. с касова бележка – л.21 – 25 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от “ЯН СТРОЙ 10” Е. 1) фактура № 481 от 05.10.2010 г. за **габиони 3x1.5x1.5x2** – 70 бр., единична цена – 156.88 лв., стойност – 10 981.60 лв., **превоз до С.** – 1 бр. – единична цена – 780 лв., стойност – 780 лв., данъчна основа – 11 761.60 лв., ДДС - 2 352.32 лв., сума за плащане – 13 113.92 лв. с касова бележка; 2) фактура № 482 от 06.10.2010 г. за **габиони 3.5x2.5x1x3** – 60 бр. с единична цена – 215.67 лв., стойност – 12 940.20 лв., **превоз до С.** – 1 бр. – единична цена – 900 лв., стойност – 900 лв., данъчна основа – 13 740.20 лв., ДДС – 2 748.04 лв., сума за плащане – 16 488.24 лв. с касова бележка; 3) фактура № 484 от 07.10.2010 г. за **шпилка ZN 6/3000** – 500 бр., **шпилка ZN 8/3000** – 400 бр., **шпилка ZN 10/3000** – 450 бр., **въже стоманено 5 мм/1000 м макара, въже стоманено 8 мм/1000 м макара, обтегач – око-кука 5 мм, обтегач–око-кука 8 мм**, данъчна основа – 8090.16 лв., ДДС – 1 618.03 лв., сума за плащане – 9 708.19 лв. с касова бележка; 4) фактура № 487 от 08.10.2010 г. за **антигронова скоба 11/13** – 2 000 бр., **П. тръба – 110/6**, 10 атмосфери – 21 бр., **П. тръба 40/4 м**, 0.6 атмосфери – 40 бр., **въже стоманено I. 3 мм/1000 м макара** – 2 бр., данъчна основа – 4 050 лв., ДДС – 810 лв., сума за плащане – 4860 лв. с касова бележка; 5) фактура № 488 от 11.10.2010 г. за **щендери с куки** – 8 бр., данъчна основа – 2528 лв., ДДС – 505.60 лв., сума за плащане – 3033.60 лв. с касова бележка; 6) фактура № 490 от 13.10.2010 г. за **габиони 3x2x2/2** – 95 бр. с единична цена – 151.23 лв., **превоз до С.** – 1 бр. с единична цена – 820 лв., данъчна основа – 15 186.85 лв.; 7) фактура № 492 от 14.10.2010 г. за **габиони 3x2x2/2** – 55 бр. с единична цена – 229.72 лв., **превоз до С.** – 1 бр. с единична цена – 820 лв., данъчна основа – 13 454.60 лв., ДДС – 2690.92 лв., сума за плащане – 16 145.52 лв. с касова бележка; 8) фактура № 495 от 16.10.2010 г. за ДДС – 2 352.32 лв. за **габиони 4x1x1/3** –

120 бр. с единична цена – 123.52 лв., превоз до С. – 1 бр. с единична цена – 820 лв., данъчна основа – 15 642.40 лв., ДДС – 3 128.48 лв., сума за плащане – 18 770 лв. с касова бележка; 9) фактура № 498 от 18.10.2010 г. за **болт M10x100** – 3000 бр., **болт M12x40** – 2000 бр., **болт M12x60** – 3 000 бр., **гайка M10** – 5 000 бр., **шпилка ZN 16 x 1000** – 400 бр., **шпилка ZN 20 x 1000** – 200 бр., **шайба 30 x 56 x 4** – 5 000 бр., **шпилка ZN 6 x 1000** – 500 бр., **шпилка ZN 8 x 3000** – 400 бр., **шпилка ZN 10 x 3000** – 450 бр., данъчна основа – 8 094.50 лв., ДДС – 1 618.90 лв., сума за плащане – 9 713.40 лв. с касова бележка; 10) фактура № 500 от 19.10.2010 г. за **габиони 4x1x0.5x3** – 180 бр. с единична цена – 85.42 лв., стойност – 15 375.60 лв., **превоз до С.** – 1 бр. – 780 лв., данъчна основа – 16155.60 лв., ДДС – 3 231.12 лв., сума за плащане – 19 386.72 лв. с касова бележка; 11) фактура № 502 от 20.10.2010 г. за **габиони 3.5x2.5x0.5x3** – 80 бр. с единична цена – 159.65 лв., стойност – 12 772 лв., **превоз до С.** – 1 бр. – 820 лв., данъчна основа – 13 592 лв., ДДС – 2 718.40 лв., сума за плащане – 16 310.40 лв. с касова бележка; 12) фактура № 504 от 27.10.2010 г. за **мрежа за замазки 1000 x 2000** – 2400 бр. с единична цена – 3.37 лв., данъчна основа – 8088 лв., ДДС – 1 617.60 лв., сума за плащане – 9 705.60 лв. с касова бележка; 13) фактура № 506 от 28.10.2010 г. за **шпилка ZN 16 x 1000** – 1 500 бр., **шпилка ZN 22x1000** – 400 бр., данъчна основа – 7 608 лв., ДДС – 1 521.60 лв., сума за плащане – 9 129.60 лв. с касова бележка; 14) фактура № 508 от 29.10.2010 г. за **шпилка ZN 12x1000** – 2 000 бр., **гайка M12** – 4 000 бр., **гайка M14** – 3 000 бр., **гайка M16** – 3 000 бр., **гайка M22** – 5 000 бр., **шпилка ZN 14x1000** – 1 400 бр., данъчна основа – 7 098 лв., ДДС – 1 419.60 лв., сума за плащане – 8 617.60 лв., с касова бележка; 15) фактура № 694 от 06.01.2011 г. за платна кофражни – 3 слоя с кант 27 мм – 175 бр., шпризи – кофраж 2800/4500 – 80 бр., шпилки кофраж комплект - 80 бр., хидроизолация С. – 60 бр., данъчна основа – 10 622. 19 лв., ДДС – 2 124.44 лв., сума за плащане – 12 756.63 лв. с касова бележка – л.58 – л.76 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от **[фирма]**: 1) фактури № 4319/07.10.2010 г. и № 4321/09.10.2010 г. на **[фирма]**, за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 484/07.10.2010 г. от **[фирма]**;X 2) фактура № 4323 от 11.10.2010 г. за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 487/08.10.2010 г. от **[фирма]**; 3) фактури № 4329/18.10.2010 г. и № 4335/22.10.2010 г. на **[фирма]**, за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 498/18.10.2010 г. от **[фирма]**; 4) фактури № 4340/27.10.2010 г. и № 4344/28.10.2010 г. на **[фирма]**, за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 506/28.10.2010 г. от **[фирма]**; 5) фактури № 4346/29.10.2010 г. и № 4347/30.10.2010 г. на **[фирма]**, за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 508/29.10.2010 г. от **[фирма]**; б) фактура № [ЕГН]/05.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод, еик[ЕИК]** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 481 от 05.10.2010 г. от **[фирма]**; 7) фактура № [ЕГН]/06.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 482 от 06.10.2010 г. от **[фирма]**; 8) фактура № [ЕГН]/13.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 490 от 13.10.2010 г. от **[фирма]**; 9) фактура № [ЕГН]/14.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 492 от 14.10.2010г. от **[фирма]**; 10) фактура № [ЕГН]/16.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 495 от 16.10.2010 г. от **[фирма]**; 11) фактура № [ЕГН] от 19.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод ЕИК** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 500 от 19.10.2010 г. от **[фирма]**; 12) фактура № [ЕГН]/20.10.2010 г. на **“аквагруп-в” еоод ЕИК** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 502 от 20.10.2010 г. от **[фирма]**; 13) фактура № 504/27.10.2010 г. на **[фирма]** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 504/07.10.2010 г. от **[фирма]**; 14) фактури № 4417/20.01.2011 г. и № 4417/20.01.2011 г. на **[фирма]** за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 694/06.01.2011 г. от **[фирма]**;

- копия от издадените от **“ГАЗ Л.” Е.** 1) фактура № 1339/01.11.2010 г. за **болт Д. 933 – 32 700 бр., скоба антигронова 11/13 – 3 000 бр., кабел**

накрайник Ф10 – 4 500 бр., данъчна основа – 6063 лв., ДДС–1212.60 лв., сума за плащане – 7 275.60 лв. със складова разписка от 01.12.2010 г. със стокова разписка и касова бележка; 2) фактура № 1343 от 05.11.2010 г. за **гайка D. 934** **поцинкована** – 40 700 бр., **шпилка поцинкована** - 880 бр., **анкер метален** – 9 273 бр., **винт с борд и шайба** – 14 000 бр., данъчна основа – 12 968.99 лв., ДДС – 2 593.80 лв., сума за плащане – 15 562.79 лв. с със стокова разписка и касова бележка; 3) фактура № 1347/12.11.2010 г. за **шайба поцинкована** – 9 000 бр., **гайка удължена 015.02** – 2700 бр., **шпилка поцинкована** – 130 бр., **грунд 25 кг**, **леко интерин 25 кг** – 14 бр., **леко фасаген ултра 24 кг** – 20 бр., **перфолента 25 мм** – 30 бр., данъчна основа – 7 057.90 лв., ДДС – 1411.58 лв., сума за плащане – 8469.48 лв., стокова разписка и касова бележка; 4) фактура № 1351/22.11.2010 г. за СВ ламарина поцинкова 0.5x1000x2000 – 5.24 бр., данъчно основа – 8 268.72 лв., ДДС - 1653.74 лв., сума за плащане – 9922.46 лв. с касова бележка; 5) фактура № 1355 от 26.11.2010 г. за тел арматурен Ф1.0 - Ф1.2 мм – 2240 бр. и тел кофражен Ф1.8 – Ф.6.00 – 2 410 бр., данъчна основа – 5855.60 лв, ДДС - 1 171.12 лв., сума за плащане – 7 062.72 лв. с касова бележка; 6) фактура № [ЕГН] от 04.01.2011 г. **по протокол от 04.01.2011 г. труд в обект лаборатория 10 на ИЕЕС**, данъчна основа – 8 095 лв., ДДС – 1 619 лв., сума за пращане – 9714 лв. с касова бележка; 7) фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г. **по протокол от 21.01.2011 г. труд в обект [населено място]**, данъчна основа – 13 615 лв., ДДС – 2 723 лв. с касова бележка; 8) фактура № [ЕГН] от 26.01.2011 г. **по протокол от 26.01.2011 г. труд в обект [населено място]**, данъчна основа – 9 660 лв за ДДС – 1 932 лв., сума за плащане – 11 592 лв. с касова бележка – л.44 – 53 от приложение № 1 към делото;

- копия от издадени от **[фирма]** 1) фактура № 4364 от 12.11.2011 г. на **[фирма]**, ЕИК[ЕИК] за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 1347/12.11.2010 г. от **[фирма]**, при данъчна основа – 2 493.80 лв., ДДС – 498.70 лв., сума за плащане – 2 992.50 лв.; 2) фактура № 4371/19.11.2010 г. на **[фирма]**, Е.,

ЕИК[ЕИК] за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 1351/12.11.2010 г. от [фирма], при данъчна основа – 8 463.40 лв., ДДС – 1687.28 лв., сума за плащане – 10 123.68 лв.; 3) фактура № 4381 от 27.11.2010 г. на [фирма], ЕИК 82528669 за стоки, съвпадащи с тези по фактура № 1355/26.11.2010 г. от [фирма], при данъчна основа – 6 113.90 лв., ДДС – 1 222.78 лв., сума за плащане – 7 336.68 лв.; 4) фактура № 4376/25.11.2010 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК], фактура № 4379/25.11.2010 г. на [фирма], фактура № 4382/29.11.2010г. на [фирма], фактура № 4384/29.11.2010 г. на ЕТ [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура № 4386/30.11.2010 г. на [фирма], за стоки, сумирано съвпадащи с тези фактура № 1343/05.11.2010 г. от [фирма]; 5) фактура № 4420/24.01.2011 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] за плащане по Договор от 10.12.2010 г. и Протокол от 24.02.2011 г. с данъчна основа – 14 350 лв., ДДС – 2 870 лв., сума за плащане – 17 220 лв.; фактура № 4424/28.01.2011 г. на [фирма], за плащане по Договор от 10.12.2010 г. и Протокол от 24.02.2011 г. с данъчна основа – 10 050 лв., ДДС – 2 010 лв., сума за плащане – 12 060 лв. във връзка с услугите по фактури № [ЕГН]/21.01.2011 г. и № [ЕГН]/26.01.2011 г. от [фирма]; 6) фактура № 4411/13.01.2011 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] за плащане извършени работи по Анекс от 06.01.2011 г. с данъчна основа – 2 995.83 лв., ДДС – 599.17 лв., сума за плащане – 3 595 лв. и фактура № 4425/28.01.2011 г. на [фирма] за окончателно плащане по Договор от 23.11.2010 г. с данъчна основа – 5 280 лв., ДДС – 1 056 лв., сума за плащане – 6 336 лв. във връзка с получени услуги по фактура №[ЕИК]/04.01.2011 г. от [фирма].

След преглед на така представените документи, ревизиращите органи по приходи са установили, че не са представени всички изискани документи, поради което с тяхно електронно съобщение, пратено на електронния адрес [\[електронна поща\]](#) на [фирма] на 24.07.2012 г. от дружеството са изискани отново всички договори, анекси, споразумения и други документи, свързани с предмета на дейността му; указано е, че липсват договор(и) за СМР с [фирма],

от които да се установи кой е вложител и за кой обект се отнася; договори за СМР и придружаващите документи – приемо-предавателни протоколи, акт образец 19 с [фирма], с [фирма], оферта към договор за поръчка с [фирма] – л.238 от том I на делото. В изпълнение на това искане от [фирма] допълнително са представени:

- договор за извършване на строителни дейности, сключен на 10.12.2010 г. между [фирма] ЕИК[ЕИК] – [населено място], [улица] [фирма], ЕИК [ЕГН] с предмет извършването на следните СМР на обект – еднофамилна жилищна сграда в [населено място], район “Нови Искър”, област Софийска, в имот ПИ 133, разрешение за строеж, издадено от главен архитект на [община] № 194/08.11.2010 г. и № 195/08.11.2010 г. за строеж 5-та категория: 1) ръчен изкоп около северната стена на обекта с размер 1x0.6 м; 2) изграждане и полагане на подвижен фундамент; 3) полагане на вертикална хидроизолация на северната стена с С. 4 кг и бленда; 4) полагане на дренажни тръби; 5) завиване с геотекстил, ръчно закриване с пръст и чакъл – чл.1 на цените по чл.10, ал.1, т.1 – 5 от договора съответно 7 600 лв., 6 750 лв., 1 800 лв., 1 450 лв. и 6 800 лв., общо 24 400 лв. – л.229 – л.330 от том I на делото;

- протокол за установяване и за заплащане на СМР - акт образец 19 от 24.01.2011 г., с който представители на възложителя [фирма] и изпълнителя [фирма], без посочена имена и длъжности, след проверка на място са установили, че към 24.01.2011 г. са завършени качествено дейностите по т.1 и 2 от договора от 10.12.2010 г. и подлежат на заплащане въз основа основа на този протокол в размер общо на 14 350 лв. без ДДС – л.231 от том I от делото;

- протокол за установяване и за заплащане на СМР - акт образец 19 от 27.01.2011 г., с който представители на възложителя [фирма] и изпълнителя [фирма], без посочена имена и длъжности, след проверка на място са установили, че към 27.01.2011 г. завършени качествено дейностите по т.3, 4 и 5 от договора от 10.12.2010 г. и подлежат на заплащане въз основа основа на този

протокол общо 10 050 лв. без ДДС – гръб на л.231 от том I от делото;

- договор за поръчка от 23.11.2010 г. между [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място], [улица][жилищен адрес] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма] като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ с предмет – извършване на ремонт на лаборатория № 10 и прилежащите помещения, с видове работи и количества, описани в приложена оферта, срещу заплащане на възнаграждение от 17 035.20 лв. с ДДС – л.232 от том I на делото;

- оферта за направа на ремонт на лаборатория № 10 и прилежащи помещения от [фирма] с таблица, в която са описани 28 вида работи с техните количества, единични цени, забележки по извършването им, стойност, възлизащи обща на 14 196 лв. – л.233 от том I на делото;

- анекс от 06.01.2011 г. към договора от 23.11.2010 г. между [фирма] като ГЛАВЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ и [фирма] като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ е уговорено на същия този обект – лаборатория № 10 и прилежащите й помещения 11 вида допълнителни С., описани в таблица, на обща стойност 3 595 лв., подлежаща на заплащане след приключването на тези работи и подписване на приемо-предавателен протокол;

- [фирма], без посочена имена и длъжности, след проверка на място са установили, че на 24.01.2011 г. са завършени качествено дейностите по т.1 и 2 от договора от 10.12.2010 г. и подлежат на заплащане въз основа основа на този протокол общо 14 350 лв. без ДДС – л.231 от том I от делото;

Не са представени от [фирма] изисканите му договори за СМР с придружаващи приемо-предавателни протоколи, актове – образец 19 и др. с [фирма] във връзка с фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г. и с [фирма] във връзка с фактури № [ЕГН]/04.01.2011 г., № [ЕГН]/21.01.2011 г. и № [ЕГН]/26.01.2011 г.

1. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис С. – област за изясняване на факти и обстоятелства относно 8-те фактури

от **[фирма]** – л.264 от том I към делото, а именно:

- разполага ли дружеството с квалифициран персонал, който да извърши фактурираните на **[фирма]** доставки – имена, ЕГН, документи за правоспособност и квалификация; изискано е да се приложат доказателства кои лица са участвали в осъществяване на тези доставки, за което се приложат ведомости за работни заплати, разпечатка от сметка 421 (персонал или граждански договори);

- разполага ли дружеството с необходимите активи – собствени или наети; ако са собствени – да се изискат документи за придобиването им и амортизационен план и местонахождение; ако са наети – договор за наем, документи за осчетоводяване на разчетите и такива за разплащания; да се посети мястото и да се инвентаризират наличните активи;

- да се провери аналитичната отчетност за всички разходи, които са калкулирани в себестойност на продадените стоки и услуги, включително документи за придобиване на вложените материали, командировъчни и други разходи;

- да се изяснят мястото и датата на извършване на доставките и вида им, за което се събират договори, протоколи и други доказателства; при превъзлагане изпълнението на доставките – да се приложат фактури и/или договори за превъзлагане от предходни доставчици или подизпълнители и други документи за произхода на стоките, материалите и/или услугите.

Получен е ПИНП № 2245-1203586-01/20.06.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., Офис С. - област с приложения – л.266 и 275 от том I на делото, съгласно който:

- във връзка с насрещната проверка е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 24-20-97#1/18.05.2012 г. до **[фирма]**, представлявано от К. А. К., за чието връчване са извършени посещения на адрес за кореспонденция, съвпадащ с

адрес на управление – [населено място], [улица], удостоверени по чл.32, ал.1 и 2 ДОПК с протоколи обр. Кд-73 № 1220142/18.05.2012 г. и № 1220893/28.05.2012 г., при които не е открит управителя или упълномощено лице, които да получат искането; на адреса се намира частна двуетажна къща с дворно място; живущите в нея не познават лицето К. А. К., нито им е известно такова дружество; не е открит офис, склад, магазин или друг обект с фирмени табели на [фирма], нито пощенска негова кутия;

- изготвено е Съобщение по чл.32, ал.4 ДОПК изх. № 24-20-97#2/28.05.2012 г. до управителя на [фирма] К. А. Казанджийски да се яви в ТД на НАП – С., Офис Е. П. за връчване ИПДПОЗЛ изх. № 24-20-97#1/18.05.2012 г. с предупреждение, че при неявяване искането ще се приложи по досието като редовно връчено;

- съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК Съобщение изх. № 24-20-97#2/28.05.2012 г. до [фирма] е поставено на определено за целта място в ТД на НАП–С., Офис С. – област, И. Е. П. от 28.05.2012 г. до 12.06.2012 г.; съгласно чл.32, ал.5 ДОПК е изпратено по пощата с писмо с обратна разписка на адреса на дружеството - [населено място], [улица], върнато невръчено със забележка–непознат; не е изпратено електронно съобщение, тъй като от [фирма] не е посочен електронен адрес, вкл. обявен в търговския регистър;

- до 11.06.2012 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставянето на Съобщение изх. № 24-20-97#2/28.05.2012 г., представител на [фирма] не се е явил в ТД на НАП-С., Офис С. – област, И. Е. П., поради което на 12.06.2012г. ИПДПОЗЛ изх. № 24-20-97#1/18.05.2012 г. е приложено по преписката като редовно връчено; до 20.06.2012 г. от дружеството не са заведени изисканите документи, затова информацията за фактите и обстоятелствата по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г. не е предоставена от тази насрещна проверка;

- със справка в информационни масив ПП “V. 11” е установено, че фактура № 1339/01.11.2010 г., фактура № 1343/05.11.2010 г., фактура № 1347/12.11.2010 г., фактура № 1351/22.11.2010 г., фактура № 1355/26.11.2010 г., фактура № [ЕГН]/04.01.2001 г., фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г. и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г., издадени на [фирма] са включени в дневниците за продажби на [фирма] и неговите СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди, за което е приложена заверена извадка на л.272 от том I на делото;

- по ПП С. - Справка за общата регистрация на задълженото лице е установено, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС по инициатива на орган по приходите на 06.02.2011 г.;

- фактури, договори, поръчки, платежни документи, транспортни документи или др. при насрещната проверка от [фирма] не са предоставени.

2. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-02/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис Изток за изясняване на факти и обстоятелства по двете фактури от [фирма] – л.276 от том I към делото, идентично формулирани с тези по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г.

Получен е ПИНП № 1424-20-198/10.07.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис Изток с приложения – л.266 и 288 от том I на делото, съгласно който:

- изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-198#1/21.05.2012 г. до [фирма] с управител Н. С. А., за чието връчване са извършени посещения на адрес за кореспонденция – [населено място],[жк][жилищен адрес] удостоверени с протоколи обр. Кд-73 № 1222980/08.06.2012 г. и № 1224007/15.06.2012 г. съгласно чл.32, ал.1 и 2 ДОПК, при които не е открит представител на дружеството или негово упълномощено лице;

- изготвено е Съобщение изх. № 1424-20-198 #2/18.06.2012 г. по чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК до [фирма], представлявано от Н. С. А. да се яви в ТД на НАП–С., Офис Изток за връчване ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-198#1/21.05.2012

г. с предупреждение, че при неявяване това искане ще се приложи към преписката и ще се счита редовно връчено;

- Съобщение изх. № 1424-20-198#2/18.06.2012 г. е поставено на определено за целта място в ТД на НАП–С., Офис Изток от 18.06.2012 г. до 03.07.2012 г. съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК; публикувано е в Интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.2 ДОПК, за което ПИНП № 1424-20-198/10.07.2012 г. се прави позовава на приложена разпечатка от публичния бюлетин с такива съобщения;

- Съобщение изх. № 1424-20-198#2/18.06.2012 г. е изпратено по пощата с писмо с обратна разписка съгласно чл.32, ал.5 ДОПК на адреса на [фирма] в [населено място],[жк][жилищен адрес] върнато невръчено със забележка, че дружеството е непознато;

- до 02.07.2012 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставянето на Съобщение изх. № 1424-20-198#2/18.06.2012 г. представител на [фирма] не се е явил в ТД на НАП–С., Офис Изток; затова на 03.07.2012 г. ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-198#1/21.05.2012 г. е приложено по преписката като редовно връчено съгласно чл.32, ал.6 ДОПК; от [фирма] не са представени изисканите документи в дадения му с това искане 7-дневен срок;

- [фирма] е deregистрирано по реда на чл.176 ЗДДС, считано от 18.03.2011 г.

- при справка в ПП “V. 11” е установено, че фактура № 2031/15.10.2010 г. и фактура № 2039/26.10.2010 г. към [фирма], не са включени в СД по ЗДДС на [фирма] за данъчния период, през който са издадени;

- съгласно Справка за обща регистрация на задължено лице, [фирма] има офис в [населено място],[жк], [жилищен адрес] а съгласно Справка за ФУ – дружеството има едно ФУ – А 300, модел 02, свидетелство за одобряване № 397/07.03.2007 г., инд. № ФУ ЕД 065324, инд. № ФП 44075324 в посещения

офис;

- съгласно Справка за актуалното състояние на всички трудови договори, [фирма] е подало уведомления по чл.62, ал.3 КТ за един трудов договор, сключен на 01.08.2010 г. с Т. Й. Т. ЕГН [ЕГН], прекратен на основание л.327, ал.2 КТ на 11.03.2012, с код по К. 4120 – строителство на жилищни и нежилищни сгради, код по НПКД 41923008 на длъжността – технически сътрудник, с основна заплата – 500 лв.;

- поради непредставяне на изисканите с ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-198#1/21.05.2012 г. документи от [фирма] не са изяснени останалите факти и обстоятелства по ИИНП № 2245-1203586-02/15.05.2012 г.

3. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-03/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис Надежда за изясняване факти и обстоятелства по петте фактури от [фирма] – л.288 от том I към делото, идентично формулирани с тези по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г.

Получен е ПИНП № 2245-1203586-03/20.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис Надежда с приложения – л.289 – л.300 от том I на делото, че:

- изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 13-24-20-74/17.05.2012 г. до [фирма] с управител Л. Л. Т., за чието връчване са извършени посещения на адрес за кореспонденция – [населено място],[жк][жилищен адрес]08, удостоверени с протоколи обр. Кд-73 № 1219906/17.05.2012 г. и № 1220901/28.05.2012 г. съгласно чл.32, ал.1 и 2 ДОПК, според които не е открит управител на дружеството, пълномощник или лице за контакт; няма надписи и указателни табели;

- изготвено е Съобщение изх. № 12-24-20-74/28.05.2012 г. по чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК до [фирма], представлявано от Л. Л. Т. да се яви в ТД на НАП–С., Офис Надежда за връчване на ИПДПОЗЛ изх. № 13-24-20-74/17.05.2012г. с предупреждение, че при неявяване то ще се приложи към преписката и ще се

счита редовно връчено;

- Съобщение изх. № 1424-20-198#2/18.06.2012 г. е поставено на информационното табло в ТД на НАП–С., Офис Надежда от 28.05.2012 г. до 12.06.2012г. съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Публикувано е в Интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Пратено е съгласно чл.32, ал.5 ДОПК по пощата с писма с обратна разписка на адреса на управление – [населено място], [улица] на адреса за кореспонденция - [населено място],[жк][жилищен адрес]08, които са върнати невръчени със забележки, че това дружество там не е познато. Пратено е също и на електронния негов адрес – [\[електронна поща\]](#);

- до 11.06.2012 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставянето на Съобщение изх. № 1424-20-198#2/18.06.2012 г., не се е явил представител на [фирма] в ТД на НАП-С., Офис Надежда; затова на 12.06.2012 г. ИПДПОЗЛ изх. № 13-24-20-74/17.05.2012 г. е приложено по преписката като редовно връчено съгласно чл.32, ал.6 ДОПК;

- в дадения с ИПДПОЗЛ изх. № 13-24-20-74/17.05.2012 г. 7-дневен срок, изтекъл на 20.06.2012 г., от [фирма] не са представени никакви документи, за което е съставен Протокол № 1224506/20.06.2012 г.;

- установено е, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС на 12.11.2007 г., а е deregистрирано по инициатива на орган по приходите на 04.04.2011 г.;

- установено е, че [фирма] е издало на [фирма] фактура № 34/01.02.2011 г., фактура № 37/02.02.2011 г, фактура № 39/03.02.2011 г., фактура № 43/04.02.2011 г. и фактура № 45/07.02.2011 г.;

- фактите и обстоятелствата, посочени в ИИНП № 2245-1203586-03/15.05.2012 г., не са проверени поради непредставяне на изисканите за това документи от [фирма];

4. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-04/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис Л. за изясняване факти и обстоятелства по 12-те фактури от [фирма] –

л.301 от том I към делото, идентично формулирани с тези по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г.

Получен е ТД на НАП – С., Офис Л. с приложения – л.289 – л.313 от том I на делото, видно от който:

- изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 19-53-02-1133/16.05.2012 г. до [фирма] с управител Я. В. Я., за чието връчване са извършени две посещения на адрес за кореспонденция – [населено място],[жк] [улица], за което съгласно чл.32, ал.1 и 2 ДОПК са съставени протокол обр. Кд-73 № 129826/16.05.2012 г. и протокол № 1220904/28.05.2012 г., че в намиращата се там едноетажна постройка не е открит управител на дружеството, пълномощник или лице за контакт; няма надписи и фирмени указателни табели;

- изготвено е Съобщение изх.№ 19-53-02-1246/29.05.2012 г. по чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК до [фирма], представлявано от Я. В. Я. да се яви в ТД на НАП–С., Офис Л. за връчването на ИПДПОЗЛ изх. № 19-53-02-1133/16.05.2012г. с предупреждение, че при негово неявяване това искане ще се приложи към преписката и ще се счита редовно връчено;

- Съобщение изх. № 19-53-02-1246/29.05.2012 г. е поставено на информационното табло в ТД на НАП–С., Офис Л. на 29.05.2012 г. до 13.06.2012г. съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Публикувано е в Интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Пратено е на [фирма] съгласно чл.32, ал.5 ДОПК по пощата с писмо с обратна разписка на неговия адрес за кореспонденция - [населено място],[жк] [улица], което е върнато невръчено със забележка, че там това дружество не е познато. Пратено е също и на обявения електронен в адрес на [фирма] -[gan_електронна поща](#)].

- до 12.06.2014 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставянето на Съобщение изх. № 1424-20-198#2/18.06.2012 г. в ТД на НАП-С., Офис Надежда не се е явил представител на [фирма]; затова на

13.06.2012 г. ИПДПОЗЛ изх. № 19-53-02-1133/16.05.2012 г. е приложено по преписката като редовно връчено;

- в дадения с ИПДПОЗЛ изх. № 19-53-02-1133/16.05.2012 г. 7-дневен срок, който е изтекъл на 20.06.2012 г., от [фирма] не са представени изисканите документи;

- установено е, че [фирма] е регистрирано по ДОПК на 18.05.2010г. в ТД на НАП–С., офис “Л.”. Регистрирано е по ЗДДС на 20.07.2010 г., а служебно дерегистрирано на 01.03.2011 г.;

- установено е, че [фирма] е издало на [фирма] фактура № 481/05.10.2010 г., фактура № 482/06.10.2010 г., фактура № 484/07.10.2010 г., фактура № 487/08.10.2010 г., фактура № 488/11.10.2010 г., фактура № 490/13.10.2010 г., фактура № 492/14.10.2010 г., фактура № 495 от 16.10.2010 г., фактура № 498/18.10.2010 г., фактура № 500/19.10.2010 г., фактура № 502/20.10.2010 г., фактура № 504/27.10.2010 г., фактура № 506 от 28.10.2010 г., фактура № 508/29.10.2010 г., фактура № 694/06.01.2011 г.;

- всички посочени фактури са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на [фирма] за съответните данъчни периоди без фактура № 500/19.10.2010 г.;

- фактите и обстоятелствата, посочени в ИИНП № 2245-1203586-04/15.05.2012 г., не са проверени поради непредставяне на изисканите за това документи от [фирма];

- приложена е Справка за задълженията на [фирма], според която към 16.05.2012 г. общият им размер е 207 232.36 лв.;

5. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-04/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис Изток за изясняване факти и обстоятелства по 12-те фактури от [фирма] – л.314 от том I към делото, идентично формулирани с тези по ИИНП №

2245-1203586-01/15.05.2012 г.

Получен е ПИНП № 2245-1203586-05/02.07.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис Изток с приложения – л.315 – л.327 от том I на делото, че:

- изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-197#1/21.05.2012 г. до [фирма] с управител Р. Ю. Я., за чието връчване са извършени две посещения на адрес за кореспонденция – [населено място], ул. ”503-та” № 22, за което съгласно чл.32, ал.1 и 2 ДОПК са съставени протоколи обр. Кд-73 № 1220383/21.05.2012 г. и № 1221174/28.05.2012 г., че там не е открит управител на дружеството или упълномощено лице;

- издадено е Съобщение изх. № 1424-20-197#2/30.05.2012 г. по чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК до [фирма], представлявано от Р. Ю. Я. да се яви в ТД на НАП–С., Офис Изток за връчването на ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-197#1/21.05.2012 г. с предупреждение, че при неявяване това искане ще се приложи към преписката като редовно връчено;

- Съобщение изх. № 1424-20-197#2/30.05.2012 г. е поставено на информационното табло в ТД на НАП–С., Офис Изток на 30.05.2012 г. до 13.06.2012г. съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Публикувано е в Интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Пратено е на [фирма] съгласно чл.32, ал.5 ДОПК по пощата с писмо с обратна разписка на неговия адрес за кореспонденция - [населено място], ул. ”503” № 22, което е върнато невръчено със забележка, че там това дружество е непознато. Пратено е също и на обявения електронен адрес на [фирма] – [\[електронна поща\]](#).

- до 12.06.2014 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставянето на Съобщение изх. № 1424-20-197#2/30.05.2012 г. в ТД на НАП-С., Офис Изток не се е явил представител на [фирма]; затова на 13.06.2012 г. ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-197#1/21.05.2012 г. е свалено и приложено по преписката като редовно връчено;

- в дадения с ИПДПОЗЛ изх. № 1424-20-197#1/21.05.2012 г. 7-дневен срок, който е изтекъл на 20.06.2012 г., от [фирма] не са представени изисканите документи;

- установено е, че [фирма] е регистрирано по ДОПК на 18.05.2010 г. в ТД на НАП–С., офис “Л.”. Регистрирано е по ЗДДС на 20.07.2010 г., а дерегистрирано по инициатива на орган по приходите на 01.03.2011 г.;

- установено е, че [фирма] е издало на [фирма] фактура № 17 от 01.10.2010 г., фактура № 20 от 08.10.2010 г. и фактура № 22 от 11.10.2010г. в посочените по-горе размери на данъчни основи и ДДС, като всички те са включени в дневниците му за продажби за м.10.2011 г.;

- констатирана е невъзможност да се проверено осчетоводяването на тези фактури от [фирма], извършването на доставките по чл.6 и чл.9, ал.1 ЗДДС, за които са издадени, плащанията за тях и/или каквито и да е други обстоятелства във връзка с реалността им.

6. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-06/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис М. за изясняване факти и обстоятелства по 12-те фактури от [фирма] – л.328 от том I към делото, идентично формулирани с тези по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г.

Получен е ПИНП № 2245-1203586-06/20.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис “М.” с приложения – л.333 – л.340 от том I на делото, че:

- [фирма] е регистрирано по реда на ДОПК в ТД на НАП – С., Офис “В.” на 11.03.2002 г. и преместен в ТД на НАП – С., Офис “М.” на 19.03.2011 г. Регистрирано по реда на ЗДДС по инициатива на данъчен орган на 02.10.2003 г. и е служебно дерегистрирано на 11.08.2011 г.; основната дейност на дружеството е “търговия”;

- при направената справка в информационната система на ТД на НАП – С., Офис “М.” е установено, че от [фирма] на [фирма] фактура № 1351 от

01.06.2011 г., фактура № 1354 от 06.06.2011 г., фактура № 1358 от 12.06.2011 г., фактура № 1363 от 18.06.2011 г., фактура № 1366 от 21.06.2011 г., фактура № 1368 от 23.06.2011 г., фактура № 1371 от 27.06.2011 г., с посочените по-горе предмет, данъчна основа и ДДС, всички включени в дневниците за продажби на [фирма], без да конкретизиран предметът им;

- извършени били многократно посещения от органи на приходите на адреса за кореспонденция на [фирма] – [населено място], [улица] по други поводи и били съставени множеството протоколи; обстоятелство трайно установено било, че представляващ [фирма] не е открит на този адрес, нито упълномощено лице и/или лице, определено да получава съобщения и книжа;

- за връчване на изготвеното по насрещната проверка ИПДПОЗЛ изх. № 1553-06-1230/17.05.2012 г. до [фирма] с управител Методи Б. А. на два пъти е посетен адресът за кореспонденция, за което по реда на чл.32, ал.1 и 2 ДОПК са съставени протоколи обр. Кд-73 № 1219913/17.05.2012 г. и № 1221019/28.05.2012 г. с констатации, че не е открит представляващия дружеството управител или упълномощено от него лице за контакт с органите на НАП, без към момента на насрещната проверка нямало деклариран от [фирма] нов адрес на кореспонденция;

- издадено е Съобщение изх. № 1553-06-1316/29.05.2012 г. по чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК до [фирма], представлявано от Методи Б. А. да се яви в ТД на НАП–С., Офис М. за връчване на ИПДПОЗЛ изх. № 1553-06-1230/17.05.2012 г. с предупреждение, че при неявяване това искане ще се приложи към преписката като редовно връчено;

- Съобщение изх. № 1553-06-1316/29.05.2012г. е било поставено на определено за това място в ТД на НАП–С., Офис М. от 29.05.2012 г. до 12.06.2012 г. съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК. Същото е публикувано и в Интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК.

- до 11.06.2012 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставянето на Съобщение изх. № 1553-06-1316/29.05.2012г. в ТД на НАП-С., Офис М. не се е явил представител на [фирма]; затова на 12.06.2012 г. ИПДПОЗЛ изх. № 1553-06-1230/17.05.2012 г. е свалено и приложено по преписката като редовно връчено; до 19.06.2012 г., когато е изтекъл определения на [фирма] с искането 7-дневен срок в деловодството на ТД на НАП – С., Офис “М.” не са постъпили изисканите с него документи;

- предвид на това, че тази насрещна проверка не е извършена на място в счетоводството на [фирма], а ИПДПОЗЛ изх. № 1553-06-1230/17.05.2012 г. е връчено по реда на чл.32 ДОПК насрещната проверка не е могла да установи реалност на доставките по издадените на “П. П.А.” О. фактури, в т.ч. предметът им, разплащанията, предходните доставчици, наличието на сключени договори и анекси и останалите въпроси по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г.;

- приложени са СД за ДДС с дневника за продажби на [фирма] за м.06.2011 г.,

7. Изготвено е ИИНП № 2245-1203586-07/15.05.2012 г. до ТД на НАП – С., Офис “К. Поляна” за изясняване факти и обстоятелства по фактурите от [фирма] – л.341 от том I към делото, идентично формулирани с тези по ИИНП № 2245-1203586-01/15.05.2012 г.

Получен е ПИНП № 2245-1203586-0716-07/20.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис “К. поляна” с приложения – л.342 – л.351 от том I на делото, според който:

- изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 1153-06-580/17.05.2012 г. до [фирма] с управител Л. П. П., за чието връчване на два пъти е посетен адресът за кореспонденция–гр.С., [улица], вх.2, партер, без да е отрито лице за контакт, удостоверено по реда на чл.32, ал.1 и 2 ДОПК с протоколи обр. Кд-73 № 1220019/17.05.2012 г. и № 1220879/28.05.2012 г.;

- издадено е Съобщение изх. № 1153-06-580/28.05.2012 г. до управителя на [фирма] Л. П. П. А. да се яви в ТД на НАП–С., Офис “К. поляна” за връчване на ИПДПОЗЛ изх. № 1153-06-580/17.05.2012 г. с предупреждение, че при неявяване това искане ще се приложи към преписката като редовно връчено;
- Съобщение изх. № 1153-06-580/28.05.2012 г. е било поставено на определеното за целта място в ТД на НАП – С., Офис “К. поляна” съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК от 28.05.2012 г. до 12.06.2012 г.; съгласно чл.32, ал.4, изр.2 ДОПК то е публикувано и в Интернет;
- изпратена е Покана изх. № 1153-06-580/28.05.2012 г. до пощата с писмо с обратна разписка до [фирма] на адреса за кореспонденция - [населено място], [улица], вх.2, партер за явяването на негов представител в ТД на НАП – С., Офис “К. поляна”, което е върнато с отметка, че няма такава фирма;
- Съобщение изх. № 1553-06-1316/29.05.2012г. е било поставено на определено за това място в ТД на НАП–С., Офис М. от 29.05.2012 г. съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК; публикувано и в Интернет съгласно чл.32, ал.4, изр.1 ДОПК.
- до 11.06.2012 г., когато е изтекъл 14-дневният срок по чл.32, ал.6 ДОПК от поставяне на Съобщение изх. № 1553-06-1316/29.05.2012г. в ТД на НАП - С., Офис “К. поляна” представител на [фирма] не се е явил, поради което на 12.06.2012 г. то е свалено, а ИПДПОЗЛ изх. № 1153-06-580/17.05.2012 г. е приложено по преписката като редовно връчено; до 19.06.2012 г., когато е изтекъл даденият на [фирма] 7-дневен срок в деловодството на ТД на НАП – С., Офис “К. поляна” не са представени изисканите от [фирма] документи;
- според данните по V. 11 от [фирма] на [фирма] са издадени фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г., фактура № [ЕГН]/04.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г., фактура № [ЕИК]/08.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г., фактура №

[ЕГН]/09.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/10.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/11.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/04.04.2011 г. и фактура № [ЕГН]/05.04.2011 г. с посочените по-горе предмет, данъчна основа и ДДС, включени в дневниците за продажби и СД за ДДС на [фирма] за съответния данъчен период;

- поради така изложеното насрещната проверка не е могла да даде отговори и предостави копия и/или оригинали на изисканите документи във връзка с реалността на доставките между проверяваното и ревизираното лице за описаните в ИИНП № 2245-1203586-07/15.05.2012 г. фактури.

За резултатите от така извършената ревизия на основание чл.117 ДОПК е съставен РД № 1203586/28.08.2012 г. от екип от горепосочените ревизори със следните относими за спора общи констатации по раздел I:

- [фирма] е вписано в търговския регистър към Агенцията по вписванията на 02.02.2008 г. с ЕИК[ЕИК], *седалище и адрес на управление* – [населено място], район “С.”, [улица], ет.2; *предмет на дейност*, включващ покупко-продажба, внос и износ на телове, телени и крепежни изделия, продажби на стоки, изделия, строителни материали и други материали в първоначален, преработен и обработен вид, продажба и предоставяне на стоки за ползване на стоки по дистрибуция или собствено производство, търговско представителство и посредничество, строеж, ремонт и обзавеждане на недвижими имоти и др.; *капиталът* е 5 000 лв., изцяло внесен; без промяна от учредяването едноличен собственик е П. А. М., вписан и като управител;

- [фирма] е регистрирано по ДОПК в ТД на НАП – С., офис “С.” на 30.08.2006 г.; първоначалната му регистрация по ЗДДС е от 21.09.2006 г.;

- предходната му ревизия обхваща периода до 30.09.2010 г.;

- основната дейност на дружеството през ревизирания период е с шифър 5119 - търговско посредничество с разнообразни стоки (при последна промяна

от 08.09.2006 г.);

- през ревизирия период е [фирма] е притежавало е една разплащателна сметка в В. в [фирма], открита на 05.10.2006 г., една ДДС в В. сметка и три разплащателни сметки в В., У. и Е. в [фирма];
- [фирма] има регистрирани две ФУ.

С т.3.1 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразени са за резултатите от насрещната проверка по ПИНП № 2245-1203586-01/20.06.2012 г. на ТД на НАП – С., Офис С. - област;
- описани са представените от [фирма] документи, в т.ч. издадените от [фирма] фактури за стоки, заведени в сметка 304 съгласно съответния хронологичен регистър, ведно с фактурите за последващи продажби на част от тези стоки от [фирма] на [фирма], [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма];
- описани са представените от [фирма] документи, в т.ч. издадените от [фирма] фактури за услуги, заведени в сметка 602 по хронологичен регистър;
- като документи за последваща реализация на услугите по фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г. по протокол от 04.01.2011 г. труд в обект лаборатория 10 на ИЕЕС от [фирма] са издадени към [фирма] фактура № 4411/13.01.2011 г. на стойност 2 995.83 лв. и ДДС – 559.17 лв. – плащане за извършени работи по Анекс от 06.01.2011г. и фактура № 4425/28.01.2011 г. на стойност 5280 лв. с ДДС – 1056 лв. – окончателно плащане по договор от 23.11.2010г.; липсвали актове обр.19, протоколи или сметки, от които да е видно какви видове СМР са извършени и предадени на този обект и какви материали са вложени както по договора от 23.11.2010 г., така и по Анекс от 06.01.2011 г.; отделно не бил представен договор между [фирма] и [фирма] с актове обр.19 и/или други сметки, от които да е видно, какви СМР са договорени, извършени и приети помежду им, без което не можело да се съпоставят с фактурираните от [фирма] към [фирма], нито можело да се установи каква част от услугите са

извършени от [фирма] и каква от представен договор между [фирма];

- за последващата реализация на услугите по издадените от [фирма] фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г. по протокол от 21.01.2011 г. труд в обект къща–с.К. и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. по протокол от 26.01.2011 г. труд в обект къща–с.К. от [фирма] последващо са издадени на [фирма] фактура № 4420/24.01.2011 г. на стойност 14 350 лв. и ДДС – 2 870 лв. – плащане по договор от 10.02.2010 г. и протокол от 24.01.2011 г. и фактура № 4424/28.01.2011 г. на стойност 10 050 лв. и ДДС – 2 010 лв. – плащане по договор от 10.02.2010 г. и протокол от 27.01.2011 г.; не били представени актове обр.19, приемо-предавателни протоколи или други сметки, от които да е видно какви СМР са извършени и приети и какви материали са вложени, без което не можело да се съпостави какво е актувано от [фирма] на [фирма], респективно от [фирма] на [фирма], и не било възможно да се установи каква част от услугата е извършена от [фирма] и каква част от [фирма];

- в таблица са посочени с пълни данни всички 16 регистрирани от [фирма] ФУ с търговските обекти, в които са въведени в експлоатация;

- констатирано е, че всички касови бонове към фактурите от [фирма] са с номера на ФУ, различни от декларираните; такива не отговаряли на изискванията на чл.118 ЗДДС, поради което доказателства за разплащания по тези доставки не били налице и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се е признава;

С т.3.2 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразени са за резултатите от насрещната проверка по ПИНП № 1424-20-198/10.07.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., Офис С. област

- съобразено, че от [фирма] са представени двете издадени от [фирма] фактури за стоки, хронологичен регистър за осчетоводяването им по сметка 304, фактури за последваща реализация, издадени на [фирма], при

съответствие на закупените и продадените количества стоки;

- в таблица са отразени пълните данните на единственото ФУ на [фирма], регистрирано на 07.03.2007 г., чийто номер е различен от ФУ по касовите бонове към фактурите от този доставчик, поради което те не отговаряли на изискванията на чл.118 ЗДДС, доказателства за разплащания по тези доставки не били налице и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се е признава.

С т.3.3 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразена е насрещната проверка по ПИНП № 2245-1203586-03/20.06.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., Офис Надежда;

- съобразено, че от [фирма] са представени петте издадени от [фирма] фактури за стоки, хронологичен регистър за осчетоводяването им по сметка 304, фактури за последваща реализация, издадени на [фирма], като закупените количества стоки съответствали на продадените;

- в таблица са отразени пълните данните на единственото ФУ на [фирма], регистрирано на 07.03.2007г., с номер различен от ФУ по касовите бонове към фактурите от този доставчик, поради което е счетено, че те не отговаряли на изискванията на чл.118 ЗДДС, доказателства за разплащания по тези доставки не били налице и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се е признава.

С т.3.5 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразена е насрещната му проверка по ПИНП № 2245-1203586-04/21.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис Л.;

- съобразено, че от [фирма] са представени 14-те издадени от [фирма] фактури за стоки, хронологичен регистър за осчетоводяването им по сметка 304, фактури за последваща реализация към [фирма], [фирма], [фирма],

[фирма], [фирма], [фирма], при съответствие между закупените количества стоки и продадените;

- констатирано е, че [фирма] няма регистрирано ФУ, поради което за всички касови бонове към фактурите от този доставчик е счетено, че не отговарят на изискванията на чл.118 ЗДДС, респ. доказателства за разплащания по тези доставки не били налице и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се признава.

С т.3.5 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразена е насрещната проверка по ПИНП № 2245-1203586-05/02.07.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис Изток;

- съобразено, че от [фирма] са представени трите издадени от [фирма] фактури за стоки, хронологичен регистър за осчетоводяването им по сметка 304, фактури за последваща реализация към [фирма], при съответствие между закупените количества стоки и продадените;

- в таблица са отразени пълните данните на единственото ФУ на [фирма], регистрирано на 07.03.2007 г., чийто номер е различен от ФУ по касовите бонове към фактурите от този доставчик, поради което те не отговаряли на изискванията на чл.118 ЗДДС, доказателства за разплащания по тези доставки не били налице и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се признава.

С т.3.5 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразена е насрещната му проверка по ПИНП № 2245-1203586-04/21.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис Л.;

- съобразено, че от [фирма] са представени 14-те издадени от [фирма] фактури за стоки, хронологичен регистър за осчетоводяването им по сметка 304, фактури за последваща реализация към [фирма], [фирма], [фирма],

[фирма], [фирма], [фирма], при съответствие между закупените количества стоки и продадените;

- констатирано е, че [фирма] няма регистрирано ФУ, поради което за всички касови бонове към фактурите от този доставчик е счетено, че не отговарят на изискванията на чл.118 ЗДДС, респ. доказателства за разплащания по тези доставки не били налице и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се признава.

С т.3.6 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразена е насрещната проверка по ПИНП № 2245-1203586-06/20.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис “М.”;

- съобразено е, че от [фирма] са представени 7-те от [фирма] фактури за стоки, хронологичен регистър за тяхно осчетоводяване по с/ка 304, с протоколи за въвеждане в експлоатация на фактурирания двигател – редуктор и размотаваща стойка;

- в справка-таблица са отразени пълните данните на трите ФУ на [фирма], регистрирани на 07.03.2007 г., 24.09.2007 г. и 23-09.2009 г. чиито номера са различни от тези на ФУ по касовите бонове към фактурите от този доставчик, поради което те не отговаряли на изискванията на чл.118 ЗДДС, доказателства за разплащания по тези доставки липсвали и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не следвало да се признава.

С т.3.7 от РД № 1203586/28.08.2012г. за **[фирма]:**

- отразена е насрещната му проверка по ПИНП № 16-02-1106352-02/20.06.2012 г. от ТД на НАП – С., Офис “К. поляна”;

- съобразено е, че от [фирма] са представени 11-те издадени от [фирма] фактури, хронологични регистри за тяхното осчетоводяване според предмета й по сметка 601 като разходи за материали, сметка 304 разходи за стоки и сметка

602 като разходи за услуги;

- в справка-таблица са отразени пълните данните на единственото ФУ на [фирма], регистрирано на 07.03.2007 г., чийто номер е различен от този на ФУ по касовите бонове към фактурите от този доставчик, поради което е счетено, че те не отговарят на изискванията на чл.118 ЗДДС, не били налице доказателства за разплащания по тези доставки и съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС право на данъчен кредит по тях не се признавало.

Според т.П.2 от РД № 1203586/28.08.2012 г. с констатации по ЗДДС:

- [фирма] е получател по фактури от посочените по-горе доставчици, при насрещните проверки на които дружествата не били намерени на декларираните адреси, всички били deregистрирани по ЗДДС по инициатива на орган по приходите, имали публични задължения в особено големи размери от извършени ревизии;

- при насрещните проверки на тези доставчиците не били събрани доказателства за реалност на спорните доставки по чл.6, ал.1 и чл.9 ЗДДС;

- представените от ревизираното лице касови бонове към спорните фактури били издадени от nерегистрирани фискални устройства, което било потвърждение за доставките, за които били издадени, не били реални;

- издаването на фактури не било равнозначно на доставки, поради което без събрани доказателства за извършването им право на приспадане на данъчен кредит по тях не следвало да се признава.

- **за данъчен период 01.10.2010 г. – 31.10.2010 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0978731/12.11.2010 г. с резултат ДДС за внасяне – 375.05 лв., сумата на който не е издължен. Дружеството е декларирало извършени облагаеми доставки на стоки с данъчна основа – 219 612.70 лв. и ДДС – 43 924.33 лв., които ревизията не коригирала. Получените доставки на стоки са с данъчна основа – 217 746.32 лв. и ДДС – 43 549.28 лв., в т.ч. по издадени от

“ЯН СТРОЙ 10” Е. фактура № 481 от 05.10.2010 г., фактура № 482 от 06.10.2010 г., фактура № 484/07.10.2010 г., фактура № 487/08.10.2010 г., фактура № 488/11.10.2010 г., фактура № 490 от 13.10.2010 г., фактура № 492/14.10.2010 г., фактура № 495/16.10.2010 г., фактура № 498 от 18.10.2010 г., фактура № 500/19.10.2010 г., фактура № 502/20.10.2010 г., фактура № 504/27.10.2010 г., фактура № 506/28.10.2010 г., фактура № 508 от 29.10.2010 г., по издадени от [фирма] фактура № 17 от 01.10.2010 г., фактура № 20/08.10.2010 г. и фактура № 22/11.10.2010 г. и по издадени от [фирма] фактура № 2031/15.10.2010 г. и фактура № 2039 от 26.10.2010 г. **общо ДДС - 41 859.62 лв.**; поради липса на реални доставки по тези фактури на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, декларираният данъчен кредит е намален от 43 549.28 лв. на 1 689.66 лв., резултатът от ДДС за внасяне – 375.05 лв. е увеличен на 42234.67 лв., който като изцяло невнесен е определен като дължим се ДДС - **42 234.67 лв.** с начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **7 800.27 лв.** за периода 15.11.2010 г. – 28.08.2012 г.

- за данъчен период **01.11.2010 г. – 30.11.2010 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0980822/13.12.2010 г. с резултат ДДС за внасяне – 2 290.19 лв., сумата на който не е издължен. Дружеството е декларирало извършени облагаеми доставки на стоки с данъчна основа – 58 156.62 лв. и ДДС–11631.27 лв., които ревизията не е коригирала. Получените доставки на стоки са с данъчна основа – 47 055.42 лв. и ДДС – 9 411.08 лв., в т.ч. по издадени от “ГАЗ Л.” Е. фактура № 1339/01.11.2010 г., фактура № 1343/05.11.2010 г., фактура № 1347/12.11.2010 г., фактура № 1351 от 22.11.2010 г. и фактура № 1355/26.11.2010 г., **общо ДДС - 8 042.84 лв.**; поради липса на реални доставки по тези фактури на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, декларираният данъчен кредит е намален от 9 411.08 лв. на 1 368.24 лв., резултатът от ДДС за внасяне – 2 200.19

лв. е увеличен на 10 263.03 лв., който като изцяло невнесен е определен като дължим се ДДС - **10 263.03 лв.** с начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **1 808.44 лв.** за периода 15.12.2010 г. – 28.08.2012 г.;

- **за данъчен период 01.01.2011 г. – 31.01.2011 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0984890/12.02.2011 г. с резултат ДДС за възстановяване – 279.06 лв., приспаднат по реда на чл.92, ал.1 ЗДДС. Дружеството е декларирало извършени облагаеми доставки на стоки и услуги с данъчна основа – 45 419.32 лв. и ДДС – 9 083.85 лв., които ревизията не е коригирала. Получените доставки на стоки и услуги са с данъчна основа – 44 024.01 лв. и ДДС – 8 804.79 лв., в т.ч. по издадени от [фирма] фактура № 6948/06.01.2011 г. за ДДС – 2 124.44 лв. и по издадени от “ГАЗ Л.” Е. фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г., фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г., фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г., общо ДДС – 8398.44 лв.; поради липса на реални доставки по тези фактури на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, декларираният данъчен кредит е намален от 8 804.79 лв. на 406.35 лв., резултатът от ДДС за внасяне – 279.06 лв. е увеличен на 8 677.50 лв., от който е приспаднат ДДС за възстановяване от м.12.2010 г. за 425.48 лв., и така е определен дължим се ДДС – **8 252.92 лв.** с начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **1 309.51 лв.** за периода 15.02.2011 г. – 28.08.2012 г.;

- **за данъчен период 01.02.2011 г. – 28.02.2011 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0986888/12.03.2011 г. с резултат ДДС за внасяне – 369.53 лв. Декларирани са извършени облагаеми доставки на стоки с данъчна основа – 68 536.15 лв. и ДДС – 13 707.22 лв., които ревизията не е коригирала. Получените доставки са с данъчна основа – 44 024.01 лв. и ДДС – 8 804.79 лв., в т.ч. по издадени от [фирма] фактура № 6948/06.01.2011 г. за ДДС – 2 124.44 лв. и от “ГАЗ Л.” Е. по фактура № 34/01.02.2011 г., фактура № 37/02.02.2011 г., фактура № 39/03.02.2011 г., фактура № 43 от 04.02.2011 г. и фактура № 45/07.02.2011 г., и от [фирма] по фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г., общо ДДС –

12 499.63 лв.; за липса на реални доставки по тези фактури съгласно чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС от ревизията е отказано право на приспадане на данъчен кредит, декларираният данъчен кредит е намален от 13 337.69 лв. на 839.09 лв., резултатът от ДДС за внасяне – 396.53 лв. е увеличен на 12 869.13 лв., невнесен, и така е определен дължим се ДДС – **12 869.13 лв.**, като са начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **1 940.01 лв.** за периода 15.03.2011 г. – 28.08.2012 г.;

- за данъчен период **01.03.2011 г. – 31.03.2011 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0989334/13.04.2011 г. с резултат ДДС за внасяне – 110.69 лв., неплатен. Дружеството е декларирало извършени облагаеми доставки на стоки с данъчна основа – 20 170.65 лв. и ДДС – 4 034.11 лв., които ревизията не е коригирала. Получените доставки на стоки са с данъчна основа – 19 617.07 лв. и ДДС – 3 923.42 лв., в т.ч. по издадени от [фирма] фактура № [ЕГН]/04.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/08.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/09.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/10.03.2011 г., фактура № [ЕГН]/11.03.2011 г., общо ДДС – 3 094.59 лв.; поради липса на реални доставки по тези фактури съгласно чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит; декларираният данъчен кредит е намален от 3 923.42 лв. на 828.87 лв., резултатът от ДДС за внасяне – 110.69 лв. е увеличен на 3205.24 лв., изцяло внесен, поради което е определен дължим се ДДС – **3 205.24 лв.** и са начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **455.07 лв.** за периода 15.04.2011 г. – 28.08.2012 г.;

- за данъчен период **01.04.2011 г. – 30.04.2011 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0991495/13.05.2011 г. с резултат ДДС за внасяне – 71.63 лв., неплатен. Дружеството е декларирало извършени облагаеми доставки на стоки с данъчна основа – 19 754.62 лв. и ДДС – 3 950.92 лв., които ревизията не е коригирала. Получените доставки на стоки са с данъчна основа – 19 396.94 лв.

и ДДС – 3 879.29 лв., в т.ч. по издадени от [фирма] фактура № [ЕГН]/04.04.2011 г. и фактура № [ЕГН]/05.04.2011 г., общо ДДС – **3 163.14 лв.**; поради липса на реални доставки по тези фактури съгласно чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит; декларираният данъчен кредит е намален от 3 879.29 лв. на 716.15 лв., резултатът от ДДС за внасяне – 71.63 лв. е увеличен на 3 234.77 лв., изцяло невнесен, определен е дължим се ДДС – **3 234.77 лв.** и са начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **431.77 лв.** за периода 15.05.2011 г. – 28.08.2012 г.;

- за данъчен период **01.06.2011 г. – 30.06.2011 г.** [фирма] е подадена СД за ДДС вх. № 2205-0995782/13.07.2011 г. с резултат ДДС за внасяне – 581.521 лв., невнесен. Декларирало е облагаеми доставки на стоки с данъчна основа – 15 607.91 лв. и ДДС – 3 121.58 лв., които ревизията не е коригирала. Получените доставки са на стоки с данъчна основа – 12 700.48 лв. и ДДС – 2 540.06 лв., в т.ч. по издадени от [фирма] фактура № 1351/01.06.2011 г., фактура № 1354/06.06.2011 г., фактура № 1358 от 12.06.2011 г., фактура № 1363/18.06.2011 г., фактура № 1366/21.06.2011 г., фактура № 1368/23.06.2011 г., фактура № 1371/27.06.2011 г., общо ДДС – **1 357.12 лв.**; поради липса на реални доставки по тези фактури съгласно чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит; декларираният данъчен кредит е намален от 2 540.06 лв. на 1 182.97 лв.; резултатът от ДДС за внасяне – 581.52 лв. е увеличен на 212.61 лв., изцяло невнесен; определен е дължим се ДДС – **1 938.61 лв.** и са начислени лихви по чл.1 ЗЛДТДПДВ – **225.24 лв.** за периода 15.07.2011г. – 28.08.2012 г.

Въз основа на горните констатации и правни изводи, както и корекции с РД № 1203586/28.08.2012 г. са предложени за установяване задължения на [фирма] общо в размер на 97 717.94 лв. за данъчните периоди от м.10.2010 г. до м.12.2011 г. за дължим се ДДС и лихви по ЗЛДТДПДВ, в т.ч. 1) начислен от дружеството по чл.86, ал.1, т.1 – 3 ЗДДС, но невнесен ДДС в размер на 5 167.53

лв. и 2) отказан данъчен кредит в размер на **78 415.28 лв.** за декларираните доставки по фактурите от посочените седем доставчика за данъчните периоди м.10 и м.11.2010 г., м.01, м.02, м.03, м.04.2011 г., ведно със съответните лихви към 28.02.2012 г.

Екземпляр от РД № 1203586/28.08.2012 г. е връчен по реда на чл.117, ал.4 ДОПК на [фирма] на 10.09.2012 г., видно от подписаната от управителя на дружеството разписка по чл.30, ал.1 ДОПК на л.224 от том I на делото.

В срока по чл.117, ал.5 ДОПК от [фирма] не е подадено възражение срещу РД № 1203586/28.08.2012 г.

Със З. № К-1203586/31.08.2012 г., издадена от С. Т. К. на длъжност началник сектор "Ревизии" Дирекция "Контрол" при ТД на НАП-С. на основание чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) във връзка с получено Уведомление № У-1203586/31.08.2012 г. по чл.119, ал.1 ДОПК, А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите е определен за компетентен орган по издаването на ревизионен акт от извършената ревизия на [фирма], за който е съставен РД № 1203586/28.08.2012 г. (л.196 от том I на делото).

С РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., издаден от А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., ръководител на екип, на основание чл.119, ал.3, т.1 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) и З. № К-1203586/31.08.2012 г., въз основа на извършена ревизия на [фирма] са установени задължения общо за 99 392.62 лв., в това число:

- ДДС за данъчен период 01.10.2010 г. – 31.10.2010 г. – 42 234.67 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ - 7 800.27 лв.;
- ДДС за данъчен период 01.11.2010 г. – 30.11.2010 г. – 10 263.03 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 1808.44 лв.;
- ДДС за данъчен период 01.01.2011 г. – 31.01.2011 г. – 8 252.92 лв. с

лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 1 309.51 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.02.2011 г. – 28.02.2011 г. – 12 869.13 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 1 940.01 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.03.2011 г. – 31.03.2011 г. – 3 205.24 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 455.07 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.04.2011 г. – 30.04.2011 г. – 3 234.77 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 431.77 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.05.2011 г. – 31.05.2011 г. – 784.61 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 97.83 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.06.2011 г. – 30.06.2011 г. – 212.61 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 225.24 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.08.2011 г. – 31.08.2011 г. – 204.72 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 20.20 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.09.2011 г. – 30.09.2011 г. – 133.64 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 1.05 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.10.2011 г. – 30.10.2011 г. – 227.44 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 18.51 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.11.2011 г. – 30.11.2011 г. – 141.15 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 10.28 лв.;

- ДДС за данъчен период 01.12.2011 г. – 31.12.2011 г. – 92.88 лв. с лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ – 5.95 лв.;

- лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТДПДВ върху горните главници за периода 29.08.2012 г. – 07.11.2011 г. – 1674.68 лв.;

В съобразителната част на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. са повторени и приети констатациите и изводите по ревизионния доклад по отказаното на [фирма]

право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 вр. чл.6, ал.1 и чл.9 ЗДДС общо в размер на **78 415.28 лв.**, формиран от ДДС по фактурите от [фирма] - 31 142.42 лв., от [фирма] – 9 532.76 лв., от [фирма] – 3 308.88 лв., от [фирма] - 14 316.84 лв., от [фирма] - 10 039.60 лв., от [фирма] – 5 554.54 лв и от [фирма] – 1 357.12 лв. Основните съображения са, че тези доставчици били deregистрирани по инициатива на орган по приходите; ИПДПОЗЛ им били връчени по реда на чл.32 ДОПК; поради непредставяне на изисканите от тях документи не била събрана информация по поставените в ИИНП въпроси, в т.ч. каква е основната им дейност, разполагали ли са с необходимия персонал и активи за фактурираните доставки; къде и кога те са били извършени; по какви договори и протоколи, има ли превъзлагане на предходни доставчици и подизпълнители. Касовите бонове към тези фактури били от нерегистрирани ФУ и не можели да служат като доказателства по чл.118, ал.3 ЗДДС, че те са разплатени. Заключение по ревизионния акт е, че в случая липсвали реално и безспорно доказани доставки по чл.6, ал.1 и чл.9 ЗДДС, данъчно събитие по чл.25, ал.2 ЗДДС не било настъпило и право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС по тези фактури не било възникнало.

РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. е връчен по реда на чл.119, ал.4 ДОПК на [фирма] на електронния му адрес на 14.11.2012 г., което е удостоверено с обратно електронно съобщение по чл.30, ал.6, изр.1 ДОПК от дружеството, потвърждаващо получаването му - л.192 от том I на делото.

С жалба вх. № 53-06-347/27.11.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., вх. № 23-22-3454/06.12.2012 г. по описа на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, [фирма] е оспорило по административен ред РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.10 и м.11.2010 г., м.01, м.02, м.03, м.04 и м.06.2011 г. [фирма] е приложил копия от документи в преобладаваща част дублиращи тези, представени с молба вх. № К.

3142#1/26.06.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., Офис–Б. в изпълнение на ИПДПОЗЛ изх.№ К.-3142/06.06.2012 г. (л.59 - 179 от том I на делото). Образуваното производство за административно обжалване по реда на чл.152 – 155 ДОПК е приключило в 60-дневния срок по чл.155, ал.1, изр.1 вр. чл.146 ДОПК с Решение № 212/04.02.2013 г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, с което РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. в оспорената част е потвърден.

Основните мотиви към Решение № 212/04.02.2013 г. са следните:

- за целите на ревизията са извършени насрещни проверки на всички доставчици, които са надлежно удостоверени с ПИНП, приложени по преписката; нито едно от тези дружества не е намерено на декларирани си адрес за кореспонденция, не е осигурило лице за контакт, не е предоставило редовно изисканите му доказателства;
- по преписката липсвали данни жалбоподателят да е оказал на твърдяното от него съдействие за установяване на контакт с доставчиците му, въпреки че очевидно е бил запознат с Указания изх. № 91-00-321/08.11.2007 г. на изпълнителния директор на НАП;
- като неоснователен е преценен доводът, че органът по приходите е подходил формално, позовавайки се само на непредставени от доставчиците доказателства; съобразно с принципите за обективност и служебното начало по чл.3 и чл.5 ДОПК, от ревизираното лице били изискани всички налични доказателства, относими към тези доставки;
- при ревизията бил извършен задълбочен анализ на събраните в ревизионното производство доказателства, в т.ч. тези на ревизираното лице, и служебно събраните чрез справки по информационната система на НАП, вкл. във връзка с регистрираните от доставчиците ФУ;
- според решаващия орган приложените към административната жалба

писмени доказателства не опровергавали констатациите и изводите в ревизионния акт. Складовите разписки, освен че се представяли за първи път, явно за целите на административното оспорване, не съдържали данни за конкретни складови обекти, за мястото и начина на товарене и разтоварване на стоките. Липсвали доказателства за превоза им, вкл. товарителници, пътни листове и др. Данните по складовите разписки не съответствали на касовите бонове, за което са дадени конкретни примери;

- преценени са като неоснователно доводите на жалбоподателя, че за приемане на процесните доставки за реално осъществени било достатъчно да се представят фактури, негови счетоводни регистри и касови бележки при това с данни за ЕКАФП, различни от ЕКАФП, регистрирани от доставчиците;

- в случая било извършено просто фактуриране на стоки и услуги без съответна насрещни престация;

- приложените към жалбата комплекти от покупни и продажни фактури били стойностно съпоставими, но към тях липсвали относими и годни съпътстващи ги първични документи за предаване и превоз на стоките;

- по отношение на СМР не били посочени никакви конкретни лица – изпълнители на работите на съответните обекти; ревизията установила, че [фирма] не е разполагало с наети по трудов договор лица през периодите, в които издало фактурите с предмет – труд за обект – къща в [населено място];

- без доказателства за извършен превоз не можело да се направи връзка между издадената от [фирма] с предмет – габиони и превоз до С. и извършената от [фирма] продажба към [фирма] – [населено място] по фактура №[ЕИК]/20.10.2010 г. с предмет – габиони и навло до склад;

- към всички фактури за доставки на стоки липсвали доказателства за мястото на тяхното предаване, за осчетоводени и/или разплатени товаро-разтоварни работи и/или транспортни разходи;

- първият и основен елемент от фактически състав по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит било наличието на реално осъществена доставка; законът не свързвал това право единствено с издаването на фактури; Тълкувателно решение № 5/14.07.2004г. на ВАС изисквало достоверността на фактурата да се преценява с оглед на всички останали документи, които касаят предмета на доставката по нея;

- що се отнася до цитираната от жалбоподателят практика на С. решаващият орган е отчел, че тя е относима към казуси, при които доставките са реално извършени, получателят по тях е действал добросъвестно, няма риск от данъчна загуба, поради което не следва да бъде ограничавано правото му на приспадане заради поведението на доставчика. Без доставка не можело да се презумира добросъвестно поведение на която и да е от страните по нея, в т.ч. получателя, който само счетоводно отразявал фактурата и декларирайки я всъщност претендирал право на данъчен кредит по нея, за което знаел, че не е възникнало;

- по същия начин държавите – членки можели да считат участник в данъчна измама лице, което приспада ДДС, посочен във фактура, за което знае или би трябвало да знае, че е изготвена неправомерно, в т.ч. защото няма реално извършена доставка; дори фактурите да са били заплатени от такова лице не можело да се счита, че са взети всички мерки, които биха могли да се изискват разумно от него, за да се увери, че неговата сделка не е белязана от данъчна измама; иначе поемал риска да бъде въввлечен в документна измама, при която няма стоки, а просто движение на фактури; в случая дори и не се доказвало реално извършено плащане, тъй като касовите бележки към всички фактури били от нерегистрирани ФУ.

- Решение № 212/04.02.2013 г. е подписано за директора на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП А. Г. Г. със запетая от заместник – директора на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП Н. К. К. по заместване съгласно

Заповед № ЗЦУ-146 от 15.02.2013 г. на изпълнителния директор на НАП поради ползван отпуск на баща при раждане на дете по чл.63, ал.1 ЗДСл вр. чл.163, ал.7 КТ, считано от 30.01.2013 г. до 13.02.2013 г., разрешен със Заповед № 196/30.01.2013 г. на изпълнителния директор на НАП (л.421 и 422 от том II на делото).

По делото от жалбоподателя с молба от 08.04.2013 г. са представени нови заверени по чл.183, изр.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК копия от спорните фактури с касовите бележки към тях, идентични с тези, които е представил на ревизията и при административното обжалване (л.364 – чл.418 от том II на делото).

С определение от 21.01.2013 г. е постановено на основание чл.74, ал.2, т.2 ДОПК разкриване на данъчна и осигурителна информация от ТД на НАП – С. по дневниците за продажби и СД по ЗДДС на доставчиците, издали спорните фактури, за данъчните периоди на издаването им.

С писмо изх. № 94-Г-185/08.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис С. област са представени подадените от **[фирма]** – л.454 – л.462 от том II на делото:

- СД по ЗДДС вх. № 23001075782/03.12.2010 г. за м.11.2010 г. с дневника за продажба с включени издадени на **[фирма]** фактури № 1339/01.11.2010 г., № 1343/05.11.2010 г. № 1347/12.11.2010 г., № 1351 от 22.11.2010 г. и № 1355/26.11.2010 г.;

- СД по ЗДДС вх. № 23001089549/14.02.2011 г. за м.01.2011 г. с дневника за продажба с включени в него издадените на **[фирма]** фактура № **[ЕГН]/04.01.2011 г.**, фактура № **[ЕГН]/21.01.2011 г.** и фактура № **[ЕГН]/26.01.2011 г.**

С писмо изх. № 1510-00-1428#1/12.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис “М.” са представени подадени от **[фирма]**: СД по ЗДДС вх. № 22151076964/14.07.2011 г. за м.06.2011г. с дневника за продажба, с включени

издадени на [фирма] фактури № 1351/01.06.2011 г., № 1354/06.06.2011 г., № 1358/12.06.2011 г., № 1363/18.06.2011 г., № 1366/21.06.2011 г., № 1368/23.06.2011 г., № 1371/27.06.2011 г., № 1339/01.11.2010 г., № 1343/05.11.2010 г. № 1347 от 12.11.2010 г., № 1351/22.11.2010 г. и № 1355/26.11.2010 г. (л.468 – л.473 от том II на делото).

С писмо изх. № 11-94-04-82/12.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис “К. поляна” са представени подадени от **[фирма]**:

- СД по ЗДДС вх. № 22110960694/14.03.2011 г. за м.02.2011 г. с дневника за продажба с включени издадените на [фирма] фактури № [ЕГН]/04.04.2011 г. и № [ЕГН]/05.04.2011 г.;

- СД по ЗДДС вх. № 22110962255/14.04.2011 г. за м.03.2011 г. с дневника за продажба с включени издадените на [фирма] фактури № [ЕГН]/04.03.2011 г., № [ЕГН]/07.03.2011 г. № [ЕГН]/07.03.2011 г. № [ЕГН]/08.03.2011 г. № [ЕГН] от 09.03.2011 г., № [ЕГН]/09.03.2011 г., № [ЕГН]/10.03.2011 г. и № [ЕГН]/11.03.2011 г.

- СД по ЗДДС вх. № 22110963758/16.05.2011 г. за м.04.2011 г. с дневника за продажба, в който са включени издадените на [фирма] (л.475 – 496 от том II на делото);

С писмо изх. № 1494-04-311#1/13.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис “Изток” са представени подадени от **[фирма]**: СД по ЗДДС вх.№ 2214-1228982/15.11.2010г. за м.10.2010 г. с дневника за продажба, с включени издадени на [фирма] фактури № 17/01.10.2010 г., № 20/08.10.2010 г. и № 22/11.10.2010 г. (л.498 – л.503 от том II на делото).

С писмо изх. № 13-59-00-1612/14.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис “Надежда” са представени подадени от **[фирма]**: СД по ЗДДС вх.№ 1005729/14.03.2011 г. за м.02.2011 г. с дневника за продажба, с включени издадени на [фирма] фактура № 34/01.02.2011 г., № 37/02.02.2011 г., №

39/03.02.2011 г., № 43/04.02.2011 г. и № 45/07.02.2011 г. (л.505 – л.515 от том II на делото).

С писмо изх. № 19-10-00-69/19.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис “Л.” са представени подадени от **[фирма]**:

- СД по ЗДДС за м.10.2010 г. с дневника за продажба, с включени издадени на [фирма] фактура № 481/05.10.2010 г., № 482/06.10.2010 г., № 484/07.10.2010 г., № 487/08.10.2010 г., № 488/11.10.2010 г., № 490/13.10.2010 г., № 492/14.10.2010 г., № 495/16.10.2010 г., № 498 от 18.10.2010 г., № 502/20.10.2010 г., № 504/27.10.2010 г., № 506/28.10.2010 г. и № 508/29.10.2010 г.;

- СД по ЗДДС вх. № 22191013756/14.02.2011 г. за м.01.2011 г. с дневника за продажба, с включени издадени на [фирма] фактура № 694/06.01.2011 г. (л.516 – л.526 от том II на делото).

С писмо изх. № 1424-24-23-317#1/19.11.2013 г. на ТД на НАП – С., Офис “Изток” са представени подадени от **[фирма]**: СД по ЗДДС вх.№ 2214-122830/15.11.2010 г. за м.10.2010 г. с дневника за продажба, без включени издадени на [фирма] фактура № 2031/15.10.2010 г. и № 2039/26.10.2010 г. (л.529 – л.533 от том II на делото).

Назначената съдебно-счетоводна експертиза изготви заключение въз основа на доказателствата по делото, проверка в счетоводството на [фирма] в [населено място],[жк][жилищен адрес] обслужвано от счетоводителката Ю. В., в т.ч. оборотни ведомости за всеки един от спорните периоди и хронологични регистри по доставчици. От управителя на [фирма] П. А. М. от вещото лице са били изискани всички намиращи се у него първични документи (договори, приемо-предавателни протоколи, стокови и складови разписки и др.), част от които са по ревизионната преписка, а други се приобщиха след изслушване на вещото лице. Проверки при доставчиците не са извършени от експертизата, тъй

като на вписаните в търговския регистър техни адреси те не са открити. Ползвани са постъпилите по реда на чл.74, ал.4, т.2 ДОПК техни дневници за продажби и СД по ЗДДС за процесните данъчни периоди от ТД на НАП-С..

Относно **[фирма]** вещото лице е описало в т.IV.1 от заключението издадените на **[фирма]** 8 спорни фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им е проследено в хронологичния регистър на **[фирма]** за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. – л.59 – 60 от том I на делото. Фактури № 1339/01.11.2010 г., № 1343/05.11.2010 г., № 1347/12.11.2010 г., № 1351/22.11.2010 г. № 1355 от 26.11.2010 г. са осчетоводени: 1) Д-т с/ка 304 – ДО, Д-т с/ка 453 – размера на ДДС при К-т с/ка 401 – Доставчици - фактурна стойност – записвания, които означават, че са купени стоки, начислен е ДДС за покупки и задължение към доставчика; 2) Д-т с/ка 401 при К-т сметка 501 Каса с фактурната стойност, което значи, че задължението към **[фирма]** е платено от касата на **[фирма]**. Фактури № [ЕГН]/04.01.2011 г., № [ЕГН]/21.01.2011г. и № [ЕГН]/26.01.2011 г. са осчетоводени по: Д-т на с/ка 602/5 – Разходи за външни услуги с ДО, Д-т 453/1 – ДДС за покупки с размера на ДДС/К-т с/ка 401 Доставчици–фактурна стойност – записвания, които означават, че са начислени разходи за външни услуги, ДДС за покупки и задължения към доставчика; 2) Д-т с/ка 401 – Доставчици и К-т сметка 501 Каса – записвания, взети при плащане на задълженията по тези фактури към доставчика от касата на **[фирма]**.

Относно **[фирма]** вещото лице е описало в т.IV.2 от заключението издадените на **[фирма]** две фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им също е проследено в хронологичния регистър на **[фирма]** за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. – л.91. Осчетоводени са по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО, Д-т с/ка 453/1 – размера на данъка срещу К-т с/ка 401 – Доставчици -

фактурна стойност – записвания, че са купени стоки, начислен е ДДС за покупки и задължение към доставчика; 2) Д-т с/ка 401 и К-т сметка 501 Каса с фактурната стойност - записвания, взети за плащане на задължението към [фирма] от касата на [фирма].

Относно [фирма] вещото лице е описало в т.IV.3 от заключението издадените на [фирма] пет фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им също е проследено в хронологичния регистър на [фирма] за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. – л.96. Осчетоводени по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО и Д-т с/ка 453/1 – размера на данъка срещу К-т с/ка 401 – фактурна стойност – записвания, че са купени стоки, начислен е ДДС за покупки при задължение към доставчика; 2) Д-т с/ка 401/К-т сметка 501 с фактурната стойност – записвания за плащане на задължение към [фирма] от касата на [фирма].

Относно [фирма] вещото лице е описало в т.IV.4 от заключението издадените на [фирма] 15 бр. фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им също е проследено в хронологичния регистър на [фирма] за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. – л.111. Фактурите са осчетоводени по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО и Д-т с/ка 453/1 – размера на данъка срещу К-т с/ка 401 Доставчици - фактурна стойност – записвания, че са купени стоки, начислен е ДДС за покупки при задължение към доставчика; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 с фактурна стойност - записвания, взети за плащане на задължение към [фирма] Е. от касата на [фирма].

Относно [фирма] вещото лице е описало в т.IV.5 от заключението издадените на [фирма] 15 бр. фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им също е проследено в хронологичния регистър на [фирма]

за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011г. – л.144. Осчетоводени са по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО и Д-т с/ка 453/1 – размера на данъка срещу К-т с/ка 401-фактурна стойност; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 с фактурната стойност–записвания за плащане на задължението към “ЯН [фирма] от касата на [фирма].

Относно **[фирма]** вещото лице е описало в т.IV.6 от заключението издадените на [фирма] 15 бр. фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им е проследено в хронологичния регистър на [фирма] за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011г. – л.172. Осчетоводени са по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО и Д-т с/ка 453/1 – размера на данъка/К-т с/ка 401 - фактурна стойност; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 с фактурната стойност–записвания за плащане на задължението към “ЯН [фирма] от касата на [фирма]. Фактури № 1351 от 01.06.2011 г., № 1354/06.06.2011 г., № 1358/12.06.2011 г., № 1363/18.06.2011 г. № 1371/27.06.2011 г. са осчетоводени по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО и Д-т с/ка 453/1 – начислен ДДС за покупки/К-т с/ка 401 - фактурна стойност; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 с фактурната стойност. Осчетоводяването на фактури № 1366 от 21.06.2011 г. и № 1368/23.06.2011 г. е: 1) по Д-т с/ка 204 Машини – ДО, Д-т с/ка 453/1 – начислен ДДС за покупки/К-т с/ка 401 - фактурна стойност;) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 с фактурната стойност (по протоколи за въвеждане в експлоатация на Д. – двигател-редуктор и размотаваща стойка с водач).

Относно **[фирма]** вещото лице описало в т.IV.7 от заключението издадените на [фирма] 12 бр. спорни фактури с пълни данни по таблица (номера, дати, наименование на стоката и услугата, данъчна основа, ДДС, фактурна стойност); осчетоводяването им е проследено в хронологичния регистър на [фирма] за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. – л.150. Фактури № [ЕГН]/04.03.2011 г., № [ЕГН] от 07.03.2011 г., № [ЕГН]/08.03.2011 г. № [ЕГН]/09.03.2011 г., № [ЕГН]/09.03.2011г., № [ЕГН]/10.03.2011, № [ЕГН]/04.04.2001 г. и № [ЕГН]/05.04.2011 г. са осчетоводени по: 1) Д-т с/ка 304 – ДО, Д-т с/ка 453/1 –

начислен ДДС за покупки размера на данъка; К-т с/ка 401; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501. Фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г. е осчетоводена по: Д-т с/ка 602/5–Разходи за външна услуга – ДО и Д-т с/ка 453/1 – начислен ДДС за покупки – с размера на данъка/К-т с/ка 401; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 за касово нейно плащане. Фактура № [ЕГН]/07.03.2011 г. и фактура № [ЕГН]/11.03.2011 г. са осчетоводени по: 1) Д-т с/ка 601/2 – Разходи за материали –ДО и Д-т с/ка 453/1–начислен ДДС за покупки с размера на ДДС; К-т с/ка 401; 2) Д-т с/ка 401/К-т с/ка 501 за плащания на тези фактури от касата на дружеството.

Всички издадени от [фирма] фактури на [фирма] са включени в дневниците за продажби за м.11.2010 г. и м.01.2011 г. и съответно в подадени от дружеството СД за тези данъчни периоди.

В дневника за продажби на [фирма] за м.10.2010 г. не се откриват издадени на [фирма] фактури, респ. стойностно в СД по ЗДДС за този данъчен период.

Всички издадени от [фирма] фактури на [фирма] са включени в дневниците за продажби за м.02.2011 г. и в подадената от това дружество СД за този данъчен период.

В дневниците за продажби на [фирма] за м.10.2010 г. и м.01.2011 г. фактурите, издадени на [фирма], са отразени с верни номера, дати и суми без фактура № [ЕГН]/19.10.2010 г., която не е включена.

В дневника за продажби на [фирма] за м.10.2010 г. фактурите към [фирма] са включени с частично променени номера, но без промяна на датите и сумите.

В дневника за продажби на [фирма] за м.06.2011 г., фактурите към [фирма] са включени само с последните четири цифри от 10-разредните им номера, с верни дати и суми.

Всички издадени от [фирма] фактури на [фирма] са включени в дневниците за продажби за м.02, м.3 и м.04.2011 г. и съответно в подадените от

дружеството СД за тези данъчни периоди.

ССЕ не може да извърши проверки при доставчиците, поради което не може да даде заключение данъкът, отразен в дневниците им за продажби, счетоводно начислен ли от тях като задължение към бюджета в счетоводната им отчетност съгласно изискването на чл.123 ЗДДС.

Заключението на ССЕ в частта с отговори по въпрос № 4 и 5 за това как са обективирани спорните доставки всъщност в систематизиран вид описва представените от жалбоподателя документи, налични като доказателства по делото, за чиито анализ специални познания по счетоводство съгласно чл.195, ал.1 ГПК вр. § от ДР на ДОПК не са необходими.

С молба на жалбоподателя от 27.05.2014 г. са представени по делото допълнително документи, предоставени на вещото лице за работата му, в т.ч.:

- Договор за поръчка от 02.07.2010 г., с който [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ е възложил на [фирма], който като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ е приел да изгради със свои материали и труд стоманобетонена ограда с дължина 118 м на еднофамилна къща в [населено място], [община], [улица] в парцел 33 по границата му в срок до 20 дни от подписване на договора и заплащане изцяло на договорената сума до 5 дни след протокол за приемане на работите – л.590 и л.591 от том II на делото;

- Договор за доставка и монтаж на електрическа и ВиК инсталации на обект – еднофамилна къща в [населено място] – парцел 133, сключен на 15.09.2010 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма] като ИЗПЪЛНИТЕЛ с уговорено заплащане на аванс на 12 000 лв. без ДДС в брой и следващи плащания след установяване на етапно завършвана на дейностите и тяхното остойностяване – л.607 и 608 от том II на делото;

- Договор за поръчка от 05.06.2011 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма] като ИЗПЪЛНИТЕЛ с предмет извършването на

ремонт на магазин в [населено място], [улица] при възнаграждение от 4 843.20 лв. с оферта и приемо-предавателен протокол – л.609 – 611 от том II на делото, без връзка със спорните фактури.

Представени са от ответника по делото справки за ФУ на доставчиците, класирани на л.636 – л.645 от делото, приети, без да са оспорени досежно формалната им редовност по чл.178, ал.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК или истинността им по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

При тази фактическа обстановка, съдът от правна страна прие:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – ревизираното юридическо лице срещу издаден му ревизионен акт в част, за която е обжалван по административен ред съгласно чл.156, ал.2 ДОПК, но не е отменен по чл.156, ал.3 ДОПК, а е потвърден с постановеното на основание чл.155, ал.2 ДОПК Решение № 212/04.02.2013 г. То е съобщено на [фирма] по чл.148 ДОПК на 12.02.2013 г., когато с обратно електронно съобщение по чл.30, ал.6, изр.1 ДОПК дружеството е потвърдило неговото получаване – л.29 от том I от делото. Броен оттогава 14-дневният срок по чл.156, ал.1 ДОПК за съдебно обжалване на този ревизионен акт е изтекъл на 26.02.2013 г. Жалбата до Административен съд София-град е депозирана чрез Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП с вх. № 53-00-235/25.02.2013 г. преди изтичането му, без просрочие по чл.151, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. е издаден от А. К. К. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., който с оглед на така заеманата длъжност има изискуемото се от чл.118, ал.2 ДОПК качество на *орган по приходите* по чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП от компетентната по чл.8, ал.1, т.3 ДОПК териториална дирекция на НАП предвид седалището на ревизираното юридическо лице - [фирма] - в [населено място]. Със З. № К-1203586/31.08.2012 г., издадена от С.

Т. К. на длъжност началник сектор “Ревизии” Дирекция “Контрол” при ТД на НАП–С. като орган по приходите по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.3 ЗНАП, възложил ревизията със ЗВР № 12033586/03.05.2012 г., на основание чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите е изрично определен за компетентен орган по издаването на ревизионен акт от извършената ревизия на [фирма], за който е съставен РД № 1203586/28.08.2012 г. след получено Уведомление № У-1203586/31.08.2012г. по чл.119, ал.1 ДОПК. Следователно този орган по приходите е разполагал с необходимата по закон материална, териториална и лична компетентност да издаде валидно РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., произтичаща както от неговата длъжност по чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП, така и от изричното му оправомощаване със З. № К-1203586/31.08.2012 г. по чл.119, ал.2 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) от органа, възложил тази ревизия съгласно чл.112, ал.2, т.1 ДОПК вр. т.І.10 от Заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С.. РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. е издаден в съответствие в действията до 31.12.2012 г. процесуален ред, така че измененията в чл.119, ал.2 и ДОПК по § 4 от ЗИДДОПК (ДВ, бр.82 от 2012 г.), в сила от 01.01.2013 г., ретроактивно не рефлектират върху валидността му.

РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. е издаден в предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма, по образца по чл.120, ал.3 ДОПК, с всички задължителни реквизити по чл.120, ал.1, пр.2, т.1 – 8 ДОПК, в т.ч. мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви по чл.175, ал.1 ДОПК и чл.1 ЗЛДТДПДВ и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди и в рекапитулация. Фактическите констатации и правни изводи на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № 1203586/28.08.2012 г., съставляващ съгласно

чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл.117, ал.5 ДОПК срещу РД № 1203586/28.08.2012 г. не е правено от ревизираното лице, поради което липсата на негово обсъждане в РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. не е формален порок по чл.120, ал.2, изр.2 ДОПК. Преценена в целостта ѝ, формата на оспорения ревизионен акт отговаря на предписаната от закона.

Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл.112, ал.1 ДОПК с издаването на ЗВР № 12033586/03.05.2012 г. от С. Т. К. на длъжност началник на сектор “Ревизии”, Дирекция “Контрол” на ТД на НАП–С., определена по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК да възлага ревизии с т.І.10 от Заповед № РД-01-6/04.01.2010г. ЗВР № 12033586/03.05.2012 г. има задължителното съдържание по чл.113, ал.1, т.1 ДОПК – ревизираното лице [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция и адрес по чл.8 ДОПК – [населено място], [улица], ет.2, представлявано от управителя П. А. М., е надлежно идентифицирано с данните по чл.81, ал.1, т.2 – 5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения по ЗДДС и ревизирания период 01.10.2010г.–31.12.2011г.; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл.114, ал.1 ДОПК. Тъй като се ревизират задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 2010 г. и 2011 г., 5-годишният срок по чл.109, ал.1, изр.1 ДОПК за тяхното установяване изтича на 31.12.2015 г., респ. 31.12.2016 г., така че при образуване на ревизионното производство на 03.05.2012 г. този преклузивен срок не е пропуснат. Съгласно извикването на чл.113, ал.2 ДОПК ЗВР № 12033586/03.05.2012 г. е редовно връчен на [фирма] на 14.05.2012 г., с което ревизираното лице редовно е уведомено за започналата срещу него ревизия по чл.110, ал.2 ДОПК. Първоначалните ѝ параметри не са последващо изменяни чрез заповед(и) по чл.113, ал.3 ДОПК. В хода на ревизията с ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г. от [фирма] са изискани на основание чл.37, ал.2 и 3 ДОПК доказателства по предмета на ревизията, вкл.

относно спорните доставки, които дружеството е представило с молба вх. № К. 3142#1/26.06.2012 г. и впоследствие, по указания на ревизиращите органи по приходите, е окомплектувало. Поискани са по чл.45, ал.2 ДОПК насрещни проверки на всички доставчици по чл.45, ал.1 ДОПК по спорните фактури, които са извършени и получените ПИНП № 2245-1203586-01/20.06.2012 г., ПИНП № 2245-1203586-02/10.07.2012 г., ПИНП № 2245-1203586-03/20.06.2012 г., ПИНП № 2245-1203586-04 от 21.06.2012 г., ПИНП № 2245-1203586-05/02.07.2012 г., ПИНП № 2245-1203586-06/20.06.2012г. ПИНП № 2245-1203586-07/20.06.2012 г. ведно с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за същите доставчици, вкл. за ФУ. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. При положение, че от доставчиците по спорните фактури съгласно чл.37, ал.2 и 3 ДОПК редовно са изисквани всички налични у тях документи и те не са представени в определения срок съгласно чл.37, ал.4, изр.1 ДОПК ревизиращите органи по приходите са ги приели за несъществуващи и са преценявали единствено събраните в производството. Изисканите от доставчиците доказателства не са допълнително представени в който и да е последващ момент, вкл. до изтичане на срока по чл.117, ал.5 ДОПК, без което не са подлежали на обсъждане и по реда на чл.37, ал.4, изр.2 ДОПК. Ревизията е извършена в определения със ЗВР № 12033586/03.05.2012 г. съгласно чл.113, ал.1, т.3 вр. чл.114, ал.1 ДОПК 3-месечен срок, който е изтекъл на 18.08.2012 г. За резултатите ѝ е съставен РД № 1203586/28.08.2012 г. от органите по приходите от ревизиращия екип в 14-дневния срок от изтичане на срока за извършване на ревизията съгласно чл.117, ал.1 ДОПК. Съдържанието на този ревизионен доклад е предписаното от чл.117, ал.2, т.1 - 10 ДОПК; към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл.117, ал.3 ДОПК. С Уведомление № У-1203586/31.08.2012 г. органите, извършили тази ревизия, са информирали възложилия я орган за изготвяне на този ревизионен доклад

съгласно чл.119, ал.1 ДОПК, който въз основа на така полученото уведомление на основание чл.119, ал.1 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.) е издал З. № К-1203586/31.08.2012 г. Екземпляр от РД № 1203586/28.08.2012 г. е редовно връчен на [фирма] на 10.09.2012 г. съгласно чл.117, ал.4 ДОПК. Ревизираното лице не се е възползвало от правото си по чл.117, ал.5 ДОПК да направи писмено възражение срещу РД № 1203586/28.08.2012 г. и/или представи допълнителни доказателства, до 24.09.2012 г., когато е изтекъл 14-дневният срок след деня на неговото връчване. След изтичането му съгласно чл.119, ал.3, т.1 ДОПК (ред. – до изм., ДВ, бр.82 от 2012 г.), органът по приходите, определен със З. № К-1203586/31.08.2012 г., въз основа на преписката от ревизията е издал РА № [ЕГН]/07.11.2012г. Прегледът показва, че при образуването, провеждането и приключването на това ревизионно производство са спазени приложимите разпоредби на ДОПК, без нарушения, които да са съществени, защото засягат процесуални права на ревизираното лице и/или предопределят данъчни негови задължения, различни от тези по оспорения ревизионен акт.

Неоснователни са процесуалните оплаквания по жалбата. Първо, според жалбоподателя ревизионният акт съдържа редица констатации и изводи, които не се подкрепяли от извършените процесуални действия, установените факти и обстоятелства и доказателствата за тях. Освен че този довод е съвсем бланкетен, тъй като оспорените с него констатации и изводи не се уточнени предметно или с препращане към пунктовете от РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. и/или РД № 1203586/28.08.2012г., в които същите се съдържат, той не намира опора в материалите по преписката, съотнесени към издадения по тях ревизионен акт – *разминаване* между извършените от органите по приходите *процесуални действия*, както са протоколирани или иначе документирани, събраните с тях *доказателства*, приложени към ревизионния доклад съгласно чл.117, ал.2 ДОПК, а чрез него съгласно чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК и към

ревизионния акт и направените по тях *установявания* не е налице. Второ, цитираният в жалбата принцип на *обективността* по чл.3 ДОПК задължава *органите по приходите да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата* от значение за правата, задълженията и отговорностите в производствата по ДОПК (ал.1), изисква актовете по ДОПК да се основават на *действителните факти от значение* за случая (ал.2), предписва истината за фактите да се установява по реда и със средствата, предвидени в ДОПК (ал.3). За да се обезпечи разкриването на обективната истина, чл.5 ДОПК задължава органите по приходите, когато няма искане на заинтересованите лица, служебно да изяснят *фактите и обстоятелствата*, които са от значение за установяване и събиране на публичните вземания. Формулировката на тези основни за всички производства по ДОПК, вкл. ревизиите, принципи на обективност и служебното начало ги разпростира само по отношение на *действително осъществилите се факти от значение за случая*. Единствено те подлежат на изясняване, доказване и преценка при издаване на ревизионния акт. Обратното, *отрицателните факти*, които не са настъпили не подлежат на доказване и/или съобразяване. Ето защо, тезата на жалбоподателя, че в тежест на органите по приходите било да докажат по безспорен начин липсата на доставки със средствата и по реда на ДОПК, очевидно не отчита, че се касае за несъществуващ факт (**не-факт**), чието доказване не се дължи по чл.3 и чл.5 ДОПК, чл.7 и чл.9 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, нито може да се провежда по реда и със средствата по глава осма от ДОПК. Трето, противно на написаното в жалбата, събраните в ревизията доказателства *не удостоверяват наличие на доставки* между [фирма] и доставчиците по спорните фактури, поради които направеният извод по ревизионния акт, че такива реално не са извършени не е немотивиран и необоснован. Базира се на правилна съвкупна преценка по чл.37, ал.4 ДОПК на събраните в производството доказателства, а не на предположения, съмнения и/или твърдения, нито на неприложима при тази ревизия по общия ред презумпция по чл.124, ал.2 ДОПК. Четвърто, в ДОПК

няма особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в ревизии по общия ред на чл.112 – чл.120 ДОПК, поради което субсидарно приложение съгласно § 2 от ДР на ДОПК намират общите правила за доказване по АПК и ГПК. При положение, че [фирма] черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, на основание чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени всички законови условия за възникването и упражняването му. Понеже наличието на реално извършени доставки по чл.6, ал.1 или чл.9 ЗДДС е основополагащо такова условие, в тежест на [фирма] е да го докаже. В този смисъл е юриспруденцията на С. – *лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на всички нормативно предвидени условия за това*, вкл. реалност на доставките, като националната юрисдикция следва по съдопроизводствените си правила да извърши обща преценка на всички доказателства и обстоятелства по спора, за да определи дали претендиращия приспадане има това право (решение от 26.09.1996 г. по дело С-230/94 – т.24; решение от 06.09.2012 г. по дело С-273/11 – т.53, решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11 – т.32 и решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 – т.57). Това следва също и от правилата на формалната логика - изпълнението на доставка е *положителен факт* от обективната действителност, и затова в тежест на лицето, което претендира благоприятни правни последици от възникването му, е да докаже неговото съществуване с всички допустими доказателствени средства. Обратното, липсата на доставка е отрицателен факт, който няма обективно съществуване, а е само *умозаключение*, изградено от връзките и взаимодействията между отделните факти и обстоятелства. В случая с оглед събраните в ревизионното производство доказателства, органът по приходите е заключил, че чрез тях не се удостоверяват реално извършени доставки. Проверявайки този извод по

чл.160, ал.2 ДОПК, съдът намира, че е процесуално и логически правилно изграден и обоснован - отговаря както на доказателствата от ревизията, така на (не)установените с тях факти по фактурираните доставки и не е опроверган по делото с ангажирани от жалбоподателя нови, годни доказателства. Именно в този смисъл са цитираните в жалбата решение № 5879 от 09.05.2009 г. по адм.д. № 9095/2008 г. на ВАС, I отд., решение № 1145 от 27.01.2009 г. по адм.д. № 11319/2008 г. на ВАС, I отд., решение № 15457 от 15.12.2009 г. по адм. д. № 8142/2009 г. на ВАС, I отд., решение № 315 от 10.03.2009 г. по адм.д. № 12934/2008 г. на ВАС, I отд., решение № 3059 от 09.03.2009 г. по адм. д. № 12765/2008 г. на ВАС, I отд. Следователно изводът за липса на доставки по ревизионния акт не е формиран в нарушение на процесуални или логически правила, както се твърди в жалбата – и е не само въпрос на правна логика, а на законово закрепено с чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК разпределение на доказателствената тежест жалбоподателят да установи в процеса *всички* факти, на които основава искането си към съда да признае отказаното му с ревизионния акт право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, какъвто основен, правно релевантен факт е без съмнение действителното извършване на доставките по чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, по които се твърди възникване на такова право по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС. П., наистина в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на всички доставчици, при които те не са открити на последно декларираните адреси по чл.28 ДОПК. По предвидения в чл.32 ДОПК ред са им връчени ИПДПОЗЛ, но в определения срок изисканите им по чл.37, ал.2 и 3 ДОПК доказателства за спорните фактури не са представени, поради което органите по приходите в съответствие с чл.37, ал.4 ДОПК са заключили, че те не съществуват. Тоест, противно на твърдяното в жалбата, правото на приспадане на данъчен кредит не е отказано *поради ненамиране на доставчиците на адресите им*, а за това, че в хода на ревизията, вкл. вследствие на непредставяне на изисканите от тях документи, не са събрани достатъчно годни доказателства, че фактурираните от тях доставки

действително са осъществени. Шесто, несъстоятелна е тезата, че от непредставяне на доказателства не можело да се правят правни изводи. Ще се напомни, че в процеса всеки *недоказан факт е несъществуващ факт*, независимо от причините, поради които е останал недоказан - поведението на страна, участник в производството, трето лице или обективни пречки. Тъкмо защото чл.3, ал.2 и 3 ДОПК, идентично на чл.7, ал.1 и 3 АПК постановяват, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, установени по реда и със средствата, предвидени в процесуалния закон, когато декларирани от ревизираното лице доставки не са доказани по този ред и с тези средства, органите по приходите не могат да приемат с акта си тези реално неизвършени доставки за извършени. Такова произнасяне, при което минусът се преобръща в плюс, не може да се обосновава със законова презумпция или фикция, тъй като такива не са предвидени. Седмо, наистина по искане на ревизиращите органи по приходите по чл.45, ал.2 ДОПК са извършени насрещни проверки по чл.45, ал.1 ДОПК на всички доставчици, протоколите от които са приобщени по преписката. Успоредно с това обаче, съгласно чл.37, ал.3 ДОПК от ревизираното лице с ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г. са изискани всички налични у него писмени доказателства за спорните доставки, а представените такива са приобщени по преписката и преценени при издаване на ревизионния акт именно във връзка с наличието или липсата на предпоставките за възникване на правото на данъчен кредит. Това, че ревизиращите органи по приходи не са кредитирали ангажираните от жалбоподателя доказателства, вкл. тези за последващите доставки, не значи, че изобщо не са ги анализирали и преценили, както пише в жалбата. Оглед по чл.37, ал.8 ДОПК на обектите по издадените от [фирма] и [фирма] фактури, в хода на ревизията пред 2012 г. не би могъл да изясни извършени или са или не съответните СМР година по-рано, без да има надлежни протоколи обр. 19 между възложител/(под)изпълнител, в който те да са конкретно описани при приемането им. Извън това, един такъв оглед на готовите обекти не би могъл да

възстанови обстоятелствата, при които те са били изпълнени фактурираните СМР и кой реално ги е извършил. Изводът е, че не са налице доказателствени средства и/или способности, които органите по приходите да не са използвали въпреки че биха допринесли за изясняване на факти и обстоятелства от предмета на ревизията. О., при извършените насрещни проверки на всички доставчици, от тях редовно са изискани по реда на чл.37, ал.3 ДОПК всички документи, с които разполагат за фактурираните от тях доставки на [фирма]. Не са получени, обаче абсолютно никакви документи от нито един от доставчиците. Твърдението по жалбата, че от доставчиците не са били представени *само* определени доказателства, при представени други, е изцяло непотвърдено и официално опровергано от съдържащите се в преписката протоколи от извършени насрещните проверки на всички доставчици и приложенията им. Действително непредставянето на изискани от тях документи по чл.37, ал.3 ДОПК би могло да има за резултат произнасяне на органите по приходите само по събраните в ревизионното производство доказателства съгласно чл.37, ал.4 ДОПК Това, обаче, ни най-малко не е равносилно на задължително, безкритично кредитиране на всички представени от ревизираното лице доказателства по чл.37, ал.2 ДОПК, нито на забрана да му се определят допълнителни данъчни задължения. Девето, що се отнася до издадените от изпълнителния директор на НАП Указания изх. № 91-00-321/08.11.2007 г., то те са наистина задължителни по чл.10, ал.1, т.4 ЗНАП и съдържат детайлни правила, целящи уеднаквяване на практиката на органите по приходите при връчване на съобщения и други документи в хода на водените от тях административни производства с оглед законосъобразното им протичане. Цитираният в жалбата пасаж от указанията акцентира на това, че в случай на ненамиране на третите лица (доставчици) на техните адреси за кореспонденция при насрещни проверки е безпредметно връчване на искания за представяне на документи по чл.32 ДОПК, а неизпълнението им не може да води до изводи във вреда на ревизираното лице. Указва се на органите по

приходите в тези случаи съгласно чл.3 ДОПК да преценят само събраните по преписката доказателства, без по какъвто и да е начин да им се забранява по тях да установяват задължения на ревизираното лице. Това, че [фирма] не е уведомен за невъзможността ревизията да се получи информация от доставчиците му и не е искано съдействието му за установяване на контакт с тях, както предписват Указания изх. № 91-00-321/08.11.2007 г., не може да се квалифицира процесуален пропуск, препятствал събирането на решаващи доказателства – въпреки че с редовно връчения му РД № 1203586/28.08.2012 г. [фирма] е официално уведомен за невъзможността ревизията да намери доставчиците по спорните фактури, в никоя от следващите фази на това производство, в т.ч. по делото от [фирма] не са съобщени нови техни актуални адреси или други координати за контакт, нито иначе е съдействало за осигуряване на наличната у тях информация и документация. Десето, според жалбата недопустимо било органите по приходите в резултат на собственото си бездействие и неизпълнение на служебните си задължения по чл.37, ал.1 ДОПК да излагат мотиви за липса на доказателства за реални доставки, с които да отказват данъчен кредит. Извън този бланкетно вменен упрек за проявена процесуална пасивност, жалбоподателят не сочи нито едно конкретно доказателство, което да е останало несъбрано, защото органите по приходите не са предприели служебно процесуалните действия, необходими за неговото събиране. Обратното, в хода на ревизионното производство са използвани всички приложими с оглед предмета му доказателствени средства и способности за обективно изясняване на фактите от значение за фактурираните спорни доставки. Ако крайният резултат е дефицит на достатъчно надеждни доказателства за действителното осъществяване на тези доставки, причината не е в пропуск на органите по приходите да ги изискат и/или други допуснати от тях процесуални грешки при събирането им. Показателно в тази насока е, че всички налични по преписката доказателства са събрани без нередовности, изключващи силата им пред съда съгласно чл.171, ал.1, изр.1 АПК вр. § 2 от ДР

на ДОПК. Същевременно всички доказателства, приобщени след издаване на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., са представени от [фирма] с административната му жалба вх. № 53-06-347/27.11.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., и със съдебната му жалба вх. № 7822/20.03.2013 г. Ако тези документи не са постъпили по-рано, в хода на ревизионното производство, единствената причина е процесуалното опущение на [фирма] да ги представи по чл.37, ал.2 ДОПК в изпълнение на ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г., а не неизискването им от органите по приходите по чл.37, ал.3 ДОПК. Не са налице други писмени доказателства, постъпили след края на ревизията, което също говори, че в хода ѝ от ревизиращия екип са събрани основните налични доказателства по тези доставки. Ето защо не може да се сподели становището на жалбоподателя, че право на приспадане на данъчен кредит му е отказано вследствие несъбиране на необходимите доказателства от органите по приходите поради неизпълнение на процесуалното тяхно задължение по чл.37, ал.1 ДОПК за служебното събиране. Доказателствената съвкупност, формирана от ревизията, не е попълнена или иначе съществено променена по делото въпреки дадените от съда указания по чл.171, ал.4 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК на страните по начин, който да преобръща или изменя по размер определените с ревизионния акт резултати по ЗДДС за процесните данъчни периоди.

Преценено в неговата цялост, ревизионното производство е проведено при спазване на приложите процесуалноправни разпоредби, без съществени техни нарушения, които процесуално да опорочават до степен на отменимост РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. в оспорената негова част.

С данък върху добавената стойност се облагат лимитивно посочените в чл.2, т.1 – 5 ЗДДС и чл.2 от Директива 2006/112/ЕО обекти, в т.ч. *всяка една* възмездна облагаема доставка на стока или услуга. По националното легално определение чл.6, ал.1 ЗДДС *доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока*, а такава по чл.5, ал.1 ЗДДС е всяка

движима вещ. По легалното определение на чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО *доставка на стоки означава прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик*. Според чл.9, ал.1 ЗДДС *доставката на услуга е всяко извършване на услуга*, а според чл.24, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО това означава *всяка сделка, която не е доставка на стоки*. Облагаема според чл.12, ал.1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, *извършена* от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е *данъчно събитие* съгласно чл.25, ал.1 ЗДДС – според чл.62, т.1 от Директива 2006/112/ЕО обстоятелство, по силата на което се изпълняват правните условия, необходими ДДС да стане *изискуем*, което според чл.62, т.2 от Директива 2006/112/ЕО означава, че данъчният орган е придобил законното основание в даден момент да изисква дължимия данък от лицето – платец на данъка, независимо от това, че срокът на плащане може да бъде отложен. Член 25, ал.2 ЗДДС изрично постановява, че данъчно събитие възниква на *датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена*. Според чл.63 от Директива 2006/112/ЕО *данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките или услугите са доставени*. Тогава съгласно чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл.68, ал.2 ЗДДС и чл.167 от Директива 2006/112/ЕО възниква *правото на приспадането* му. Няма национална дерогация по чл.66, б.”в” от Директива 2006/112/ЕО на чл.63, чл.64 и чл.65 от Директива 2006/112/ЕО, респ. по вътрешното ни право не е уредена допустима по незадължителния чл.167а от Директива 2006/112/ЕО хипотеза, в която възникването на правото на приспадане е отложено до момента, в който ДДС върху доставените стоки или услуги е платен на доставчика. Самият *данъчен кредит*, чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, *за получени от него*

стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки *предпоставките за възникване* на право на приспадане на данъчен кредит по видове основания, чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС постановява, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, то има право да приспадне данъка за *стоките и услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави.* Член 69, ал.1, т.1 ЗДДС транспонира чл.168, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО, който също постановява, че доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаеми сделки на данъчно задължено лице, то има правото в държавата-членка, в която извършва тези сделки, да приспадне от дължимия ДДС, който е задължено да плати, дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на *доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена* от данъчно задължено лице. След като са налице *предпоставките за възникването му*, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167 и чл.168, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО подлежи на *упражняване* при условието по чл.71, т.1 ЗДДС вр. чл.178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл.114 – чл.115 ЗДДС и чл.217 и сл. от Директива 2006/112/ЕО, с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

Този преглед на националната и европейска регламентация еднозначно сочи, че без реално извършена доставка на стока по чл.6, ал.1 ЗДДС и чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО или доставка на услуга по чл.9, ал.1 ЗДДС и чл.24, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, данъчно събитие по чл.25, ал.1 ЗДДС и чл.62, т.1 от Директива 2006/112/ЕО не настъпва съгласно чл.25, ал.2 ЗДДС, данъкът не става изискуем по чл.25, ал.6, т.1 ЗДДС и чл.62, т.2 от Директива 2006/112/ЕО, без което право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 и чл.168,

б.”а” от Директива 2006/112/ЕО не възниква съгласно чл.68, ал.2 ЗДДС и чл.67 от Директива 2006/112/ЕО и несъществуващо не може да бъде упражнено по чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО.

Според постоянната съдебна практика правото на данъчно задължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица-платци, дължимия или платения ДДС *за закупени от тях стоки или за получени от тях услуги*, представлява основен принцип за въведената със законодателството на ЕС обща система на ДДС (решение на С. от 21.06.2012 г. по съединени дела С- 80/11 и С- 142/11 – т.37; решение на С. от 06.12.2012 г. по дело С-285/11 – т.25, решение от 28.07.2011 г. по дело С-274/10 – т.42, решение на С. от 10.07.2008 г. по дело С-25/07 – т.14, решение на С. от 25.10.2001 г. по дело С-78/00 – т.28). Това право на приспадане като неразделна част на механизма на ДДС може да има *само данъчно задължено лице по отношение на данък по получени доставки, доставени от друго данъчно задължено лице* (решение на С. от 21.03.2000 г. по С-110/98 – С-147/98 – т.43, решение от 15.12.2005 г. по дело С-63/04 – т.50, решение от 06.07.2006 г. по С-439/04 -С-440/04 – т.47, решение на С. от 08.11.2001 г. по дело С-338/98 – т.44; решение на С. от 21.06.2012 г. по С-80/11-С-142/11 – т.38). Тази зависимост е обективирана във фактурата, въз основа на която правото на приспадане може да се упражни – в нея се сочат единичната цена без данъка, данъчната основа, ставката на данъка, а ако тя е нулева основанието за прилагането ѝ или това за неначисляването ѝ, размера на данъка - чл.114, ал.1, т.11, 12 и 13 ЗДДС и чл.226, т.8, 9 и 10 от Директива 2006/112/ЕО. Тоест, и като начин на формиране, и като крайна сума, *данъкът е обвързан с вида и стойността на конкретна доставка*, която релация чрез изброените реквизити фактурата отразява. Понеже правото на приспадане е по принцип свързано винаги с действително осъществена облагаема доставка (решение на С. от 26.05.2005 г. по дело С-536/03–т.25), без такава да е обективно налице, нейно фактуриране съгласно чл.113, ал.1 ЗДДС и чл.218 от

Директива 2006/112/ЕО е изключено, а всяко приспадане в тази хипотеза е в нарушение на чл.167 и чл.168, б.„а” от Директива 2006/112/ЕО (решение на С. от 08.11.2001 г. по дело С-338/98 – т.74 и 75). Съответно, данъчният кредит е винаги ограничен до *дължимия данък*, съответстващ на облагаема доставка, или на данъка, *платен* след изискуемостта му (решение на С. от 13.12.1989 г. по дело С-342/87 – т.13). Обратното, правото на приспадане *не се прилага за данък, който се дължи само, защото е посочен във фактура* (решение на С. от 13.12.1989 г. по дело С-342/87–т.19; решение на С. от 19.09.2000 г. по дело С-454/98 – т.53, решение от 06.11.2003 г. по дело С-78/02–С-80/02 – т.50). Затова данъчният кредит не се равнява на сумата на формално фактурирания ДДС, или на неоснователно платения ДДС (решение на С. от 15.03.2007 г. по дело С-35/05–т.27), а само на дължимия данък, кореспондиращ на конкретна облагаема доставка. Затова и първоначалното приспадане подлежи на корекция по реда, определен от държавите – членки, ако е по-голямо или по-малко от това, на което данъчно задълженото лице има право, тъй като не съответства по размер на дължимия се по конкретната доставка данък – корекция, *дори ако ползваният данъчен кредит по размер отговаря на данъка по фактурата* (решение на С. от 13.12.1989 г. по дело С-342/87 – т.16). Тъй като при неправомерно начислен ДДС *поради липса на облагаема доставка*, данъчното третиране на двете страни не е непременно еднакво, правото на приспадане на получателя, доколкото е лимитирано до *дължим или платен данък по реална облагаема с ДДС сделка*, в този случай не възниква, в частност не обхваща данъка, дължим от доставчика по чл.203 от Директива 2006/112/ЕО и чл.85 ЗДДС за това, че е начислен във фактурата на това лице като негов платец (решение на С. от 31.01.2013 г. по дело С- 643/11–т.46, 47 и 50). По същата причина на получателя може да се откаже данъчен кредит заради *липсва реално осъществена доставка*, независимо, че на доставчика е издаден ревизионен акт без корекция на декларирания от него данък по съответната фактура (решение

на С. от 31.01.2013 г. по С-642/11 – т.2 от диспозитива). Правото на приспадане може да бъде упражнено през данъчен период, през който и двете кумулативни изисквания на чл.68, ал.1, т.1 и чл.71, т.1 ЗДДС, чл.168, б.”а” и чл.178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО са изпълнени-*стоките са доставени и услугите са извършени и получателят - данъчно задълженото лице притежава фактура с начислен данък за тази доставка* (решение на С. от 29.04.2004 г. по дело С-152/02 – т.34).

Следователно *реалното извършване на облагаема доставка на стоки или услуги* е задължително условие за *възникване* на правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС, чл.167 и чл.168, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО, без което то не може валидно да се упражни по чл.71, т.1 ЗДДС и чл.178 от Директива 2006/112/ЕО. При положение, че органите по приходите са стигнали до констатации за *липсата на облагаеми доставки*, в т.ч. поради това, че доставчиците не са представили изискваните им документи в ревизията, при оспорване, националната юрисдикция трябва да извърши глобална преценка по приложимите във вътрешното ѝ право правила за доказване на всички елементи и фактически обстоятелства, за да определи дали това данъчно задължено лице има или не право на приспадане по тези доставки (решение на С. от 06.09.2012 г. по дело С- 273/11 - т.53, решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11–т.32). Само ако при тази преценка установи, че *доставките са реално осъществени* и впоследствие стоките са използвани от получателя за целите на негови облагаеми сделки, правото на приспадане не може да се откаже (решение на С. от 06.12.2012 г. по дело С-285/11 – т.33). Едва *след* това националната юрисдикция проверява дали това право не е изключено поради обективни данни, че данъчно задълженото лице, получило стоките или услугите, е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която го обосновава, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект нагоре или надолу по веригата доставки (решение на С. от

06.12.2012 г. по дело С-285/11 – т.44, 45 и 52). Ако реалността на доставките, обаче не се докаже в процеса, правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от (не)добросъвестността на данъчно задълженото лице - получател на стоките или услугите по фактура.

И националната съдебна практика последователно приема наличието на действително осъществена облагаема доставка на стока или услуга като първостепенно задължително условие по чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ДДС за *възникване* на правото на приспадане на данъчен кредит. При отказ на органите по приходите да го признаят с обжалвания ревизионен акт, съгласно чл.170, ал.2 АПК и чл.154, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК в доказателствена тежест на жалбоподателя е да установи по делото реалността на доставките, по които претендира данъчен кредит, като проведе пълно главно доказване на обстоятелствата, при които те са извършени (решение № 3740 от 01.04.2016 г. по адм.д. № 7382/2014 г. на ВАС, VIII отд., решение № 4269 от 12.04.2016 г. по адм.д. № 4103/2014 г. на ВАС, VIII отд., решение № 4007 от 06.04.2016 г. по адм.д. № 10037/2014 г. на ВАС, VIII отд., решение № 3314 от 23.03.2016 г. по адм.д. № 2855/2014 г. на ВАС, I отд., решение № 3290 от 22.03.2016 г. по адм.д. № 3529/2015 г. на ВАС, I отд., решение № 2895 от 15.03.2016 г. по адм.д. № 2603/2015 г. на ВАС, I отд., решение № 28 от 04.01.2016 г. по адм.д. № 15668/2014 г. на ВАС, I отд., решение № 831 от 26.01.2016 г. по адм.д. № 14739/2014 г. на ВАС, I отд., решение № 1760 от 17.02.2016 г. по адм.д. № 14630/2014 г. на ВАС, I отд., решение № 2367 от 01.03.2016 г. по адм.д. № 19202015 г. на ВАС, I отд., решение № 831 от 26.01.2016 г. по адм.д. № 14739/2014 г. на ВАС, I отд., решение № 2574 от 09.03.2016 г. по адм.д. № 2825/2015 г. на ВАС, I отд., решение № 366 от 13.01.2016 г. по адм.д. № 1497/2014 г. на ВАС, I отд., решение № 10986 от 21.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4852/2015 г., II о. и др.).

За установяване реалността на спорните доставки на стоки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], жалбоподателят представя еднотипни комплекти документи, поради което те ще се обсъдят едновременно, като се изнесат пред съда общите за тях характеристики, а след това се анализират специфичните за някои от тях признаци. Безспорно е, че предвид вида, страните, предмета и съдържанието на тези доставки на стоки изключено е осъществяването им по *специалните* хипотези на чл.6, ал.2, т.1 – 4 и ал.3, т.1 – 3 ЗДДС и чл.14, ал.2 и 3 от Директива 2006/112/ЕО. Спори се по извършването им в *общата* хипотеза на чл.6, ал.1 ЗДДС и чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО чрез прехвърляне правото на собственост или друго ограничено вещно право върху съответните строителни материали от съответното дружество като *доставчик* по чл.11, ал.1 ЗДДС на [фирма] като *получател* по чл.11, ал.2 ЗДДС.

Според постоянната практика на С. понятието “*доставка на стоки*” по чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собствеността в предвидените от приложимите национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго го да се разпорежда фактически с нея като собственик (решение на С. от 08.02.1990 г. по дело С-320/88 – т.7; решение на С. от 14.07.2005 г. по дело С-435/03 – т.35, решение на С. от 03.06.2010 г. по дело С-237/09 – т.24, решение на С. от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 – т.33). ВАС в свои решения нееднократно застъпва схващането за разлика между *сделка* в гражданскоправния смисъл и *доставка* на целите за данъчното облагане – разграничение, нормативно проведено в ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО, които последователно си служат само с понятието “*доставка*”, не и “*сделка*”. Докато в гражданскоправен аспект е необходимо и достатъчно съгласието на страните по съществените условия на сделката, за да са *облигационноправно обвързани от нея*, то за доставка по смисъла на чл.6, ал.1 ЗДДС и чл.14, ал.1 Директива

2006/112/ЕО се изисква да е настъпило и *вещно-транслативното правно действие* чрез *реално предаване на стоката*, с което се прехвърля собствеността върху нея от доставчика на получателя по начин, овластяващ го да се разпорежда *фактически* с тази материална вещь по чл.5, ал.1 ЗДДС и чл.15, ал.1 Директива 2006/112/ЕО като собственик. При спорните доставки този ефект ще е настъпил, ако правото на собственост върху фактурираните като продадени строителни материали е прехвърлено от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма] с предаване на тези родово определени движими вещи на [фирма] съгласно чл.24, ал.2 ЗЗД, което да го овластява фактически да се разпорежда с тях като собственик.

Първо, въпреки че са изрично изискани по реда на чл.37, ал.3 ДОПК с ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г., нито в хода на ревизията, нито по делото от [фирма] са представен **договори** за продажба или каквито и да е други видове договори, подписани с [фирма], респ. [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за доставка на фактурираните от тях стоки. Макар *писмената форма* да не е нормативно предписана за *валидност* на тези търговски сделки, на основание чл.158, ал.1 вр. чл.57, ал.2, т.2 *in fine* ДОПК вр. чл.164, ал.1, т.3 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК тя е *форма за доказване на доставките*, тъй като стойността им в преобладаващата част, взета по отделни фактури, а в още по-голяма част при тяхно групиране по доставчици, е над 5 000 лв. Освен че не са подписани договори от тези контрахенти помежду им *няма и разменена кореспонденция*, вкл. електронна, чрез която да се съгласували съществените условия на тези доставки – видовете и количествата на строителните материали и/или цената им – единична и обща. Не се установява помежду им да е сключена *търговска сделка* с този предмет чрез *публична покана* по чл.290, ал.1 ТЗ, *публично предложение* по чл.291 ТЗ, с *мълчаливо приемане на предложение* въз основа на трайни търговски отношения по чл.292, ал.1 ТЗ или при *Общи условия* по чл.298 ТЗ. Липсата на

договори между от [фирма] и който и да е от доставчиците, издали спорните фактури, прави недоказуемо *сключването* им съгласно чл.158, ал.1 вр. чл.57, ал.2, т.2 *in fine* ДОПК вр. чл.164, ал.1, т.3 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Това верижно значи, че правото на собственост върху процесните стоки не може да се смята за прехвърлено на [фирма] от [фирма], респ. от [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма] в *изпълнение* на тези несклучени договори. По същата причина собствеността върху стоките като движими вещи не може да е придобита от [фирма] по силата на добросъвестно, възмездно придобито владение от тези дружества, макар и да не са техни собственици, тъй като липсва изискуемото се от чл.78, ал.1, изр.1 ЗС обвързващо ги *правно (договорно) основание*. Извън правните последици за (не)прехвърлянето на собствеността на стоките, липсата на договори към фактурите е индиция за нереалност на документираните с тях техни доставки – то не може да се обясни със съществуващи между [фирма] и тези доставчици предходни търговски отношения, тъй като такива помежду им изобщо не са установени, още по-малко по траен начин по чл.292, ал.1 ТЗ. Липсата на подписани от [фирма] договори с тези доставчици не може да се обясни и с параметрите на доставките или периодичността им, тъй като имат за предмет *големи количества строителни материали, на значителна стойност, фактурирани през неголеми интервали от време, по правило концентрирано в един или най-много два данъчни периода*. Ето защо юридически и фактически е неправдоподобно доставки с тези параметри между непознати контрагенти изобщо да не се формализират, така че те да разчитат на изричност и сигурност на договорените условия, както и на защита срещу неточно изпълнение или неизпълнение.

Втори, издадените от [фирма], респ. [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], и ОНСАПО” Е. **фактури** не удостоверяват, че посочените в тях строителни материали са предадени и така доставени на [фирма]. Съгласно

чл.112, ал.1, т.1 ЗДДС всяка такава фактура е данъчен документ, който всяко данъчно задължено лице е длъжно да издаде по силата на чл.112, ал.3 ЗДДС за извършената от него доставка на стока или услуга или при получаване на авансово плащане преди това освен в случаите, в които тя се документира с протокол по чл.117 ЗДДС. Аналогично, чл.220, т.1 от Директива 2006/112/ЕО предвижда, че всяко данъчно задължено лице осигурява издаване на фактура или от самия него, или от негов клиент, или от негово име и за негова сметка от трето лице по отношение на *доставки на стоки и услуги, които е извършил* на друго данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице. Изричното, изчерпателно изброяване на задължителните реквизити на фактурата по чл.114, ал.1, т.1 – 15 ЗДДС и чл.226, т.1 – 15 от Директива 2006/112/ЕО, не включва подписи на доставчика и/или на получателя. Тази регламентация съответства на чл.229 от Директива 2006/112/ЕО, съгласно който *държавите-членки не изискват фактурите да бъдат подписани*. Извън елементите, свързани с данъчното облагане, всяка фактура като *първичен счетоводен документ* съгласно чл.6, ал.1, т.1 ЗДДС е и носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Според ТР № 5/2004 г. на ВАС отделните реквизити на фактурата не могат да бъдат изолирано преценявани, а следва винаги да се свързват с останалите предпоставки за признаване право на приспадане на данъчен кредит, като се имат предвид заложените в чл.4, ал.1, т.5 и ал.3 ЗСч принципи – предимство на съдържанието пред формата, вярно и честно представяне, документална обосновааност. В съответствие с това, фактурата по чл.112, ал.1, т.1 ДДС и чл.220, т.1 от Директива 2006/112/ЕО може да удостоверява данъчно събитие по чл.25, ал.2 - 4 ЗДДС и чл.62, т.1 от Директива 2006/112/ЕО и начисления по чл.25, ал.6, т.1 вр. чл.86, ал.1, т.1 ЗДДС за него данък *само след като е установено, че документираната с нея доставка е реално извършена между регистрирани по ЗДДС данъчно задължени лица*. Ето защо спорните фактури, самостоятелно взети, доколкото са частни свидетелстващи документи, без материална

доказателствена сила, за *целите на ДДС* не са доказателство за реално осъществяване на доставките, за които са издадени. В частност негодни са самостоятелно да докажат фактическо предаване на описаните в тях видове и/или количества строителни материали от [фирма], респ. [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма], [фирма], от една страна, и насрещното им фактическо приемане от [фирма]. Или, фактурите, независимо дали са неподписани, едностранно подписани от съставителя им или двустранно подписани за посочените в тях доставчик и получател не са правно или доказателствено равнозначни на доставките, които те документират като данъчно събитие, нито официално, по обвързващ съда начин удостоверяват времето, мястото и/или обстоятелствата, при които те са извършени. Тази доказателствена сила в случая не може и да се зачете, тъй като макар спорните фактури да са 51 на брой, да изхождат от 7 различни несвързани дружества, преценени от външна страна по чл.178, ал.2, изр.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК като общ вид на бланките, формат, разположение на таблиците, вътрешното оформление като редове и колони, ползван един и същи кириличен шрифт и размер за тестовите записи, болдирания, финалът *”Благодарим Ви, че ни избрахте!”* са *prima facie* еднакви. Тази документална съвкупност от 51 бр. еднотипни фактури сама по себе си сочи на системно, формално документиране на доставки.

Трето, във всички фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] [фирма], [фирма] и [фирма] е предвиден начин на плащане в брой. Съответно към всички са прикачени **“фискални бонове”**, които по дати и общи суми съвпадат с тези по фактурите. Независимо от тези съвпадания, те не могат да бъдат ценени като *фискални или системни бонове* по чл.118, ал.3, изр.1 ЗДДС – хартиени документи, регистриращи извършени от тези дружества доставки/продажби на стоки или услуги в техни търговски обекти по § 1, т.41 от ДР на ЗДДС и/или получени по тях плащания в брой, защото не са издадени

при спазване на задължителните изисквания по чл.118, ал.1 - 4 ЗДДС вр. Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите (ред. – ДВ, бр.106 от 2006 г., посл. изм. и доп., бр.49 от 2010г.) като фискални касови бележки от фискални устройства (ФУ) по § 1, т.40 от ДР на ЗДДС или като касови бележки от интегрирани автоматизирани системи за управление на търговската дейност (ИАСУТД) по § 1, т.68 от ДР на ЗДДС. Съпоставката между включените в констативната част на РД № 1203586/28.08.2012 г. данни за регистрираните ФУ на доставчиците и Справките за ФУ, представени в заверени по чл.54, ал.1 ДОПК от информационния масив на НАП разпечатки на л.636 – 645 от том II на делото, от една страна, и касовите бележки към спорните фактури, сочи, че:

- “ГАЗ Л.” Е. има регистрирани 12 бр. ФУ: 1) със свидетелство за одобряване № 89FS/14.05.2007 г., **инд. ФУ № Д., инд. ФП № 35002156** в газстанция “Сини Вир” - [населено място],[жк]; 2) със свидетелство за одобряване № 89FS/14.05.2007 г., **инд. ФУ № Д., инд. ФП № 35002165** в бензиностанция - [населено място]; 3) свидетелство за одобряване № 89FS/14.05.2007 г., **инд. ФУ № Д., инд. ФП № 35002166** в газстанция “Р.” - [населено място], [улица]; 4) със свидетелство за одобряване № 396/07.03.2007 г., **инд. ФУ № ED091942, инд. ФП № 44111942** в Г. – [населено място],[жк]; 5) със свидетелство за одобряване № 396/07.03.2007 г., **инд. ФУ № ED093922, инд. ФП № 44113922** в газстанция “Л.” - [населено място],[жк]; 6) със свидетелство за одобряване № 481/09.05.2008 г., **инд. ФУ № ED151040, инд. ФП № 44151040**; 7)) със свидетелство за одобряване № 481/09.05.2008 г., **инд. ФУ № ED151210, инд. ФП № 44151210**; 8) със свидетелство за одобряване № 481/09.05.2008 г., **инд. ФУ № ED151235, инд. ФП № 44151235**; 9) със свидетелство за одобряване № 102FS/23.11.2007г., **инд. ФУ № OT242003, инд. ФП № 03457303** в газстанция - [населено място], [улица]; 10) със свидетелство за одобряване № 102FS о /23.11.2007г., **инд. ФУ № OT242006, инд. ФП № 03457306** в бензиностанция – [населено място], [община]; 11) със

свидетелство за одобряване № 102FS/23.11.2007 г., инд. ФУ № **OT242030**, инд. ФП № **03457330** в бензиностанция - [населено място], докато “фискалните бонове” към 8-те фактури на този доставчик според сочените в тях данни са издадени от ФУ с инд. ФУ № **OT486532**, инд. ФП № **25674125** в Офис в [населено място], [улица];

- “Д.” Е. има регистрирано едно ФУ, което е със свидетелство за одобряване № 397/07.03.2007 г., инд. ФУ № **EA065324**, инд. ФП № **44075324** в Офис - [населено място],[жк], докато “фискалните бонове” към 2-те му фактури според посочените в тях данни са издадени от ФУ с инд. ФУ № **OT117327**, инд. ФП № **03152427** в Офис в [населено място], [улица];

- “Е.” Е. има регистрирано едно ФУ, което е със свидетелство за одобряване № 393/07.03.2007 г., инд. ФУ № **D.**, инд. ФП № **02201144** в Офис – СМР - [населено място],[жк][жилищен адрес]08, докато “фискалните бонове” към 5-те му фактури според посочените в тях данни са издадени от ФУ с инд. ФУ № **OT3748321**, инд. ФП № **03291291** в Офис в [населено място], [улица];

- [фирма] няма никакви регистрирани фискални устройства, докато според “фискалните бонове” към 15-те му фактури те са издадени от ФУ с инд. ФУ № **OT197442**, инд. ФП № **03402462** в Офис в [населено място], [улица];

- [фирма] има регистрирано едно ФУ със свидетелство за одобряване № 393/07.03.2007 г., инд. ФУ № **D.**, инд. ФП № **02203552** в Магазин – [населено място],[жк]ул.”503”, а “фискалните бонове” към 3-те му фактури според посочените в тях данни са издадени от ФУ с инд. ФУ № **O.**, инд. ФП № **03233560** в Офис в [населено място],[жк], ул.”503” № 22;

- [фирма] има регистрирани общо три ФУ: 1) със свидетелство за одобряване № 403/07.03.2007 г., инд. ФУ № **ZK021411**, инд. ФП № **50023655** в търговски обект – “Ф. Ш. ЦЕНТЪР” – [населено място], Централни хали; 2) със свидетелство за одобряване № 463/24.09.2007 г., инд. ФУ № **ZK023975**,

инд. ФП № 50026802 без стационарен търговски обект; 3) със свидетелство за одобряване № 502/23.03.2008 г., **инд. ФУ № ZK024617**, **инд. ФП № 50027644** в търговски обект – магазин “Ф. Ш. ЦЕНТЪР” – [населено място], [улица], пл. Кино “Изток”, докато “фискалните бонове” към 7-те фактури от [фирма] според посочените в тях данни са издадени от **ФУ с инд. ФУ № OT162481**, **инд. ФП № 03238561** в Офис в [населено място], [улица];

- [фирма] има регистрирано едно ФУ, което е със свидетелство за одобряване № 397/07.03.2007 г., **инд. ФУ № Е.**, **инд. ФП № 44116261** в Офис – [населено място],[жк][жилищен адрес] докато “фискалните бонове” към 11-те му фактури според посочените в тях данни са издадени от **ФУ с инд. ФУ № OT8483981**, **инд. ФП № 04193913** в Офис в [населено място], [улица].

Не е доказано за нито един от посочените по-горе апарати, от които автоматизирано са издадени “фискалните бонове” към спорните фактури, че представляват ФУ по §1, т.41 от ДР на ЗДДС вр. чл.2, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите – *устройства, които са предназначени за регистриране и отчитане на продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискални касови бележки и за съхраняване на регистрирани обороти във фискална памет* или че представляват ИАСУТД по § 1, т.68 от ДР на ЗДДС – *системи за регистриране и отчитане на продажби на стоки и услуги чрез издаване на касови бележки (системни бонове), които осигуряват автоматичен контрол върху движението на стоката или изпълнение на услугата от постъпването/заявяването в обекта до счетоводното отчитане на реализацията ѝ*. За нито един от тези апарати не е удостоверено чрез представени свидетелства за *одобряване на типа им* по чл.9, т.3 вр. чл.10, ал.8, т.1 от Наредба № Н-18/2006г. на министъра на финансите, че отговарят на всички функционални и технически изисквания по приложение № 1 и 2 към чл.8, ал.1, т.1 и 2 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите. За нито един от тези апарати не е удостоверено, че са *въведени в експлоатация* по

чл.118, ал.4, т.1 ЗДДС вр. чл.16 - чл.17, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите чрез *свидетелства за регистрация* по образеца по приложение № 11 или № 11а към чл.17, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите и/или че по реда на чл.118, ал.4, т.4 ЗДДС вр. чл.18, ал.1 и ал.3, изр.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите са регистрирани в НАП с потвърждения за успешна регистрация по образеца по приложение № 17 към чл.18, ал.3, изр.3 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите, включваща изградена дистанционна връзка на ФУ на НАП по чл.118, ал.2 ЗДДС. Без проведено такова доказване не може да се приеме, че апаратите, от които са касовите бележки към всички спорни фактури представляват ФУ или ИАСУТД по чл.118, ал.2 ЗДДС, които към датите им са редовно монтирани, въведени в експлоатация регистрирани в НАП с установените дистанционна връзка, което поради технически пропуск не е отразено в поддържаната от НАП база данни за ФУ/ИАСУТД по чл.23, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите и затова не фигурират в изготвените справки за ФУ. При положение, че тези апарати не са функционирали като регистрирани с изградена дистанционна връзка с НАП от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], тези лица по чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите предвид императивните забрани по чл.7, ал.2 вр. чл.18, ал.4 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите не са имали право да работят с тези ФУ, нито да регистрират извършването на спорните доставки в съответните търговски обекти по § 1, т.41 от ДР на ЗДДС, в т.ч. офиси, и получените за тях плащания в брой с издаване на касови бележки от тях. Следователно прикрепените към спорните фактури платежни документи, независимо от своето наименование формално-юридически *не са фискални бонове* по чл.118, ал.3 ЗДДС, тъй като не са издадени от регистрирани ФУ. При положение, че не са спазени нормативните изисквания за съставянето на тези документи от специалния ред за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти

чрез ФУ, съгласно чл.178, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК те **нямат доказателствена сила на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД** и са негодни да регистрират извършването и на фактурираните спорни доставки, и плащанията в наличност по тях, в т.ч. на данъчната основа. Така е и защото не съдържат, както изисква чл.26, ал.1, т.7 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите, *наименование, количество и стойност по видове закупени стоки и услуги*. Задължителната конкретизация на предмета на доставките в тези “фискални бонове” изцяло отсъства – в тези към фактурите за строителни материали пише “*стоки*” или “*продадени стоки*”, без да сочат отделните видове артикули и броя им; а към фактурите за СМР записите са “*услуги*” или “*извършени услуги*”, без да се сочат видовете, броя и обема им. По всички тези аргументи, законосъобразни и обосновани са изводите по ревизионния доклад, инкорпорирани по чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК и в ревизионния акт, че представените от [фирма] документи за касови плащания не отговарят на изискванията на чл.118 ЗДДС – издадени от нерегистрирани ФУ, същите не представляват фискални бонове по чл.118, ал.3 ДДС вр. чл.26, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите, съгласно чл.178, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК нямат доказателствената сила и са негодни да установят както извършването на спорните доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], ката касовите техни плащания от [фирма]. Става въпрос за *обективно* несъответствие на тези документи с нормативните изисквания за издаването на фискални бонове от ФУ по чл.118, ал.1 – 4 ЗДДС вр. Наредба № Н-18/2006г . на министъра на финансите, което не зависи от *субективното* отношение на контрагентите към него, нито от *(не)добросъвестността* им. При такова несъответствие с реда на съставянето им, тези платежни документи са фактически издадени, без да могат да бъдат правно квалифицирани като фискални бонове по чл.118, ал.3, изр.1 ЗДДС. Тъй като те не ползват с тази доказателствена сила, с тях реалността на спорните доставки не може да бъде

установявана нито пряко, нито косвено. Единствено този е ракурсът, в който издаването на тези бонове от нерегистрирани ФУ е съобразено от ревизията. Данъчните задължения на [фирма] по ревизионния акт са вследствие на *недоказана реалност на доставките*, по което е претендирано данъчен кредит, а не на постановено *недопустимо административнонаказателно санкциониране* за извършени от доставчиците му нарушения по чл.185, ал.1 или 2 ЗДДС вр. Наредба № Н-18/2006 г. на министъра на финансите. Същевременно тази административнонаказателна отговорност, ефективно реализирана или не, *не изчерпва* всички правни последици от неправомерното издаване на бонове от нерегистрирани ФУ, в т.ч. не блокира възможността то да бъде инцидентно съобразено в ревизионното производство като неспазване на нормативния ред за издаване на фискални касови бележки от ФУ, което прави тези документи формално нередовни и така им отнема доказателствена сила за реалността на ревизираните доставки. По чл.12, ал.1, т.1 вр. чл.110, ал.2 ДОПК и чл.36, ал.3 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК органите по приходите са оправомощени да проверят и преценят всяко доказателство, събрано при извършване на възложена им ревизия. Ето защо упражнявайки това си законово правомощие в случая по отношение на “фискалните бонове” от нерегистрирани ФУ към спорните фактури, органите по приходите не са прехвърлили на ревизираното лице чуждата административнонаказателна отговорност по чл.185, ал.2 ЗДДС на неговите доставчици. Тази конструкция по жалбата не се възприе от съда.

Четвърто, в хода на ревизията с ИПДПОЗЛ изх.№ К.-3142/06.06.2012 г. от [фирма] на основание чл.37, ал.3 ДОПК са изискани копия от спорните фактури ведно с всички **съпътстващи ги документи**, от които да се установи мястото и датата на всяка такава доставка, видът ѝ и начина на осъществяването ѝ. Доколкото първоначално представеният [фирма] комплект документи към молба вх. № К. 3142#1/26.06.2012 г. в ТД на НАП – С., Офис – Б. е преценен от органите по приходите като непълен на дружеството с електронно съобщение

от 24.07.2012 г. му е указано да го попълни. Същевременно, съгласно чл.37, ал.4, изр.2 ДОПК [фирма] е имало право във всеки един момент в ревизионното производство до изтичане на срока по чл.117, ал.5 ДОПК без ограничения да представи на основание чл.37, ал.2 ДОПК всички налични у него данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и него доказателства за спорните доставки или да посочи лицата, държавните или местни органи, при които се намират такива за изискване от органите по приходите. Независимо от всички тези процесуални възможности от страна на [фирма] до издаването на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. не са предоставени сведения, данни, книжа и/или надлежни документи, от които да е видно къде и как са съхранявани процесните стоки от контрагентите му, кога и как са изписани и експедирани *във връзка всяка от спорните доставки*, кога, къде и между кои физически лица са предадени и получени стоките, кога и с какви транспортни средства са превозени и по какъв маршрут като начален товарен пункт и местоназначение, кои са изпълнителите тези курсове шофьори, къде, кога и от кого са били разтоварени стоките в обект на [фирма], кое лице ги е получило и как са заскладени. При 51 бр. ревизирани фактури, от които 47 бр. за стоки и 4 бр. за услуги, единствените документи, представени в тази връзка от [фирма] до РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., са складови разписки към 3 бр. фактури. Тоест, ревизионното производство е приключило при доказателствена съвкупност, в която **за 44 бр. фактури за стоки няма никакви съпътстващи документи**, които пряко или косвено да удостоверяват фактическото им предаване между фактурирания ги доставчик и ревизираното лице като техен получател. Тази пълна липса на всякакви съпътстващи доставките документи, създадени и/или съхранени от който и да е контрагентите, въпреки че фактурите изхождат от 7 несвързани дружества, е необяснима както от стопанска, така и от търговска гледна точка. Най-напред, [фирма] според данните от неговата търговска и обща данъчна регистрация е специализирано в *търговия на едро* на телове, телени и крепежни изделия, строителни и други

материали, която поради естеството си предполага задължително специфициране на закупуваните/получавани и продавани/предавани стоки при пълно и точно документиране на всеки етап от тяхното движение. Ето защо липсата на каквито и съпътстващи документи към 44 бр. от спорните фактури за стоки, вкл. съставени на вътрешни форми, разработени от [фирма] според характера на дейността му, или формуляри на образците от ползвания в практиката Албум на първичните счетоводни документи по чл.8, ал.4 ЗСч (отм.), може да свидетелства за липса на подлежащи на регистриране с тях стопански операции с подобни обекти на отчитане. На следващо място, между [фирма] и дружествата, издали спорните фактури, няма никакви предходни търговски отношения, още по-малко трайни, при установяване на които помежду им да е изградено партньорско бизнес доверие и/или да са въведени опростени стандартизирани процедури, поради които спорните доставки да са само фактурирани при това без подписите и на двете страни по фактурите, без включен в тях подробен опис на стоките и/или без отбелязано тяхно получаване. Не последно място, подобен минималистичен подход, при който доставките само се фактурират, не отговаря на характеристиките им, тъй като те са за множество, разнородни строителни продукти, в големи количества със значителни общи стойности – параметри, които предполагат регистрирането им при всеки от контрагентите с максимално пълна информация и документация. Със знак минус, липсата на съпътстващи спорните фактури документи за приемо-предаването на стоките не може да се отдаде на тяхна еднородност, малочисленост или малоценност. Поставени в този контекст, доставките остават само формално фактурирани, без пълно и безспорно удостоверяване и като сключване, и като изпълнение.

Този извод не се опровергава с представените на ревизията еднотипни **складови разписки** към издадените от [фирма] фактури № 1339/01.11.2010 г., № 1343/05.11.2010 г. и № 1347/12.11.2010 г. Най-напред, те се отнасят до 0.06%

от общия брой фактури за стоки и услуги и 0.07% от общия брой фактури за стоки – съотношение, което не оборва, а потвърждава констатираното от ревизията формално фактуриране. Отделно проверени, тези стокови разписки не могат да бъдат ценени. Най-напред, не съдържат всички реквизити по чл.7, ал.1 ЗСч, без което те не представляват *първични счетоводни документи* и нямат доказателствена сила на такива, базирана на изискванията за документална обосновааност на отразената в тях информация по чл.4, ал.3 ЗСч - разписки няма номера по чл.7, ал.1, т.1 ЗСч, без което не може да се провери извеждани ли са по регистрационна система на контрагента – техен съставител; не са посочени адреси на доставчика и/или получателя по чл.7, ал.1, т.3 ЗСч, в т.ч актуалните с оглед издирването им за сверяване вписаната в тях информация; в разписките са специфицирани само фактурираните стоки по видове и количества, с което е отразен *предметът* на стопанската операция, не и *стойностното ѝ изражение* съгласно чл.7, ал.1, т.4 ЗСч. Тези три складови разписки не могат да се ценят и като *частни свидетелстващи документи* - според заверените по реда на чл.183, изр.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК техни копия на л.62, 69 и 71 от том I на делото, след табличната част на разписките са написани един под друг записите “*Предал: К. К.*” и “*Приел: П. М.*”, съответно подпечатани с печати на [фирма] и [фирма]; срещу “*Приел*” е положен подпис, който не се чете, но с оглед мястото на полагането му следва да принадлежи на П. М. – управител на [фирма]; срещу “*Предал*” не е положен подпис. Така еднотипно са оформени складовите разписки към фактури № 1339/01.11.2010 г., № 1343/05.11.2010 г. и № 1347/12.11.2010 г. от [фирма]. Без да са двустранно подписани за доставчика, и за получателя, тези складови разписки не са им насрещно противопоставими и са затова негодни да удостоверяват предаване на специфицираните в тях стоки от [фирма] и/или тяхното приемане от [фирма]. Едностранно подписани, тези складови разписки съгласно чл.180 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК са доказателство само за това, че изявлението, което се съдържат във всяка от тях, е направено от

подписалото се лице. Обратното, не притежават материална доказателствена сила, базира на двустранно подписване на частни констативни документи, без която тези складови разписки не удостоверяват, че съответните фактурирани стоки са предадени от [фирма] и получени от [фирма], както е посочено в тях. Извън това, поради непълно съдържание на тези разписки от тях не може да се черпи информация за адреса на склада на [фирма], от който стоките са изписани и експедирани, и/или за транспортните средства, на които те са били натоварени и предадени за превоз до определеното от [фирма] крайно местоназначение.

Нито до издаване на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., нито в последващ момент е изяснено как процесните стоки са **транспортирани**, в частност дали превозът им е извършен от трето лице–превозвач за сметка на доставчика или на получателя или е осъществен от доставчика или от получателя. *На първо място*, признато е от [фирма] с представената в изпълнение на ИПДПОЗЛ изх.№ К.-3142/06.06.2012 г. Справка № 2, че няма налични МПС. Не се твърди, нито се доказва, че дружеството е притежавало МПС в предходен период, в т.ч. към датите на спорните фактури. Това изключва възможността стоките след предаването им от доставчика на товарен пункт да са превозени от [фирма] до наетия от него склад в [населено място],[жк], [улица] или до друг краен разтоварен пункт. *На второ място*, аналогично липсват каквито и да е доказателства в който и да е момент [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] да са имали собствени, наети или иначе ползвани МПС, с което да са превозили фактурираните от тях като продадени стоки до склада на [фирма] или друго определено от него място на доставяне. *На трето място*, въпреки нееднократно дадените му възможности, от ревизираното лице в нито един стадий на производството не са представени или посочени за събиране транспортни документи (товарителници или пътни лостове) за извършени превози на стоките по която и да е от спорни фактури от

трети лица – превозвачи, независимо за чия сметка. Такова транспортиране в случая е било наложително за всички стоки – предмет на фактурираните доставки, тъй като те са между контрагенти с адреси на различни места, независимо дали по правната си същност са *дистанционни продажби* с място на изпълнение по местонахождение на вещите при доставчика (продавача) съгласно чл.68, б.”б” ЗЗД вр. чл.288 ТЗ или са *несъщински дистанционни продажби*, при които доставчикът (продавачът) се е задължил да ги достави на друго уговорено място при съответна франкировка с произтичащото от нея разпределение на разноските и риска от случайно погиване. От общо 47 бр. фактури за стоки, 44 бр. не съдържат уговорка или други данни за дерогиране на законово определеното място на изпълнение по чл.68, б.”б” ЗЗД вр. чл.288 ТЗ по адреса на издалия ги доставчик, което означава, че превозът е следвало да се организира, възложи и плати от [фирма] като получател. По трите фактури от [фирма] освен стойността на продадените по тях габиони на отделен ред е включена и тази на “*транспорт склад С.*”, което означава, че превозът е следвало да се организира, възложи и заплати от този доставчик. Във всички тези варианти, независимо дали като *изпращач* по сключените със съответни превозвачи договори за вътрешни автомобилни превози на товари по чл.49 З. вр. чл.367 и чл.379 ТЗ съгласно чл.371, ал.1 вр. чл.379 ТЗ или като *товарополучател* съгласно чл.64 – 65 З. и чл.372, ал.2 вр. чл.379 ТЗ, [фирма] следва да разполага с оригинален екземпляр от съставените за тях *товарителници* съгласно чл.51, ал.1 З.. С тях биха се установили самите договори за превоз с техните условия съгласно чл.50, ал.1 З., приемането на стоките като товари за превоз от превозвача съгласно чл.61 З., вкл. вкл. като начин на индивидуализация по чл.24, ал.2 вр. чл.186а ЗЗД, както и тяхното предаване на получателя при пристигането им по тяхното местоназначение съгласно чл.64 З.. Независимо, че всички фактурирани доставки са на стоки по продажби с *дистанционен характер*, изискващи превозването им, такова не се установява нито с товарителници съгласно чл.50, ал.1 вр. чл.61 З., нито с

каквито и да е други заместващи ги транспортни документи по чл.50, ал.2 З.. От ревизираното лице не са дадени сведения по чл.37, ал.2 ДОПК или обяснения по чл.56, ал.1 ДОПК, че стоките не са транспортирани по едни или други правни и/или икономически причини, нито че свързаните с това документи са изгубени или унищожени. Тази пълна липса на каквито и да е доказателства за транспортиране на които и да е от фактурираните стоки е особено необяснима, като се има предвид, че в преобладаващата част това са строителни продукти/материали, които са със *значителни размери, обеми, количества и/или тегло* (например, 21 бр. П. тръби 110/6 м, 40 бр. П. тръби 40/4 м, 5.240 тона СВ ламарина, поцинкова, лист 0.5 x 1000 x 2000, 5.310 тона СВ ламарина, лист 0.5 x 1000 x 2000 мм, 2240 бр. тел арматурен Ф1.0 – Ф1.2 м, 2 410 бр. тел кофражен Ф1.8 – Ф6.0 м, 32 700 бр. болта, 3 000 бр. скоби антигронови, 14 000 бр. винта и др.). Без доказателства за извършени превози на които и да е от процесните стоки в който и от възможните алтернативни варианти във връзка с изпълнението на фактурираните им доставки следва, че техен транспорт с оглед фактическото им предаване от съответния доставчик на ревизираното лице не е осъществен, без което собствеността им не е деривативно прехвърлена по чл.24, ал.2 ЗЗД, нито е оригинално придобита по чл.78, ал.1 ЗС.

Резюмирано, въпреки че са изискани от органите по приходите до РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. от ревизираното лице към 47-те бр. фактури за стоки не са представени *никакви годни съпътстващи ги документи* (заявки, поръчки, складови картони, експедиционни нареждания, складови/стокови разписки, спецификации, приемо-предавателни протоколи, товарителници, и пътни листове), още по-малко такива, които в своята съвкупност, при пълна времева, предметна и/или стойностна кореспонденция на съдържащата се в тях информация, да установят по категоричен начин фактическото предаване на фактурираните стоки от техните доставчици [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] на получателя им [фирма] (решение

от 27.04.2016 г. по адм.д. № 3527/2015 г. на ВАС, I отд., решение от 04.04.2016 г. по адм. д. № 1224/2015 г. на ВАС, I отд., решение № 8211 от 11.06.2013 г. по адм.д. № 14267/2012 г. на ВАС, I отд., решение № 7764 от 02.06.2011 г. по адм.д. № 15126/2010 г. на ВАС, I отд.).

Едва след издаване на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. в производството за административното му обжалване по чл.152 и сл. ДОПК, [фирма] е представил заедно с жалба вх. № 53-06-347/27.11.2012 г. по описа на ТД на НАП – С., за: 1) *доставките от [фирма]* - стокова разписка №[ЕИК]/01.02.2011 г. към фактура № [ЕГН]/01.02.2011 г., стокова разписка №[ЕИК]/02.02.2011 г. към фактура № [ЕГН] от 02.02.2011 г., стокова разписка №[ЕИК]/03.02.2011 г. към фактура № [ЕГН]/03.02.2011 г., стокова разписка №[ЕИК]/04.02.2011 г. към фактура № [ЕГН]/04.02.2011 г. и стокова разписка №[ЕИК] от 07.02.2011 г. към фактура № [ЕГН]/07.02.2011 г. и 2) за *доставките от [фирма]* стокова разписка № 842/04.04.2011 г. към фактура № 20000000842/04.04.2011г. и стокова разписка № 843/05.04.2011 г. към фактура № 20000000843/05.04.2011 г. Направената доказателствената преценка на тези стокови разписки по Решение № 212/04.02.2013 г. на директора на Дирекция “ОДОП” – С. се споделя от съда. *На първо място*, всички те са частни документи без достоверна дата по чл.181, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, тъй като не са заверявани; не е настъпила смъртта на подписало ги лице, нито физическа невъзможност за подписването от такова лице; съдържанието им не е възпроизведено в официален документ; не е настъпил какъвто и да е друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащо съставяне на която и да е от тези стокови разписки. За най-ранна достоверна дата по чл.181, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК на всички тях може да се приеме тази на входяването им като приложения на жалба вх.№ 53-06-347/**27.11.2012** г. в ТД на НАП–С.. Следователно тези 7 стокови разписки, представени за първи път при административното оспорване, са негодни да удостоверят, че описаното в тях

приемо-предаване на стоки е извършено на посочените в тях дати, тъй като нито една от тях не е достоверна по чл.181, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Същевременно, доколкото те съвпадат с датите на фактурите, към които са комплектувани с административната жалба на [фирма], тези 7 стокови разписки не доказват, че отразеното в тях приемо-предаване на стоки е реално осъществено *едновременно* с фактурирането им, в един и същи ден. *На второ място*, не са нови нито обстоятелствата по тези 7 стокови разписки, нито самите те са нови писмени доказателства. Управителят на [фирма] ги е подписал и е *разполагал* с тях, тъй като са изготвени в два еднообразни екземпляри за всяка от страните по доставките. Следователно непредставянето в ревизионното производство на тези стокови разписки не се дължи на това, че те не са могли да бъдат известни на [фирма], че дружеството не е могло да се снабди с тях своевременно. Нито се сочат, нито се потвърждават каквито и да е други обективни причини, които да са възпрепятствали [фирма] да ги депозира както в дадения му с ИПДПОЗЛ изх. № К.-3142/06.06.2012 г. срок по чл.37, ал.3 ДОПК, така и в срока по чл.117, ал.5 ДОПК за възражение срещу РД № 1203586/28.08.2012 г. с оглед обсъждането им от органите по приходите съгласно чл.37, ал.4, изр.2 ДОПК. Без този пропуск да е преклудирало правото на [фирма] да приложи тези стокови разписки с административната жалба по чл.145 вр. чл.152, ал.1 ДОПК срещу ревизионния акт съгласно чл.149, ал.2, т.3 ДОПК, това безпричинно закъсняло представяне на частни документи без достоверни дати, благоприятни за жалбоподателя, за първи път с предявеното от него административно оспорване сочи на *антидатирано съставяне* за нуждите на защитата му. *На трето място*, до същия извод за формално тяхно съставяне води и оформлението на тези седем стокови разписки. Тези към фактурите от [фирма] са на бланка с логото на [фирма], макар в търговската и счетоводна практика тези стокови разписки да се съставят от доставчика при изписване на стоките от склада му. Според заглавията им те са документи за “*доставка на стоки*”, каквото е предназначение по чл.113, ал.1 ЗДДС всъщност

имат фактурите, които са приложени. Нито чрез тяхното заглавие, нито чрез съдържанието на тези стокови разписки, регистрираните с тях стопански операции са определени като *приемо-предаване на стоки*. Все в същата посока тези стокови разписки буквално възпроизвеждат данните по фактурите, с които са комбинирани, без да дават *допълнителна информация*, специфична за приемо-предаването на стоки като стопанска операция, която би следвало да документират. В частност те не сочат складовите обекти, в които стоките за предадени и получени, с пълните им адреси – вместо това в стоковите разписки на [фирма] пише “Обект: О.”, а на [фирма] – “Място: С.”. В самите стокови разписки не са вписани номерата на фактурите, за които се отнасят, без което отделните двойки документи не са изрично вътрешно обвързани. В стоковите разписки няма данни за товарителница (номер/дата), превозвач/спедитор, транспортни средства, без което не е документирано предаване на тези стоки по чл.186а ЗЗД чрез приемането им за транспортиране от превозвач. Не са изписани имената и/или длъжностите на МОЛ, предало стоките, и/или на МОЛ, което ги е получило – имената на управителите на двете дружества – доставчик и получател са написани заедно с общите им идентификационни данни като законни представители на тези юридически лица, не в качеството им на МОЛ по конкретното приемо-предаване на стоки. Ненадлежно е и подписването, по стоковите разписки към фактурите от [фирма] има нечетливи подписи за “Предал” на неизвестни лица, без означени под тях имена, а няма имена и подписи за “Съставил”. Обратното, по стоковите разписки към фактурите от [фирма] има подписи за “Съставил” с означаване на името му–Л. П.;, не и подпис(и) за “Предал” стоките. Обобщено, тези стокови разписки №[ЕИК]/01.02.2011 г., №[ЕИК]/02.02.2011 г., №[ЕИК]/03.02.2011 г., №[ЕИК]/04.02.2011 г., №[ЕИК] от 07.02.2011 г., № 842/04.04.2011 г. и № 843/05.04.2011 г. не могат да се ценят като доказателства – поради своя характер на непризнати от приходната администрация частни свидетелстващи документи без достоверни дати по чл.181, ал.1 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК,

ангажирането им едва във фазата на административното обжалване на РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., без да има причини, препятствали представянето им в хора на ревизията по чл.37, ал.2, ал.3 и/или ал.4, изр.2 ДОПК, съдържателните им недостатъци и липсата на други подкрепящи ги преки доказателства за фактическото приемо-предаване на описаните в тях стоки.

П., при извършените насрещни проверки по чл.45, ал.1 и 2 ДОПК на *всички седем доставчика по спорните фактури*, въпреки редовно връчените им съгласно чл.32, ал.6 ДОПК от органите по приходите ИПДПОЗЛ от тях не са представени никакви обяснения по чл.57, ал.1 ДОПК и никакви данни, сведения, документи, книжа и/или носители на информация по чл.37, ал.2 и 3 ДОПК относно спорните доставки. Не се сочи и не се установява по делото каквато и да е обективна причина, възпрепятствала и седемте доставчика на [фирма], да представят каквито и да е доказателства за стопански операции, документирани като проведени с тяхно участие. В частност то не може да се обясни с вече *изтекъл срок за съхранение*, тъй като доставките са от периода 01.10.2010 г. – 31.06.2011 г., а документите са им изискани в хода на ревизията, извършена през периода 03.05.2012 г. – 07.11.2012 г. Следва да се напомни в тази връзка, че по силата на чл.121, ал.1 ЗДДС всяко данъчно задължено лице трябва да осигурява съхраняването на данъчни документи, които са издадени от негово име, както и от всички получени от него данъчни документи до 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на публични задължения, които те удостоверяват, в оригиналния им вид. Това нормативно задължение за съхраняване не зависи от регистрацията по ЗДДС и не отпада с прекратяването ѝ. Ето защо е без значение е, че към момента на изискване на документите от доставчиците на [фирма], всички те да са били вече deregистрирани по ЗДДС. Следователно, макар да е било *както юридически, така и фактически възможно*, от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] на ревизията не са представени никакви

доказателства за фактурираните от тях доставки, в т.ч. че към датите на фактурите те са разполагали с посочените в тях видове и количества стоки, които фактически са предали, пряко или чрез превозвач, на [фирма]. Вследствие непредоставянето на такива документи от доставчиците, те не са приобщени към тези от ревизираното лице, с което е изключена възможността с кореспонденция на данните по тях да се потвърди насрещно достоверността им и събере допълнителна информация от различни източници за конкретните обстоятелства, при които са били реализирани доставките. Обратното, липсата на абсолютно всякакви доказателства за всички тези доставки от всички сочени от фактурите доставчици не може да се интерпретира иначе освен като индичия за неосъществяването им.

Шесто, [фирма] твърди, че е използвал получените от него стоки по спорните *преки доставки* във връзка с извършени от него *последващи доставки* към [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В подкрепа на това твърдение са представени общо 49 бр. фактури, издадени от [фирма] на тези получатели, подробно изброени по-горе, за *продадени* стоки по видове и количества, съответстващи на тези, *закупени* по спорните фактури за предхождащите ги преки доставки към [фирма]. *На първо място*, използването на получените от [фирма] стоки и услуги за целите на извършени от него облагаеми доставки по чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е самостоятелно условие за възникването на право на приспадане на данъчен кредит, отделно от реалността на доставките, по които те са му доставени или предстои да бъдат доставени. *На второ място*, не са ангажирани каквито и да е доказателства, че последващите доставки по тези 49 бр. фактури от [фирма] са действително осъществени. Не са представени нито на ревизията, нито по делото фискални бонове, преводни нареждания, вносни бележки, банкови извлечения, приходни касови ордери или каквито и да е други документи, че сумите по тях са били платени на [фирма] от сочените от тези 49 бр. фактури

получатели. Не са представени нито на ревизията, нито по делото каквито и да е съпътстващи ги спецификации, стокови/складови разписки, протоколи, товарителници, пътни листове и/или каквито и да е други документи, удостоверяващи фактическо предаване на съответните стоки от [фирма] на съответния му контрагент. *На трето място*, не е потвърдена по делото *идентичността* на стоките – предмет на спорните преки доставки с тези - предмет на твърдените от жалбоподателя последващи доставки. Според Аналитичния регистър на “П. П.А.” ЕОДО за сметка 304 Стоки от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., началното салдо е 312 657.62 лв., оборотите по Дебита ѝ са за 266 196.96 лв., тези по Кредита ѝ са 264 868.93 лв., а крайното салдо е 313 958.65 лв. Според Аналитичния регистър на “П. П.А.” ЕОДО за сметка 304 Стоки от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., началното салдо е 312 657.62 лв., оборотите по Дебита ѝ са за 266 196.96 лв., тези по Кредита ѝ са за 264 868.93 лв., крайното салдо е 313 958.65 лв. Според Аналитичния регистър на “П. П.А.” ЕОДО за сметка 411 Клиенти от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., началното салдо е 99 905.53 лв., оборотите по Дебита ѝ са за 327 693.26 лв., тези по Кредита ѝ са за 338 667.85 лв., а крайното салдо е 88 930.94 лв. Според Аналитичния регистър на “П. П.А.” ЕОДО за сметка 304 Стоки от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., началното салдо е 312 657.62 лв., оборотите по Дебита ѝ са за 266 196.96 лв., тези по Кредита ѝ са 264 868.93 лв., а крайното салдо е 313 958.65 лв. Според Аналитичния регистър на “П. П.А.” ЕОДО за сметка 304 Стоки от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г., началното салдо е 313 958.65 лв., оборотите по Дебита ѝ са за 148 916.03 лв., тези по Кредита ѝ са за 148 267.52 лв., крайното салдо е 314 607.16 лв. Според Аналитичния регистър на “П. П.А.” ЕОДО за сметка 411 Клиенти от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г., началното салдо е 88 930.94 лв., оборотите по Дебита ѝ са за 257 928.45 лв., тези по Кредита ѝ са за 254 425.43 лв., а крайното салдо е 92 433 лв. Тези обобщени данни и конкретната тяхна разбивка в тези представени от [фирма] счетоводни негови регистри сочат, че през всеки един от ревизираните данъчни периоди, през които е издал тези 49

бр. фактури, със стокова наличност на приблизителна обща стойност около 300 000 лв., като е търгувал с множество доставчици и клиенти. Ето защо не може единствено от съпоставка на данните по фактурите да се приеме, че *именно* стоките-предмет на спорните преки доставки към [фирма] са престирани от него по съответните последващи доставки. По делото няма данни и доказателства за вътрешна регистрационна система на [фирма], по която да се завеждат и идентифицират купените стоки и да се отчита нататък тяхното съхранение, изписване, експедиция и/или реализация. Такива констатации не съдържат и в съдебно-счетоводната експертиза. Синтезирано становището на съда по тези доводи на жалбоподателя е, че реалността на спорните преки доставки не може да се счита косвено потвърдена от по-късно издадените от [фирма] фактури за продажби на строителни материали от същите видове и в същите количества, без съпътстващи преки доказателства за симетрични на тези фактурирания техни фактически приемо-предавания, с които да се идентифицират и проследят в последователните им обороти. Или, изводът на органите по приходите за нереалност на преките доставки не може да се опровергае чрез формално префактурирани последващи доставки, без доказано реално движение на стоки по тези операции.

Седмо, във връзка на издадената от [фирма] на [фирма] фактура № [ЕГН]/04.01.2011 с предмет *“по протокол от 04.01.2011 г. труд в обект лаборатория № 10 ИЕЕС”* въпреки двукратното изискване от органите по приходите по реда на чл.37, ал.3 ДОПК и дадените от съда указания по чл.171, ал.4 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК са представени: 1) договор за поръчка от 23.11.2010 г., с който [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ е възложило, а [фирма] като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ с приело да извърши ремонт на лаборатория № 10 и прилежащи помещения, като видовете работи и количествата им са описани в приложена оферта, срещу възнаграждение от 17 035.20 лв. с ДДС; 2) Анекс от 06.01.2011 г. към договора от 23.11.2010 г. между [фирма] като ГЛАВЕН

ИЗПЪЛНИТЕЛ и [фирма] като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ е уговорено на същия обект – лаборатория № 10 и прилежащите ѝ помещения 11 вида допълнителни С., описани в таблица, на обща стойност 3 595 лв., подлежаща на заплащане след приключването на тези работи и подписване на приемо-предавателен протокол; 3) издадени от [фирма] на [фирма] фактура № 4411/13.01.2011 г. с предмет - *плащане на извършени работи по Анекс от 06.01.2011 г.* с данъчна основа–2 995.83 лв., ДДС – 599.17 лв., сума за плащане – 3 595 лв. и фактура № 4425/28.01.2011 г. с предмет - *окончателно плащане по Договор от 23.11.2010 г.* с данъчна основа – 5 280 лв., ДДС – 1 056 лв., сума за плащане – 6 336 лв. Тези документи нито поотделно, нито заедно доказват действителното извършване на доставката по издадената от [фирма] на [фирма] фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г. *На първо място*, от данните по тях изобщо не може да идентифицира ремонтираният обект – във тях той е обозначен или като “*лаборатория № 10 с прилежащи помещения*”, или като “*лаборатория № 10 на ИЕЕС*”, без да са посочени населеното място, в което се намира, адрес и/или наименование на организацията, която го стопанисва. По наличните в документите данни този обект не може да се локализира или иначе да се идентифицира. *На второ място*, между [фирма] и [фирма] не е сключен какъвто и е да е договор, вкл. за СМР/С. в лаборатория № 10 на ИЕЕС. Помежду им нито са съставяни, нито са подписани протоколи/актове образец 19, сметки и/или каквито и да е други документи за извършени на СМР/С. на този обект, по които да се установи какви видове работи са изпълнени, в какви количества, с какви материали и на какви стойности. Не е представен по делото дори цитираният във фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г. като нейно основание протокол от 04.01.2011 г. за труд в обект – лаборатория № 10 в ИЕЕС. *На трето място*, липсват също съставени и/или подписани между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма] като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ протоколи/актове образец 19, сметки и/или каквито и да е други документи за извършени на СМР/С. на този обект, с които двустранно да са констатирани видовете

предадени и приети като изпълнени работи, количествата им, вложените в тях материали и стойностите им. Без такива доказателства по делото не се установява какво е актувано от [фирма] на [фирма], нито от [фирма] към [фирма], без което не е възможно да се провери дали фактурираните от [фирма] на [фирма] строителни услуги (труд) реално са изпълнени, нито каква част от фактурираните на [фирма] услуги са извършени от [фирма] и каква от [фирма]. *На четвърто място*, не са представени по делото доказателства за това, че [фирма] са платили на [фирма] преди С. по договора от 23.11.2010 г. и/или по Анекса от 06.01.2011 г. да са извършени и/или приети. Съответно няма цялостни или частични авансови плащания, заради чието получаване като данъчни събития по чл.25, ал.7 ЗДДС от [фирма] на [фирма] да са издадени фактура № 4411/13.01.2011 г. и фактура № 4425/28.01.2011 г. Поотделно и сумирано посочените в тях суми **3 595 лв.**, съответно **6 336 лв.** не отговарят на предвидените с Договора от 23.11.2010 г. – **17 035 лв.** с ДДС и с Анекса от 06.01.2011 г. – **3595 лв.** с ДДС. *На пето място*, фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г. не отговаря на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС, тъй не съдържа данни за видовете услуги, извършени от [фирма], а липсва и цитираният в нея протокол от 04.01.2011 г., който да ги конкретизира. При тази бланкетност, предметът на документираната с нея доставка е неопределен, реализацията ѝ не може се проверява и/или потвърждава, а самата фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г. не представлява данъчен документ по чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС, по който може да се упражнява право на приспадане на данъчен кредит.

О., във връзка на издадените от [фирма] на [фирма] фактура № [ЕГН]/21.01.2011 с предмет “*по протокол от 21.01.2011 г. труд в обект къща в [населено място]*” и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. с предмет “*по протокол от 26.01.2011 г. труд в обект къща в [населено място]*” са представени: 1) договор за извършване на строителни дейности, сключен на 10.12.2010 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма] като ИЗПЪЛНИТЕЛ с предмет

извършването на описани в чл.1, ал.2, т.1 – 6 СМР на обект – еднофамилна жилищна сграда в [населено място], район “Нови Искър”, област Софийска; 2) протокол акт образец 19, съставен на 24.01.2011 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма], с който е констатирано, че дейностите по т.1 и 2 от договора от 10.12.2010г. качествено са завършени и подлежат на заплащане общо 14 350 лв. без ДДС; 3) протокол акт образец 19, съставен на 27.01.2011 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма], с който е констатирано, че дейностите по т.3, т.4 и т.5 от договора от 10.12.2010 г. качествено са завършени и подлежат на заплащане общо 10 050 лв. без ДДС; 4) издадени от [фирма] на [фирма] фактура № 4420 от 24.01.2011 г. с *предмет – плащане по договор от 10.12.2010 г. и протокол от 24.01.2011 г.* и фактура № 4424 от 28.01.2011 г. с *предмет – плащане по договор от 10.12.2010 г. и протокол от 27.01.2011 г.* Тези документи нито поотделно, нито заедно доказват реално извършване на доставките по фактура № [ЕГН]/21.01.2011 и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. от [фирма]. *На първо място*, между [фирма] и [фирма] не е сключен какъвто и е да е договор за (пре)възлагане на съответните СМР на обект (еднофамилна) къща в [населено място], район “Нови Искър”, област С.. П. с молба от 27.05.2014 г. Договор за поръчка от 02.07.2010 г. между [фирма] като ВЪЗЛОЖИТЕЛ и [фирма] като ПОДИЗПЪЛНИТЕЛ е за изграждане на стоманобетонова **ограда** 118 м на къща в [населено място], в срок до 20 дни от подписването му, които работи според ССЕ са приети с протокол от 26.07.2010 г. Предвид дата на сключване договор от 02.07.2010 г., предмета му, както и приключване на изпълнението му на 26.07.2010 г., с него не могат да се считат превъзложени от [фирма] на [фирма] които и да е от СМР по договора от 10.12.2010 г. между [фирма] и [фирма]. *На второ място*, по делото не са представени съставени и подписани между [фирма] и [фирма] каквито и да е протоколи/актове образец 19, сметки и/или други документи за извършени на СМР на къща в [населено място], по които да се установи какви видове работи са изпълнени на този обект, в какви количества, с какви материали и на какви

стойности и съответно как те се съотнасят с видовете СМР по чл.1, ал.2, т.1 – 6 от договора от 10.12.2010 г. между [фирма] и [фирма]. *На трето място*, по делото липсват дори цитираните във фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г. *протокол от 21.01.2011 г. - труд в обект къща [населено място]* и във фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. *протокол от 26.01.2011 г. - труд в обект къща [населено място]*. Без такива доказателства не се установява какви работи са извършени от [фирма] на [фирма] на този обект, без което не е възможно да се провери дали фактурираните от [фирма] на [фирма] строителни дейности (труд) реално са изпълнени на тази къща в [населено място], нито кои точно от актуваните и фактурираните на [фирма] СМР са изпълнени от [фирма] и кои от [фирма]. *На четвърто място*, проверени от формална страна фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г. и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. не съдържат конкретни данни за документираните с тях като извършени *видове услуги*, в нарушение на изискванията по чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС и чл.226, т.6 от Директива 2006/112/ЕО. Член 71, ал.1, т.1 ЗДДС е изричен, че единствено и само притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с всички изисквания на чл.114 и чл.115 ЗДДС е условие за упражняването на право на данъчен кредит. Аналогично, чл.178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО гласи, че, за да се упражни право на приспадане, данъчно задълженото лице трябва да притежава фактура, изготвена съобразно дял IX, глава 3-6 от Директива 2006/112/ЕО. На това акцентира и решение на С. от 08.05.2013 г. по дело С-271/2012 – т.32, според което правото на приспадане може да бъде отказано, ако фактурите не са достатъчно точни и пълни, възпрепятствайки контрола за правилното събиране на данъка. Тази липсваща задължителна информация в случая не може да се извлече от протоколи от 21.01.2011 г. и 26.01.2011 г., към които фактури № [ЕГН]/21.01.2011 г. и № [ЕГН]/26.01.2011 г. съответно препращат, тъй като не са представени нито на ревизията, нито по делото. Вследствие на това предметът на тези доставки остава неопределен, осъществяването им не е доказуемо, а фактура № [ЕГН]/21.01.2011 г. и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г.

не съдържат минимална необходимата по закон индивидуализация, за да служат като данъчни документи по чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС за упражняването на право на приспадане на данъчен кредит. Тези дефекти не са преодолени чрез коригирането им по чл.116 ЗДДС, нито с предоставянето на информацията, необходима за допълването им, така че да се гарантира точното събиране на ДДС (решение на С. от 08.05.2013 г. по дело С-271/2012 – т.35).

Девето, съгласно чл.51 ДОПК и чл.182, изр.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вписванията в счетоводните книги се преценяват според редовността им в съответствие с изискванията на ЗСч с *оглед на другите обстоятелства, установени в производството*. Само, ако са изпълнени тези предпоставки съгласно чл.182, изр.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК тези вписвания могат да служат като доказателство на лицето или организацията, водили книгите. В случая е установено с нееднократно представените от [фирма] и в хода на ревизията, и по делото негови счетоводни регистри за различни периоди (аналитични и хронологични) и от съдебно-счетоводната експертиза, че всички спорни фактури за стоки и услуги са осчетоводени от дружеството аналитично и количествено към съответните материални сметки с насрещно тяхното дебитиране/кредитиране. Това осчетоводяване, обаче, независимо от редовността си, самостоятелно не е достатъчно да установи осъществяване на фактурираните спорни доставки. И е така, защото счетоводните записвания, направени от [фирма] в счетоводните книги на [фирма], ползващи го по делото, са със занижена доказателствена стойност. Те могат да бъдат ценени единствено като *косвени* доказателства, допълващи *преките* доказателства и доизграждащи наред с тях убеждението за реалното извършване на доставките. Обратното, такива фактически установявания не могат да се правят *само* по счетоводните записвания на ревизираното лице, претендиращо право на приспадане по тези доставки. Това произтича също и от чл.4, ал.1, т.5 ЗСч, който като основен счетоводен принцип закрепва предимството на

съдържанието пред формата, изискващ сделките и събитията да се отразяват счетоводно според икономическото им съдържание, същност и финансова реалност, не формално, според правната им форма. По всички тези аргументи *счетоводното отразяване* на спорните фактури от [фирма], преценено с оглед на всички обстоятелства в производството съгласно чл.182, изр.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, не е достатъчно, за да приеме, че доставките, за които те са издадени, са осъществени, след като не е безспорно доказано фактическото предаване на стоките и/или изпълнение на услугите от доставчиците на това ревизирано лице.

С оглед изложеното законосъобразни и обосновани са изводите по РА № [ЕГН]/07.11.2012 г., че не е безспорно доказано, че по ревизираните фактури не са налице реално извършени доставки на стоки по чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО и/или доставки на услуги по чл.9, ал.1 ЗДДС и чл.24, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО. Тезата на жалбоподателя, че такива са установени явно смесва многобройността на представените от него доказателства, някои в които в множество дублиращи се копия, с тяхната доказателствена сила. В основни линии те се изчерпват с фактури, счетоводни регистри на жалбоподателя и касови бележки от нерегистрирани ФУ, които нито заедно, нито поотделно удостоверяват по убедителен и безспорен начин реално извършване на непризнатите от ревизията доставки. Данъчно събитие по чл.25, ал.1 ЗДДС и чл.62, т.1 от Директива 2006/112/ЕО не е възникнало съгласно чл.25, ал.2 ЗДДС и чл.63 от Директива 2006/112/ЕО само от това, че са издадени спорните фактури по чл.112, ал.1, т.1 вр. 113, ал.1 ЗДДС и чл.218 от Директива 2006/112/ЕО, които са отразени в дневниците за продажби на доставчиците по чл.124, ал.2 вр. чл.124, ал.1, т.2 ЗДДС и в подадените от тях справки – декларации за ДДС по чл.125, ал.1 ЗДДС и чл.250 от Директива 2006/112/ЕО за съответните данъчни периоди. Без реализирани доставки на стоки или услуги по чл.2, т.1 ЗДДС и чл.2, т.1 от Директива 2006/112/ЕО,

изключена е облагаемостта им по чл.12, ал.1 ЗДДС, данък по чл.1 ЗДДС и чл.1, ал.2 от Директива 2006/112/ЕО не е дължим се, без което не е станал изискуем съгласно чл.25, ал.6, т.1, пр.1 ЗДДС и чл.62, б."б" от Директива 2006/112/ЕО и не подлежи на приспадане съгласно чл.68, ал.2 ЗДДС и чл.167 от Директива 2006/112/ЕО. Ето защо начисляването на този данък по реда на чл.86, ал.1, т.1 - 3 ЗДДС е фактически извършено, без да е задължително по чл.25, ал.6, т.1, пр.2 ЗДДС, без да е налице данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, лишено е от основание и е неправомерно по чл.70, ал.5 ЗДДС. Без действително осъществени облагаеми доставки, по които [фирма] да е получило стоки или услуги от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], съгласно чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167 вр. чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО право на приспадане на сумите на данъка по издадените от тях фактури като данъчен кредит не е възникнало и не може да се упражни по чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.178, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, поради което отказът то да бъде признато по ревизионния акт не противоречи на материалноправни разпоредби, национални или европейски.

Тезата по жалбата, че е достатъчна фактура по чл.112, ал.1, т.1 ЗДДС, съставена в съответствие с чл.114 и чл.115 ЗДДС, с посочен данък на отделен ред, смесва условията за *възникване* на правото на приспадане по чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167 и чл.168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО с тези за *упражняването* му по чл.71, т.1 ЗДДС и чл.178, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, макар те да са изрично *легално разграничени*. Фактурата не е равнозначна на доставка по чл.6, ал.1 ЗДДС вр. чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО или чл.9, ал.1 ЗДДС и чл.24, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, няма прехвърлително действие за собствеността върху стоките като вещи, определени по рода си, нито на резултата от престирана услуга, издаването ѝ не е данъчно събитие, не е основание за дължимост и изискуемост на данъка,

който не подлежи на приспадане само защото е фактуриран (решение на С. от 13.12.2009 г. по дело С-342/97 – т.17). Д. кредит е функция на *дължимия* данък, съответстващ на осъществена облагаема доставка, а не на *фактурирания* (С. от 19.09.2000 г. по дело С-454/98 – т.53). Механизмът на облагане с ДДС задължително предпоставя с чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167 вр. чл.168, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО наличие на реални възмездни облагаеми доставки и не допуска ползване на данъчен кредит само на базата на документално отразяване на неосъществени стопански операции.

Изброените в жалбата обстоятелства - валидността на регистрацията по ЗДДС на доставчиците към датите на доставките, издадените от тях фактури, отразяването им в дневниците им за продажби и справките-декларации за ДДС за съответните данъчни периоди, ползването на така доставените стоки и услуги от получателя за целите на извършвани от него облагаеми доставки, притежаването на редовен данъчен документ са все елементи от фактическия състав по чл.68, ал.1, т.1, ал.2, чл.69, ал.1, т.1 вр. чл.25, ал.1 и 2 и чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС и чл.167, чл.168, б.”а” и чл.178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО за възникването и упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит, но не са тъждествени с елемента – реално извършени облагаеми доставки, не го заместват и не компенсират липсата му. В случая отказът да бъде признато това право по спорните фактури не е обоснован с неначисляване на данъка от издалите ги доставчици по чл.86, ал.1, т.1 – 3 ЗДДС, нито с нередовности на това начисляване, а *само с нереалност на фактурираните от тях доставки*.

Тези изводи не противоречат на цитираното в жалбата решение на С. от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, защото е постановено по преюдициално запитване, отправено в главно производство на национална юрисдикция, в което е констатирано, *че сделката, с която се обоснова право на приспадане, е извършена*, и е налице, фактура, съдържаща изискваните от Директива 2006/112/ЕО данни, така че са изпълнени *всички* предвидени в

директивата процесуални и материалноправни условия за възникването и упражняването на правото на приспадане – т.44. Това е изрично подчертано в т.52 от мотивите към решение на С. от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 и диспозитива му – ефектът от установената по обективни данни данъчна измама като изключваща правото на приспадане зависи от (не)добросъвестността на получателя, разбираана като (не)знание за данъчната измама по веригата от доставки, само тогава, когато са изпълнени всички процесуални и материалноправни условия за възникването и упражняване на правото на приспадане, предвидени с Директива 2006/112/ЕО, в частност това *данъчно задължено лице да притежава фактура за действително извършена доставка на стоки или услуги*. По аргумент за противното въпросът допустим или не е отказът на национален данъчен орган да признае това право с оглед уредбата по ч.167, [жилищен адрес] б.”а”, [жилищен адрес] б.”а”, чл.220, т.1, чл.226, т.1 и чл.273 от Директива 2006/112/ЕО на основанията в решение на С. от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 изобщо не стои, ако не са изпълнени предвидените с директивата условия за възникването и упражняването му, в т.ч. ако фактурираните доставки, както в казуса по делото, не са извършени. Трактовката на жалбоподателя, че правото на приспадане на данъчен кредит следва да му се признае само на базата на притежаваните от него фактури видимо се отклонява от формираната трайна съдебна практика, европейска и национална, изискваща преди това реалност на фактурираните доставки.

Неотносими към спора са развитите в жалбата доводи, че правото на приспадане не може да се откаже заради недоказан произход на стоките от предходни доставчици, тъй като отказът за признаването му по ревизионния акт не е обоснован с такива мотиви. Що се отнася до констатацията, че към датите на издаване на фактура № [ЕГН] 21.01.2011 г. и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. [фирма] не е имало наети лица по трудови

правоотношения и не е разполагало с трудов ресурс да изпълни услугите, същата наистина не е съобразена с решение на С. от 06.09.2012 г. по дело С-324/11. Това, обаче, не опорочава отказа на органите по приходите да признаят данъчен кредит, тъй като водещият им мотив е липсата на актове образец 19 между [фирма] и [фирма] и на каквито и да е други приемо-предавателни протоколи за работите, извършени и приети на обекта – къща [населено място], вкл. протоколите от дати 21.01.2011 г. и 26.01.2011 г., към които фактура № [ЕГН] 21.01.2011 г. и фактура № [ЕГН]/26.01.2011 г. изрично препращат. С аналогична комбинация от основания (валидно и невалидно) и като краен резултат правомерно е отказан данъчния кредит за изцяло неударствените строителните услуги по фактура № [ЕГН]/04.01.2011 г. от [фирма] и по фактура № [ЕГН]/21.02.2011 г. от [фирма].

След извършената проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът намира РА № [ЕГН]/07.11.2012 г. в оспорената част за валиден, законосъобразен и обоснован, поради което жалбата срещу него като неоснователна ще следва да се отхвърли на основание чл.160, ал.1, предложение последно ДОПК.

При този изход на делото на жалбоподателя не се следват направените по делото разноси по чл.161, ал.1, изр.1 ДОПК. На ответника се присъжда претендираното юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал.1, изр.3 ДОПК вр. чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет в размер на **3 280.48 лв.**, равен на минимума за административно дело с определен съобразно оспорената част на ревизионния акт материален интерес в размер на 91 682.59 лв. (в т.ч. 78 415.28 лв. – главница от отказан данъчен кредит + 13 267.31 лв. – лихви за забава в плащането ѝ към 07.11.2012 г.).

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение, 21 състав**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. А. М., със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.2 и адрес за кореспонденция – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/07.11.2012 г. издаден от А. К. К. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., в оспорената част, в която е потвърден с Решение № 212/04.02.2013 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика”–С. при ЦУ на НАП, относно допълнително установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди м.10.2010 г., м.11.2010 г., м.01.2011 г., м.02.2011 г., м.03.2011 г., м.04.2011 г. и м.06.2011 г. за дължим се ДДС вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], общо в размер на **78 415.28 лв.** ведно със съответните лихви по чл.175, ал.1 ДОПК вр. чл.1 ЗЛВДТПДВ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. А. М., със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.2 да з а п л а т и на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП – гр. С., [улица] на основание чл.161, ал.1, изр.3 ДОПК сумата от **3 280.48 лв.** (три хиляди двеста и осемдесет лева и четиридесет и осем ст.), представляваща юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното съдебно производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: _____